Harlequin

Tarama Jesica
Düzenleme Ser_reS

AŞK HAZIRLIĞI

DEBBIE MACOMBER

Harlequin
AŞK HAZIRLIĞI
DEBBIE MACOMBER

Harlequin™

™ ™

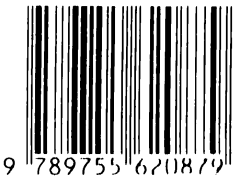
Tarama Jesica
Düzenleme Ser_reS

Jessica Kellerman on dört yaşındayken, hayatının erkeğininin Evan Dryden olduğuna inanmıştı.

On yıl sonra ise, Evan'ın ağabeyi Damian Dryden'i seviyordu. Artık bu seferki duyguları öyle gelip geçici, liseli bir genç kızın duyguları da değildi.

Ne var ki, çevresindeki herkes; ailesi, arkadaşları, Evan ve hatta Damian bile, Jessica'nın Evan için en uygun kadın olduğuna inanmıştı.

Jessica çaresizdi; Damian'ı kardeşini değil de, onu sevdiğine nasıl ikna edeceğini bilmiyordu...

35.000 TL (KDV Dahil)

HARLEQUIN BOOKS

BEYAZ DİZİ

BU AYIN KİTAPLARI
♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

SENİ ARIYORUM-*Lisa Harris*
Issız ve vahşi bir bölgede, yaralanmış bir çocuk kaybolmuştur. Çocuğun ablası Laura kardeşini ararken başka şeyler de bulacaktır.

NOEL GÜZELİ-*Shannon Waverly*
Çok iyi arkadaştılar ve birbirlerini seviyorlardı. Bu güzel beraberliği Jon bozacak, Angela da onu hiç affetmeyecekti.

AŞK HAZIRLIĞI-*Debbie Macomber*
Jessica Kellerman deli[illegible]sine aşıktır, fakat sevdiği adamı buna inandırması hiç kolay olmayacaktır.

GELECEK AYIN KİTAPLARI
♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

AŞKIN GÖLGESİ-*Rachel Ford*
Charlotte bu küçük tarihi kasabada Jude Renton ile karşılaşmasının kaçınılmaz olduğunu biliyordu.

GİZLİ ANLAŞMA-*Patricia Wilson*
Gazetenin editörlüğüne Jordan Reece geldiğinden beri sabah toplantıları savaş alanına dönmüştü.Cassy ondan nefret ediyordu.

UYUM İÇİNDE-*Roberta Leigh*
Yaşamda önyargılı olmak büyük hatalara yol açıyordu. Sevginin nerede doğacağını kimse bilemezdi.

Ser_reS

AŞK HAZIRLIĞI

DEBBIE MACOMBER

S

Romance

Harlequin

HARLEQUIN YAYINCILIK LTD. ŞTİ.

Birlik Sok. Akyıldız Sitesi C Blok No: 26/4 Etiler
İSTANBUL Tel.: 278 52 14 - 278 46 68

GİRİŞ

Jessica Kellerman sağı solu kontrol ettikten sonra, Drydenler'in garajından köşeyi döndü. İyice duvara yapışmış, her adımını büyük bir dikkatle atıyordu. Yakalanırsa mahvolurdu.

Göz alıcı spor araba, [illegible] garajın önünde, yani evden rahatlıkla görülebilecek bir yerde duruyordu. Elini çabuk tutmak zorundaydı.

Dikiz aynasının yanında yere çöktü ve çantasından çıkardığı parlak kırmızı renkli bir rujla, dudaklarını iyice boyadı. Sonra, boyalı dudaklarını aynaya birkaç kez dokundurdu ve aynadaki dudak izlerine bakarak memnuniyetle güldü.

Sıra, içerideki aynaya gelmişti; kapıyı açıp sürünerek şoför koltuğuna geçti. Kalbi gümbür gümbür atıyordu ama bunun tek nedeni yakalanma korkusu değildi; ne zaman Evan'ı düşünse yüreği hep böyle çarpardı.

Koskoca Boston'da, onunla yarışabilecek bir başka erkek düşünemiyordu. Jessica, yıllardır kapı komşusu olmasına rağmen, onun gibi olağanüstü bir adamı, çok geç fark etmişti. Kendi kendine şaşıyor-

du doğrusu.

Jessica, kaderinin bilincine vardığı anı hatırladı: Drydenler'in malikanesi, kendi evlerine bitişikti. Bu ailenin iki oğlu vardı. Damian hukuk fakültesinde, Evan ise kolejde öğrenciydi.

Jessica'nın en büyük eğlencesi, büyük meşe ağacına tüneyip Dryden kardeşleri gözetlemekti.

Yine bir gün böyle ağaca çıkmış otururken, Evan'ın geldiğini gördü.

Evan küçük köprüde durup, gölete taş atmaya başlamıştı. Jessica, iyice gizlenmek için, sık yaprakların arasına sinmeye çalıştı.

Küçük bir ses çıkarmış olmak ki, Evan hızla dönerek ağaca baktı. "Jes[illegible]a?"

Jessica'nın hareket etmeye, hatta nefes almaya bile cesareti yoktu.

Evan başını kaldırmış, yukarı bakarken, güneş ışıkları, yakışıklı hatlarını iyice vurguluyordu. İşte o an Jessica, onun sıradan biri olmadığını fark etmişti. Evan, her yönüyle bir Adonis idi.

O günden sonra, Jessica'nın hayalleri Evan ile dolmaya başlamıştı. Bir gün Evan'ın da kendisine aşık olacağına, evleneceklerine ve çocuk sahibi olacaklarına kendini inandırdı. Çünkü onlar birbirleri için yaratılmıştı. Tek sorun; Evan'ın henüz bu gerçeğin farkına varamamış olmasıydı.

Jessica on dördüne yeni girmişti. Aralarında altı yaş fark vardı fakat Evan, Jessica'ya sanki ondan altı yaş değil yüz yaş büyükmüş gibi davranıyordu.

İşte, Jessica'nın duruma el koymaya karar vermesinin nedeni de bu olmuştu. O, akıllı bir kadındı.

Akıllı bir kadın, istediğinin ne olduğuna karar verdiği andan itibaren, onu elde edinceye kadar peşini bırakmazdı.

Ne var ki, Jessica'nın, zannettiği kadar gözüpek olmadığını anlaması pek uzun sürmedi. Belki on kere Evan'a telefon etmişti ama ölümsüz aşkını ilan etmek şöyle dursun, onunla konuşmaya bile cesaret edememişti. Her arayışı, telefonu sesizce kapatarak yenilgiyle noktalanıyordu.

Jessica, duygularını yazıyla daha iyi ifade ederdi. Bu nedenle ona olan bağlılığını anlatan küçük aşk notları yazmaya başladı. Bu notlardan birini, en iyi arkadaşının okuma[illegible]na i[illegible]n vermiş ve arkadaşı bunun hayatında oku[illegible]ğu en güzel aşk mektubu olduğunu söylemişti. Ne yazık ki, Jessica mektupları imzalamaya cesaret [illegible]demiy[illegible]du.

Sonunda, aynalara dudak izi bırakma oyununun, istediği etkiyi bırakacağına karar verdi. Evan, bunu kimin yaptığını hemen anlayacak, nihayet Jessica'ya koşacaktı. Beraber onun spor arabasına atlayıp, gün batımını seyre gideceklerdi.

Parlak kırmızı rujla tekrar dudaklarını boyamış, aynayı öpüyordu ki, kapının hızla açıldığını duydu.

"Demek sendin."

Jessica'nın kalbi korkudan duracaktı neredeyse. Gözlerini yavaşça çevirince, Damian Dryden'in bakışlarıyla karşılaştı. Damian, kardeşinden daha uzun boyluydu. Esmerdi ve kendine özgü bir yakışıklılığı vardı. Bir gün, onu da bir kadın sevebilirdi...

Sanki, arabalara girip aynaları öpmek, çok sıradan bir şeymiş gibi, umursamazca, "Merhaba," dedi

Jessica.

"Eminim gece yarıları telefon eden de sendin."

Jessica heyecanla, "Ben, hiç saat ondan sonra aramadım." dedi ve bunu der demez de hatasını anladı. Onun neden söz ettiğini anlamıyormuş gibi davransaydı çok daha iyi olacaktı.

"Evan'ın arabasının camına o notları da sen yapıştırıyordun, değil mi?"

Jessica, artık inkar etmenin işe yaramayacağını anlamıştı. Arabadan çıkarken, "Evan'a söyleyecek misin?" diye sordu.

"Bilmiyorum." Damian düşünceliydi. "Kaç yaşındasın?"

"On dört" dedi Je[illegible]ca gururla. "Evan'ın daha büyük olduğunu biliyorum a[illegible] ben büyüyünceye kadar bekleyeceğini ü[illegible]t ediy[illegible]rum. Sonra evleniriz."

"Evlilik!"

Damian'nın, kelimeyi çok komik bir şeymiş gibi söylemesi, Jessica'nın diklenmesine neden oldu. "Aşık olana kadar bekle, o zaman ne olduğunu anlarsın."

"Sen Evan'a aşık değilsin," dedi Damian yumuşak bir sesle. "Böyle şeyleri bilemeyecek kadar küçüksün. Sadece gelip geçici bir heves duyuyorsun çünkü o senden büyük ve..."

"Evan'ı kesinlikle seviyorum." Jessica rujunu öfkeyle cebine soktu. Burada durup onun alaylarını dinlemeyecekti. On dört yaşında olabilirdi ama kendi kararlarını alabilecek, olgun bir kadının yüreğine sahipti. Bir gün Evan Dryden'le evlenecekti. Damian'ın söylediği ya da yaptığı hiçbir şey buna engel

olamazdı.

"Eminim bağlılığın, kardeşimi gururlandırıyordur."

"Öyle olmalı." Kendini beğenmiş, tepeden bir bakışla ekledi. "Benimle evlenecek adam, kendini dünyanın en şanslı erkeği sayacaktır."

Damian güldü.

Jessica, onun daha önce söylediklerini unutmaya hazırdı ama gülmesini affedemezdi. Ellerini beline dayayarak ona baktı. "Evan'dan büyük olabilirsin ama aşk hakkında en ufak bir fikrin yok senin, öyle değil mi?"

Sorusu Damian'ı [illegible]da eğlendirmiş görünüyordu. Bu, Jessica'nı[illegible] kızgınlığının iyice artmasına neden oldu.

"Bir kadın, bir erkek hak[illegible]nda kararını vermeye görsün, artık hiçbir şe[illegible] duygularını değiştiremez. Ben de kardeşinle evlenmeye karar verdim, ve senin söyleyeceğin hiçbir şey, bu kararı en ufak ölçüde etkilemez, onun için nefesini boşa tüketme. Evan benim alınyazım."

"Bundan emin misin?" Damian'ın gülümsemesi silinivermişti.

"Elbette," dedi Jessica, gayet kendinden emin bir tavırla. "Sözlerimi bir kenara yaz. Zaman benim haklı olduğumu gösterecek."

"Kardeşimin de söz hakkı var mı?"

"Doğal olarak."

"Ya başkasıyla evlenmeye karar verirse?"

"Ben...bilmiyorum."

Damian, onun en korktuğu konuya parmak bas-

mıştı... ya Jessica kendini gösterme şansını elde edemeden, Evan bir başkasıyla evlenirse.

"Senin düşünmediğin başka bir olasılık daha var," dedi Damian.

"Neymiş o?"

Damian sırıttı. "Seninle kendim evlenmek isteyebilirim."

S

BİRİNCİ BÖLÜM

Jessica Kellerman'ın hesap günü gelip çatmıştı. Sekiz yıl sonra ilk defa Dryden kardeşlerle karşılaşacaktı. Evan onu fazla endişelendirmiyordu. Jessica'yı asıl kaygılandıran, Damian'dı. Çünkü, onu suçüstü yakalayan ve gençliğini söylediği aşkıyla alay eden Damian olmuştu. Şimdi, Jessica onunla yüzleşmek ve onun haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Damian'ın, geçmişi onun yüzüne vurmayacak kadar kibarlık göstereceğini umuyordu.

Korkusunu yenmeye çalışan Jessica, Boston'un en nezih semtindeki yüksek binaya girdi. Dış cephesi siyah aynayla kaplı olan, otuz katlı yeni bir binaydı bu. Dryden hukuk firması şehrin en iyilerindendi. Boston gibi bir şehirde 'en iyi' olmak da önemli bir şeydi.

Jessica'nın topuklarının, mermer zeminde çıkardığı ses, lobide yankılanıyordu. Üniversite buraya çok yakın olduğu için, şehrin bu yakasına çok sık gelirdi ama bu etkileyici binaya ilk defa giriyordu.

Biraz heyecanlıydı ve tabii bu çok normaldi. Dryden kardeşlerden biriyle son karşılaştığında, bir arabanın dikiz aynalarını öpüyordu.

Geriye baktığı zaman, o günlerde Dreydenler ve kendi anne babası için, bitmez tükenmez bir eğlence kaynağı olduğunu görüyordu. Ama gençlik aşkı, reddedilmeyi kabul etmiyordu. Lise boyunca, ailesinin uyarılarına rağmen, Jessica, Evan'nın peşinden koşup durmuştu.

Benny Wilcox, onu mezuniyet balosuna davet edinceye kadar, denizde başka balıkların da olduğunun farkında bile değildi. Tatlı ve hatta yakışıklı bir sürü balık.

Evet, Jessica çocukluktan kadınlığa geçerken Evan rüyalarının erkeği olmuştu. Onun için de, kalbinde hep özel bir yeri olacaktı ama şu anda onun dikkatini çekmek için yaptığı o utanç verici budalalıkları unutmaktan başka bir şey istemiyor, ve onun da unutmuş olmasını diliyordu.

Gerçi, Jessica'nın Evan'a olan tutkusu sessiz sedasız ölmüştü ama Lois ve Walter Dryden, onun Evan'a olan ilgisini unutmamıştı.

Walter Dryden, onun İşletme Fakültesi'nden Hukuk Asistanlığı sertifikası aldığını duyunca, aile şirketlerine iş başvurusunda bulunması için ısrar etmişti. İlk başta Jessica, teklifi inatla reddetmiş ve iş aramıştı. Kendi çabasıyla bir iş bulmak için epey didindikten sonra bir sonuç alamayınca, gururunu gözardı ederek, Drydenler ile görüşmeye karar vermişti.

Resepsiyon masasındaki genç kadın, onu sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. Jessica da ona gülümsedi. Sakin ve olgun göründüğünü umuyordu. "Damian Dreyden ile bir görüşmem vardı."

Mavi gözlü, güzel tenli kadın, otuz beş yaşların-

da gösteriyordu. Randevu defterine baktı. "Miss Kellerman mı?"

"Evet."

"Lütfen, oturun. Ben Mr. Dryden'e burada olduğunuzu bildireyim."

"Teşekkürler." Jessica pahalı görünüşlü koltuklardan birine yerleşerek, eline bir dergi aldı. Bu görüşme için özenerek giyinmişti. Üzerinde güvercin grisi bir tayyör vardı. Ayakkabıları yüksek topukluydu. Kıyafetiyle, sadece bir işkadını gibi görünmek değil, görmüş geçirmiş bir yetişkin havasına da bürünmek istemişti. Artık büyümüştü ve Damian'ın bunu bilmesi gerekiyordu.

Ağabey Dryde[illegible] içeri girdiğinde, Jessica derginin daha birinci sayf[illegible]na bile göz atamamıştı. Damian ile yıllar sonra ilk defa karşılıklı konuşacaklardı.

Onun ne kada[illegible]uzun boylu olduğunu neredeyse unutmuştu. Omuzları geniş, kalçaları ise dardı. Jessica, onun Amerikan futbolunu çok sevdiğini hatırladı. Damian kazanmak için her yola başvurarak rakiplerini pes ettirirdi. Jessica'nın son yıllarda duyduğu kadarıyla, sorunları da böyle hallediyordu. Çok çalışkan, hırslı ve gerektiğinde saldırgan biriydi. Üç yıl önce, babasının emekliliğinden sonra hukuk firmasının yönetimini o üstlenmişti. O günden beri firmanın başarılarına başarılar ekleniyordu.

"Merhaba, Jessica. Seni tekrar görmek ne güzel," dedi Damian.

"Teşekkürler." Jessica ayağa kalktı ve elini ona uzattı.

Damian, onun elini iki elinin arasına aldı. Ne o çok iri bir adamdı ne de Jessica çok küçük bir kadın-

dı. Yine de Jessica'nın elleri onun ellerinde kaybolmuştu. Tutuşu sağlam ve güçlüydü; kişiliğini yansıtıyordu.

Dolambaçsız bir yaklaşımın Damian'la işini kolaylaştıracağını hisseden Jessica, "Hukuk asistanlığı işi için geldim." dedi.

"Güzel. Benim ofisime geçelim mi, ne dersin?"

Ses tonu çok etkileyiciydi. Kendine güvenli, tok bir sesti. Neden Boston'un en çok aranan avukatı olduğu anlaşılıyordu.

Odasında, Jessica'nın oturmasını bekledikten sonra, kendisi de maun masasının arkasına geçti ve deri koltuğuna yerleşti.

"Bu kadar kısa zamanda beni kabul ettiğin için teşekkür ederim," dedi Jessica bacak bacak üstüne atarak.

"Benim için bir zevk." Damian elinde bir kalem çeviriyordu. "Anladığım kadarıyla okulu yeni bitirmişsin."

"İktisat Fakültesi'nden mezun oldum."

Damian'ın elindeki kalemin hareketi durdu ve kaşları çatıldı. "Maalesef, firmada ekonmistlere ihtiyacımız olmuyor."

"Bunun farkındayım," dedi Jessica ve hemen ekledi. "Üniversitede son yılımda, mezun olduktan sonra ne yapacağımı düşümeye başladım. Önce üniversitede kalıp akademik çalışmalar yapmayı düşündüm ama sonra fikrimi değiştirdim."

"Ve şimdi de hukuk asistanı olmak istiyorsun?"

"Evet. Bir hukuk öğrencisiyle çıkıyordum ve çoğu zaman ödevlerimizi birlikte yapıyorduk. Hukuğun çok zevkli bir dal olduğunu o zaman fark ettim.

Ama hukuk fakültesine girmem için artık çok geçti. Bu konuda bir sertifika alıp hukuk asistanlığını denemek istedim. Ancak bundan sonra gerçekten bir avukat olmayı isteyip istemediğime karar vereceğim." Jessica her şeyi bir nefeste, hevesle anlatıyordu. "Baban gelip seni görmemi önerdi," diye ekledi ve çantasından çıkardığı sertifikasını onun önüne koydu.

"Anlıyorum."

"Çok çalışkanımdır."

Damian gülümseyerek, "Bundan hiç şüphem yok," dedi.

"Hafta sonları da dahil her gün çalışabilirim. İstersen beni dener[illegible]ye ta[illegible] tutabilirsin." Aslında bu işi ne kadar çok i[illegible]diğini belli etmek istememişti ama heyecanını gizleyem[illegible]ordu.

"Bu iş senin iç[illegible] çok ö[illegible]emli, değil mi?"

Jessica başını sallad[illegible]

Damian sakin bir ifadeyle, "Hala kardeşime tutkun musun?" diye sordu.

Jessica'nın Evan'ın peşinde dolanıp durması, dünmüş gibi konuşuyordu. Jessica yanaklarına ateş bastığını hissetti. "Ben... bu yorumun... pek... pek doğru olduğunu sanmıyorum."

Damian kurnazca gülümsedi. "Yıllar boyu Evan'a ilgi duydun ama."

"Olabilir ama bunun bugün bu işe başvurmamla ilgisi yok."

"Ama söylediğim doğru, değil mi?" Damian'ın onunla eğlenmekten zevk alan bir hali vardı. Jessica, çok sinirlenmişti. Yine de, kendisini işe alacak olan adamla tartışmaktan kaçındı.

"Hatırlıyor musun? Evan'ın arabasının dikiz aynasına öpücükler kondururken seni yakalamıştım."

Kendisine konuşacak kadar güvenemeyen Jessica başını sallamakla yetindi.

"O iri gözlerinle kardeşime taparcasına bakarken, seni seyrederdim. Daha sonra birçok kadının da ona aynı şekilde baktığını gördüm. Sanki küçük kardeşim bir insan değil, bir Adonis'miş gibi bakıyorlar."

Jessica'nın gözleri açıldı. Adonis: Evan'ı, kendisi de böyle tanımlamıştı.

"Doğru, değil mi? Yoksa inkar mı edeceksin?"

Jessica'nın ağzı birkaç kere açılıp kapandı ama nasıl bir cevap vereceğini bilmediğinden hiç sesi çıkmıyordu.

Cathy Hudson; en iyi arkadaşı, kendisini çok iyi tanıyan bir ailenin yanında çalışmasının doğru olmayacağını söylemişti. Jessica, onun haklı olduğunu düşünmeye başladı.

Sonunda, "Evan bir çocukluk aşkıydı," diye kabul etti Jessica. "Ama bu yıllar öncesinde kaldı. Evan'ı, en son ne zaman gördüğümü bile hatırlayamıyorum. Son yıllarda seni ne kadar gördüysem onu da o kadar gördüm. Ama, eskiden Evan'a olan duygularımın işimi etkileyeceğini düşünüyorsan, bana vakit ayırdığın için teşekkür etmenin dışında, söylenecek fazla bir şey kalmadı demektir."

Damian'ın alaylı gülümsemesinde, her şeye rağmen onun bu küçük konuşmasına hayran kalmış gibi bir ifade vardı. Ağır ağır gözlerine bir hüzün çöktü. "Biliyor musun, Evan çok değişti. Artık, o eski Evan değil."

"Annemden son zamanlarda onun mutsuz olduğuna dair bir şeyler duymuştum." Jessica detayları bilmiyordu.

"Neden mutsuz olduğunu biliyor musun?"

"Hayır."

Damian içini çekti. "Sana söylesem iyi olur. Nasılsa yakında öğrenirsin. Evan, belki de hayatında ilk defa aşık oldu. Neyin ters gittiğini bilmiyorum ama sonuçta ilişkileri yürümedi. Kardeşim, o gün bugündür kendini bu olaydan kurtaramıyor."

"Onu çok sevmiş olmalı," diye fısıldadı Jessica.

"Bundan eminim," dedi Damian. Kardeşi için çok endişelendiği belli oluyordu. Başını sallayarak, "Senin iş konusund[illegible] çok [illegible]aklaştık, değil mi?" dedi özür dilercesine.

Jessica, Damian'nın bu [illegible]ski göze alıp almayacağını merak ediyord[illegible] Okul[illegible]an yeni mezun olmuş, hiç iş tecrübesi olmayan birini işe alacak değildi o.

"Burada çalışmak istediğinden emin misin?" Damian, onu zeki gözlerle inceliyordu.

"Kesinlikle."

Damian bir süre hiç konuşmadı. Sessizlik Jessica'yı rahatsız etmişti. Gereksiz yere çene çalmaya başladı. "Ne düşündüğünü biliyorum," dedi nefes nefese. "Senin gözünde hala, aşktan çarpılmış, kardeşinle birbirimiz için yartıldığımıza inanan, o on dört yaşındaki saf kız çocuğuyum. Seni, artık büyüdüğüme ve bu saçmalıkların geride kaldığına inandırmak için ne yapmam gerektiğini bilmiyorum ama büyüdüm!"

"Büyüdüğünü kendim görebiliyorum." Damian'ın gözlerinden bir beğeni ifadesi geçti. "Doğrusu-

nu istersen çok şanslısın. Bizim de bir hukuk asistanına ihtiyacımız vardı. İş senindir."

Jessica sandalyeden fırlayıp, kollarını onun boynuna dolamamak için kendine güçlükle engel oldu. Bunun yerine basit bir sözle yetindi. "Seni utandırmayacağım."

"Doğrudan Evan ile çalışacaksın." Hala dikkatle Jessica'yı inceliyordu.

"Evan ile mi?"

"Bir sakıncası mı var?"

"Yok... tabii ki, yok."

"Sakın unutma, ailelerimizin ne kadar yıldır dost olduklarının hiçbir önemi yok. Eğer işini doğru düzgün yapmazsan, sana hiçbir ayrıcalık tanınmayacaktır."

"Böyle bir durumda beni burada tutmanızı bekleyemem."

"Güzel." Damian dahili telefona uzanırken sordu. "Ne zaman başlamak istersin?"

"İstersen, hemen şimdi."

"Mükemmel. Evan'nın sekreteri Mrs. Sterling'i arayacağım. O sana işini gösterir."

Jessica ayağa kalktı ve elini uzattı. "Söz veriyorum, pişman olmayacaksın." Farkında olmadan Damian'ın elini sallayıp duruyordu. İşi fazla uzattığını fark edince hemen onun elini bıraktı.

Damian masanın önüne yürüdü. "Eğer yardıma ihtiyacın olursa, bana haber ver."

"Teşekkürler, Damian."

Aslında onu ilk adıyla çağırmaması gerekirdi. Artık profesyonel bir ilişkileri vardı ama onu patronu gibi görmek zordu. Aralarında Jessica'nın şimdi-

ye kadar fark etmediği bir bağ kuruluvermiş gibiydi. Şaşkınlık içinde, Evan ile böyle bir şeylerinin olmadığını düşündü.

Damian ile birlikte, koridorun sonunda, Evan'ın adı yazılı bir kapıdan içeri girdiler. Jessica'nın gözleri Evan'ın sekreterine takıldı. Kadın orta yaşlıydı. Keskin yüz hatları vardı ama bu yüz çekicilikten uzak bir yüz değildi. Çok becerikli görünüyordu. Bu kadın, gerekirse, Evan'ın ofisini, hatta, bütün hukuk firmasını tek başına idare edebilecek biriydi.

"Mrs. Sterling," dedi Damian. "Bu, Evan'ın yeni hukuk asistanı, Jessica Kellerman. Ona etrafı gösterir misin, lütfen?"

"Elbette."

Damian, Jessica'ya dönü. "Daha önce de söylediğim gibi, eğer bir [illegible] olursa bana gel."

"Teşekkür ederim."

"Hayır, Jessica," diye cevap verdi Damian kapıdan çıkarken. "Asıl ben teşekkür ederim."

Mrs. Sterling ayağa kalktı. Jessica'nın, ince uzun vücudunun yanında ufak tefek kalmıştı. Saçları kısaydı. Ağırbaşlı bir etek ve ince bir kazak giymişti. "Sana kütüphaneyi göstereyim," dedi.

Jessica, kapalı kapıya bakarak, Evan'ın orada olup olmadığını merak etti. Herhalde yoktu.

Kütüphane, çok büyüktü. Raflar, ciltler dolusu kitap ve dergilerle taşıyordu. Oraya buraya küçük masalar ve sandalyeler serpiştirilmişti. Ve odanın içinde sarmaşıklar duvarları sarmış, nefis bir koku yayıyorlardı. Jessica, zamanının çoğunu burada geçireceğini düşünerek memnun oldu.

"Burası çok güzel."

"Mr. Dryden, çalışanları için güzel bir ortam yaratabilmeye çok önem verir."

"Damian öyledir."

"Ben, küçük Mr. Dryden'den bahsediyordum."

"Ah, tabii," dedi Jessica çabucak toparlanarak.

Birinci günün sonunda Jessica, kendini çok yoğun bir hafta geçirmiş gibi hissediyordu. Ona Evan'ın bölümünde küçük bir oda, bir masa ve telefon verilmişti. Mrs. Sterling bütün gün onu meşgul tutabilmek için Jessica'ya yeni dosyalar siparişleri almaktan, dosya dolabını düzenlemeye kadar çeşit çeşit işe koşturdu.

Jessica artık, Evan'ı hiç görmeyeceğini düşünmeye başlamıştı ki, Evan içeri daldı ve onu görür görmez durdu. En az Damian kadar uzun boyluydu. Kestane rengi saçları, anlamlı koyu renk gözleri vardı. Jessica, bir erkeğin bu derece, yakışıklı olmasının haksızlık olduğunu düşündü.

"Julia," diye fısıldadı. Gözleri hazine bulmuş gibi sevinçle parlıyordu. "Burada ne arıyorsun?"

"Adım Jessica." Onu düzeltirken adını hatırlayamamasını sorun etmemeye çalışıyordu. "Buradayım çünkü sizin yanınızda çalışıyorum."

Mrs. Sterling açıkladı. "Kardeşiniz, Miss Kellerman'ı yeni hukuk asistanınız olarak işe aldı."

Evan, öne bir adım atarak Jessica'nın elini eline aldı. "Bugün, temmuzda Noel olmalı. Yoksa niye Damian bana böyle bir hediye versin ki?"

"Temmuzda Noel." Jessica, Evan'ın sözlerini tekrarlarken gülmemek için kendini zor tutuyordu. Evan, gerçekten tam bir çapkındı ama bunu öyle hoş, ve dünyaya metelik vermez bir tavırla yapıyordu ki, Jessica hiçbir rahatsızlık duymadı. Onun ciddi olmadığını biliyordu.

"İlgilenmeniz gereken işler var," dedi Mrs. Sterling sert bir sesle.

"Birkaç dakika sonra ilgileneceğim."

"Bundan eminim, sadece geride imzalanmamış mektup bırakmamaya özen gösterin. Ayrıca sizinle konuşmam gereken bir iki konu var."

"Söz veriyorum, ilk isim mektuplara bakmak olacak." Hala önünde ayakta duran genç kadını inceliyordu. "Sadece her şeyi masama bırak, yeter."

"Unutmazsınız, değil mi..."

Evan güldü. "Vay vay bana annelik etmeyi ne çok seviyorsun."

Mrs. Sterling'in gözleri parlıyordu.

Jessica, Evan'ın yaşlı kadını cezbetmesini hayretler içinde seyretti. Evan, ofisten içeri girinceye kadar Mrs. Sterling sadece bir profesyoneldi. O andan sonra ise, civcivini koruyan anaç bir tavuğa dönüşmüştü. Jessica, bu değişikliği tam olarak analiz edemeden, Evan konuştu. "Sen beni seversin, Mary. Bunu biliyorum."

"Son zamanlarda biraz unutkan oldunuz." Mrs. Sterling'in kaşları endişeyle çatılmıştı. "Arasıra size hatırlatmalar yapmama alınmıyorsunuz, umarım."

"Kesinlikle, hayır," dedi Evan odasına doğru yürürken.

Hemen arkasından onu izleyen Mrs. Sterling

sordu. "Porter şirketinin davasına çalıştınız mı?"

"Porter şirketi mi?" Evan sanki bu adı hiç duymamış gibiydi. "Yakın bir tarihte miydi?"

"Çok yakın." Jessica, sekreterin sesinde hafif bir panik hissetti. "Cuma sabahı ilk duruşma."

"O zamana kadar hazır olurum. Bu arada, bugün günlerden ne?"

"Mr. Dryden, işe gün bitmeden gelmeye başlasanız çok iyi edersiniz."

"Sen merak etme. Ben her zamanki gibi işi yetiştiririm." " Odasının kapısında duraklayarak Jessica'ya göz kırptı. Sonra kapanan kapının arkasında gözden kayboldu.

Mrs. Sterling başı[illegible] salladı. Jessica'ya bakarak, "Mr. Dryden son zamanlarda kötü bir dönem geçiriyor." diye açıkladı.

"Ne kadar zamandır hukuk asistanı yok?"

"Oldukça uzun bir zamandır. Birine ihtiyacı olduğunun bile farkında değil. Damian onun iş yükünü uzun süredir üzerinden alıyordu ama onun da kendi işleri var."

Jessica, işten çıkarken Damian'a rastladı. Sekreteriyle konuşuyordu. Şakaklarındaki bir iki gümüş tel, görünüşüne ayrı bir hava katmıştı. Çok çarpıcı bir erkekti. Şimdiye onun kadar neden evlenmediğini merak etti. Bu düşüncesini, onu hayrete düşüren bir başkası izledi. Jessica, Damian evlenmediği için kendini çok mutlu hissettiğini fark etmişti.

Damian, Jessica görüş alanına girmediği halde onu fark ederek ona doğru yürüdü. "Ee, Jessica ilk gün nasıldı?"

"Çok iyi."

"Mary seni çok çalıştırmıyor, değil mi?"

"Hayır."

"Şimdiye kadar birlikte çalıştığımız sekreterlerin en iyilerindendir. Biraz sert olabilir ama alışırsın." Damian adımlarını Jessica'nınkilere uydurarak, onunla birlikte yürümeye başladı. Ellerini arkasına bağlamıştı.

"Bana bu şansı verdiğin için sana her zaman minnet duyacağım," dedi Jessica sıradan bir sohbet havasıyla.

Damian buruk bir gülümsemeyle, "Daha sonra böyle düşünmeyebilirsin," dedi. "Evan, baş edilmesi zor bir adamdır ama onu yola getirecek biri varsa o da sensin."

"Ben mi?" Jessica [illegible]un ne demek istediğini anlayamamıştı.

Damian gözleri[illegible]i ond[illegible]n kaçırarak konuştu. "Hayranları tarafından izlenmek herkesin hoşuna gider, öyle değil mi?"

"Ah..." Jessica ne cevap vereceğini bilemiyordu. Bir noktanın açıklığa kavuştuğu kesindi: Damian, onu okuldaki yüksek notları yüzünden işe almamıştı.

İKİNCİ BÖLÜM

"Sahiden işe girdin mi?" Cathy Hudson'un telefondaki sesi hayretle yükselmişti. "Yani, şehrin en prestijli hukuk firmas[illegible]e girdiğini söylüyorsun, öyle mi?"

"Ee, yüksek yerlerde [illegible]lara sahip olmanın faydaları oluyor işte." Jessica çok sevinçliydi ama işe sırf aileleri dost olduğ[illegible]ndığını bilmek, içinde bir huzursuzluk da yaratmıyor değildi. Bununla beraber Damian'ın, kendini kanıtlayamazsa işte tutunamayacağını açıkça söylemiş olması bir teselliydi, tabii. Jessica, firmanının şimdiye kadar gördüğü en iyi hukuk asistanı olmaya karar vermişti. Bu bir gurur meselesiydi.

"Senin için her şey niye bu kadar kolay?" diye yakındı Cathy. "Norman Vincent Peal'ın bile hayal edemeyeceği bir şeyi elde ediyorsun ve..."

"Bunları sen, yani *Erkekler ve Bebekler* oyununda baş rolü kapmaya çalışan sen mi söylüyorsun?"

"Tamam, tamam," dedi Cathy dramatik bir iç çekişle.

"Seçmeler nasıl gidiyor?"

"Bilmiyorum... bir şey söylemek çok zor. Diğerlerinin ne kadar iyi olduklarını görünceye kadar, Adelaid rolünü çok iyi oynayacağımı sanıyordum. Bugün bunun sadece bir hayal olduğunu düşünmeye başladım. David, yani yönetmenimiz, harika bir insan. Onunla çalışmak kariyerim açısından çok önemli ama rolü alacağımdan pek ümitli değilim."

"Ben sana güveniyorum. Doğal bir yeteneğin var, Cath." Bu doğruydu, arkadaşı yetenekliydi.

Cathy yumuşak bir sesle güldü. "Sen ve annem buna inanmışken, nasıl başarısız olabilirim? Şimdi söyle bakalım, Damian'la görüşmen nasıl gitti?"

"Oldukça iyi." Damian bütün öğleden sonra Jessica'nın düşüncelerini doldurmuştu. Çok değişmiş, diye düşündü Jessica. Ya da değişen Damian değil, kendisiydi. Kısacası bu ada Jessica'yı büyülemişti. Onunla çalışma düşüncesi heyecan vericiydi.

"Peki ya kardeşi?"

"Aslında ben onunla çalışacağım."

Cathy, sesindeki duraklamayı sezmişti. "Yoksa buna üzülüyor musun?"

"Yok... artık on dört yaşındaki o küçük kız değilim."

Telefonu kapadıktan sonra, bir caz plağı koyarak akşam yemeğini hazırlamaya koyuldu. Çıplak ayaklarla mutfakta durmuş, ıspanak salatasıyla sıcak tavuğu karıştırırken müziğe eşlik ediyordu. Kalbi ise, bambaşka bir şarkı tutturmuştu.

Yemekten sonra, gazete okuyarak içindeki kıpırdanmayı bastırmaya çalıştı. Fakat düşünceleri Damian'a kayıp duruyordu. Jessica başka bir Dryden yü-

zünden bir budalalık daha etmek istemiyordu.

Bildiği kadarıyla, Damian'ın son zamanlarda bir ilişkisi yoktu. Lois Dryden, büyük oğlunun hayattan zevk almaya vaktinin olmadığından yakınıyordu. Jessica, bunları annesinden duymuştu.

Damian'ın bir kadına aşık olmaya ihtiyacı olduğuna karar verdi. Onu güldürecek, hayatını reklendirecek ve onun kıymetini bilecek birine.

Bir saat sonra yatmaya giderken, akşamın çoğunu Damian'ı düşünerek geçirmiş olduğunu fark etti. Bunda anlaşılmayacak bir şey yok, diye geçirdi içinden, o çalıştığım firmanın patronu.

S

Ertesi gün Evan, saat on bire kadar ortalıklarda görünmedi.

Jessica, Mrs. Sterling'in onu karşıladığını duyduğunda, kulak kesildi.

"Günaydın, Mr. Dryden." dedi Mrs. Sterling. "Çok güzel bir gün, değil mi?"

Evan, sorunun üstünde biraz düşünmesi gerekiyormuş gibi durakladı. "Dikkat etmedim ama haklısın. Gerçekten olağanüstü güzel bir gün." Mektuplara uzanarak, zarfları şöyle bir karıştırdı.

Odasına doğru yürürken, Jessica'yı gördü. Jessica çiçekli şık bir ipek elbise ve mavi bir ceket giymişti. Yüksek topuklarıyla boyu neredeyse onunkine yaklaşıyordu. "Günaydın, Mr.Dryden."

"Evan," diye ısrar etti Evan. "İstersen Damian'a Mr. Dryden diyebilirsin, ama ben Evan'ım."

"Peki. Günaydın, Evan."

"Gerçekten de güzel bir gün, değil mi?" Evan dudaklarında çapkın bir gülümsemeyle ona bakıyordu. Jessica elinde olmadan ona gülümsedi. Bir gün önce farkına varamamıştı ama bu Evan tanıdığı Evan'dan çok farklıydı. Artık Jessica'nın üzerinde pek etkisi kalmamıştı, ve gülümsemesi gözlerine ulaşmıyordu. Ayrıca etrafındaki herkes, ona kırılacak bir porselenmiş gibi davranıyordu. Hala kendine gelemediğine göre, bu ilişki Evan'ı gerçekten çok sarsmış olmalıydı.

"Çok uzun zamandır bir araya gelip konuşamadık." Evan, Jessica'nı masasının kenarına oturmuştu.

"Gerçekten de öyle." Jessica, içinden o eski konunun açılmaması için dua diyordu. Damian'ın o günlere değinmesi yeterince utandırıcı olmuştu zaten.

"Sanırım, şimdi kaybolan zamanı telafi etmenin tam sırası. Bak ne diyeceğim, bu öğlen beraber yemek yiyelim." Saatine bakınca şaşırdı. Vakit epey geçmişti. "Yarım saat sonra çıkarız. Bu arada ben de masamdaki işleri bitiririm."

"Beni öğlen yemeğine mi götürmek istiyorsun?" diye sordu Jessica. "Bugün mü?"

"Neden olmasın?" dedi Evan. "Mrs. Sterling, bir rezervasyon yapar."

"Ama..."

"Bu harika bir fikir," diyerek araya girdi Mrs. Sterling. Bu işe çok memnun olduğu açıktı.

"Ben... ben çalışmaya daha yeni başladım," dedi

Jessica.

Damian'ın daha şimdiden işi asmaya başladığını düşünmesini istemiyordu.

Evan, başparmağını Jessica'nın burnuna dokundurarak, "Aması yok," dedi. "Öğlen yemeğini beraber yiyeceğiz ve sen bana son beş altı yılda neler yaptığını anlatacaksın."

Sonra odasına doğru yürüdü. Mrs. Sterling hemen telefona sarılıp Boston'un en iyi restoranı Henri'de yer ayırttı. Henri'nin Yeri, ofise arabayla en az on beş dakika uzaklıktaydı. Öğlen tatili normalden daha uzun sürecekti.

"Yemeği Henri'nin Yeri'nde yersek bir saat içinde dönebileceğimizi sanmıyorum." Jessica, sekreteri uyarma gereğini duymuştu.

"Kaygılanma. Başlarken bir gün daha uzun çalışırsın. Mr. Dryden senin patronun. Bunu isteyen o olduğuna göre, senin için endişelenecek bir şey yok."

"Biliyorum ama..."

"Anladığım kadarıyla siz ikiniz aile dostusunuz," diye araya girdi Mrs. Sterling. "Mr. Dryden'in sana, özel olarak firmaya hoş geldin demek istemesi gayet normal, öyle değil mi?"

Evan tam yarım saat sonra gelmişti. "Hazır mısın?"

"Evet tabii, sadece bir dakika izin ver." Jessica yazdıklarını bilgisayara kaydettikten sonra ayağa kalktı.

Evan, onu dirseğinden tuttu ve sekreterine dönerek, "Birkaç saat içinde geri döneriz," dedi.

Tam kapıdan çıkarlarken, Damian göründü.

Gözleri Evan ile Jessica arasında gidip geliyordu.

"Jessica ile yemeğe gidiyoruz." diye açıkladı Evan. "Bana ihtiyacın var mıydı?"

"Hayır. Siz gidin. Daha sonra konuşuruz."

Jessica, yemeğe gitme fikrinin kendisinden çıkmadığını söylemek istedi ama vazgeçti.

Restorana taksiyle gittiler. İçeride rahatlatıcı, sakin bir müzik çalıyordu. Masalar arsındaki uzaklık çok iyi ayarlanmıştı. Diplomatlar gibi giyinmiş garsonlar, saygılı ve ilgiliydi. Yemekler bir 'seremoni' havasında sunuluyordu.

Evan, sürekli Jessica'ya sorular soruyordu. Cevapları dikkatle dinliy[illegible] gö[illegible]nmesine rağmen Jessica, onun düşünceler[illegible]in çok uzaklarda olduğunu anlamıştı.

Tabaklar kaldırıld[illegible]ktan s[illegible]nra Evan, bir not defteriyle kalem çıkardı. "[illegible]da, çok araştırma gerektiren bir davaya giriyorum," dedi. "Earl Kress davası...belki gazetelerde okumuşsundur."

"Evet." Alışılmamış davanın detayları, haftalardır yerel basını meşgul ediyordu. Yirmi yaşında, eski bir atlet Spring Valley okulunu mahkemeye vermişti.

Jessica, yanında kalem kağıt getirmediği için Evan'ı dikkatle dinlemeye başladı.

"Earl, çok yetenekli bir atlet olduğu için okulun koşu, futbol ve basketbol takımlarının anahtar oyuncusuymuş. Yürürlükteki kurallar gereği, bir öğrencinin okul takımında yer alması, derslerinde tutturacağı en az 'C' ortalamaya bağlı. Ne yazık ki, Earl öğrenme engelli bir çocuk olduğu için okuma yaz-

mayı bile henüz öğrenememiş. Buna rağmen okul yönetimi, Earl'in öğretmenlerini ona geçer not vermeye zorlamış. Lise bittiğinde Earl, başarılı bir atlet olarak, üniversite için burs kazanmış ama hala okuma yazma bilmiyormuş.

"Üniversiteye başladığında, futbol antrenmanları sırasında dizini çok kötü yaralaması, sporculuk kariyerinin sonu olmuş ve sonra da iki ay içinde üniversiteden atılmış."

"Bu çok büyük bir haksızlık," dedi Jessica. Damian'ın, bu önemli davayı Evan'a vererek, onu sorunlarından uzaklaştırmaya çalıştığını seziyordu.

"Ülkenin başka yerlerinde benzer davalar görülmüş," diye devam etti Evan. "Senden bu davalar hakkında detaylı bir araştırma yapmanı rica edeceğim."

"Elimden geleni yapmaktan mutluluk duyarım."

Evan takdirle gülümsedi. "Sana güvenebileceğimi biliyordum."

Demek yemeğin gerçek nedeni buydu. Davanın Evan için çok önemli olduğu açıktı. Dolayısıyla Jessica için de önemliydi. Bu, kendini kanıtlaması için iyi bir fırsattı.

Ofise üç saat sonra dönmüşlerdi. Jessica'ya, herkes onlara bakıyormuş gibi geldi.

Damian'ın ofisinin önünden geçerken, açık kapıdan içeri bakamadı.

Jessica bunun aslında bir iş yemeği olduğunu anlatmak istiyordu ama Evan'ın önünde Damian'a böyle bir açıklama yapması tuhaf kaçacaktı. Yapılacak tek şey; kaybedilen zamanı telafi etmek için, işten biraz geç çıkmaktı.

O akşam yediye kadar çalıştı. Kolunda süveteriyle uzun koridorda yürürken Damian onu durdurdu. "Jessica."

"Merhaba, Damian."

Damian kollarını göğsüne bağlamış, rahat bir ifadeyle ofisinin önünde ayakta duruyordu. "Öğlen yemeği nasıl gitti?"

"Çok iyi ama..."

"Evet?"

"Bunun aslında bir iş yemeği olduğunu bilmeni isterim." Jessica, açıklama hevesiyle hızlı hızlı konuşuyordu. "Earl Kress davasını konuştuk. Üç saat boyunca eğlendiğimizi düşünmeni istemem."

"Bunun bir zarar olmazdı."

"Ama Evan'ın beni yemeğe götürmesinin nedeni eski bir arkadaşlığı yenilemek değil, davayı konuşmaktı."

Damian kaşlarını çatarak, "Evan bu davayı üstlenmekten memnun mu?" diye sordu.

"Hem de çok."

Damian gülümsedi. Bunu çok sık yapmadığı belliydi. Oysa gülümsemek ona çok yakışıyordu. Yanaklarında gamzeleri vardı.

"Evan'ın biraz değişikliğe ihtiyacı olduğunu sanıyorum. Eskilerden hiç konuştunuz mu?"

"Pek sayılmaz. Evan çok kırılmış, değil mi?"

Damian başını salladı. "Genellikle bunu gizliyor ama senin ondaki değişiklikleri fark edeceğini tahmin ediyordum."

"Fark etmemek elde değil." Jessica, ondaki değişiklikleri neredeyse ilk bakışta fark etmişti. Evan'ı

yıllardır görmemesine rağmen, onun duyduğu kederi saklamak için nasıl çırpındığını hemen anlamıştı. Ağabeyinin ve annesiyle babasının bu kadar endişelenmeleri sebepsiz değildi.

Damian saatine baktı. "Çok geç olmuş. Başka zaman yine konuşuruz. İyi geceler, Jessica."

"İyi geceler, Damian."

Jessica metroda tren beklerken, Damian'ın onu hala kardeşine tutkun, on dört yaşındaki haliyle gördüğünü düşünüyordu. Evan'ın şu sıralar ona tutkun birine ihtiyacı vardı ve Damian, Jessica'yı, hukuk alanındaki yetenekleri için değil, Evan'a sevdiği kadını unutturma ve [illegible]larını dindirmesi için işe almıştı. Artık Jessi[illegible]bundan kesinlikle emindi.

Ertesi sabah saat on civarı Evan, yüzünde güneşle yarışan bir gülümsemeyle ofisten içeri daldı. Elindeki kan kırmızısı gülleri Jessica'ya uzattı.

Jessica soluksuz kalmıştı. "Bana mı?" Çok şaşırmıştı.

Mrs. Sterling de şaşırmış görünüyordu.

"Yardımına ihtiyacım var," dedi Evan masanın üstünden ona doğru eğilerek.

"Tabii, nasıl yardım edebilirim?"

Evan, "Bazı araştırmalara daha ihtiyacım var," dedi.

"Elbette."

"Davayla ilgili yasalar hakkında bilgi edinmeni ve mümkün olan en kısa zamanda bana rapor etme-

ni istiyorum. Üzgünüm... bu zımbırtıların hepsi de çok eski," diye eline bir takım kağıtlar tutuşturdu.

"Önemi yok," dedi Jessica listeye bakarak. Ama Evan'ın araştırmasını istediği maddelerin sayısını görünce, yüreği ağzına geldi. "Buna ne zaman ihtiyacın var?"

"Dün," diye cevap verdi Evan açıklıkla. Sonra kulağına eğilerek fısıldadı. "Jessica sakın unutma; yeryüzünde, *'Olmaz,'* diyen kadından daha kötüsü yoktur!"

"Unutmam," dedi Jessica gülerek. "Ben en iyisi bir an önce işe başlayayım. Bu akşam çıkmadan önce gerekli bilgiyi sana ulaştırırım."

"Sağol. Sen bir tanesin!"

Jessica, Mrs. Sterling'in bulduğu vazoya güllerini yerleştirip, onları masasına koyduktan sonra çalışmaya başladı. Bütün gün, öğle tatili de dahil kütüphaneden çıkmadı. Hatta karnı açlıktan guruldadığı zaman bile ara vermedi. Bir elma kemirmekle yetindi.

Saat sekize doğru artık yorgunluktan bitkin bir halde işi gücü bıraktı. Ayağa kalktı ve ellerini beline dayayarak geriye doğru eğildi; her tarafı tutulmuştu.

Çalışmalarını ofise taşırken gözleri sızlıyordu. Odası karanlıktı. Işığı açarak dikkatle etrafa baktı. Evan mutlaka onun için bir not bırakmış olmalıydı.

Ama bırakmamıştı.

Jessica güllerden birini alarak kokladı. Gözlerini yumdu. Yorunluğunu... ve hayal kırıklığını bastırmaya çalışıyordu.

"Jessica, burada ne arıyorsun?"

"Damian!" Aynı soruyu Jessica da ona sorabilirdi.

"Saat neredeyse sekiz oldu."

"Biliyorum." Jessica tutulmuş omuzlarını kıpırdatarak, "Sanırım vaktin nasıl geçtiğini anlayamadım," dedi.

"Bu kadar geç saatlere kadar çalışmana gerek yok."

Jessica, Evan'ın odasına doğru baktı. "Evan saat kaçta çıktı?" diye sordu.

"Birkaç saat önce. Neden sordun?"

"Bu bilgiye heme[illegible]acı olduğunu söylemişti de..."

Jessica da araştırma[illegible]mümkün olan en kısa zamanda bitirebilmek için dişini sıkıp durmuştu. Evan'ın, ümitsizce ihtiyaç duyduğu bu raporu görmek isteyeceğini sanmıştı.

"Öyle sanıyorum ki, bir yemek randevusu vardı," diye açıkladı Damian.

"Anlıyorum," dedi Jessica. Bir başka deyişle; Evan, onu ekmişti.

"Kızgın görünüyorsun."

"Öyleyim. Öğlen yemeği saatim de dahil bütün gün bu iş için uğraştım." Jessica akşam yemeği saatini de bu görev uğruna kaçırmak üzere olduğunu düşünerek iyice sinirlendi. Tepkilerinin kıskançlık olarak yorumlanabileceğini aklına bile getirmiyordu.

"Üzgünüm, Jessica."

Evan'ın düşüncesizliği Damian'ın suçu değildi. Bunu ona da söyledi. Sonra Jessica, açık sözlülükle

sordu. "Burada yiyecek bir şey var mı?" Açlığa hiç dayanamazdı, ve böyle anlarda çok sinirli olurdu.

"Öğleden beri bir şey yemediğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Kahvaltıdan beri bir şey yemedim, tabii eğer bir elmayı saymazsak... ve hemen bir şeyler yemezsem ağlamaya başlayacağım. Buna tanık olmak istemezsin herhalde." Kelimeler ağzından bir sel gibi akıyordu. Burnunu çekerek arkasını döndü. "Bana aldırma," diye mırıldanırken burnunu silerek kütüphaneye geri döndü, ve açık bıraktığı bir iki cildi yerine kaldırdı.

"Bir paket kraker b[illegible]" dedi Damian onun arkasından kütüphaneye gelerek.

"Teşekkürler." Yine bu[illegible]u çekti ve plastik ambalajı yırttı. "Özür dilerim, böy[illegible] davranmak istemiyorum." Bir krakeri ağz[illegible]rak hıçkırıklarını önlemeye çalıştı.

"İzin ver, seni yemeğe götüreyim," dedi Damian. Bir yandan da kalan ciltleri raflara yerleştiriyordu.

"Buna gerek yok." İkinci krakeri de yedikten sonra Jessica kendine gelmeye başlamıştı.

"Ayrıca ben de açlıktan ölüyorum."

"Evan hiç olmazsa bekleyebilirdi." Jessica hala hırsını alamamıştı.

Damian, onun yorumunu hiç duymamış gibi yaparak, yakınlardaki bir deniz ürünleri lokantası önerdi.

"Bu iş, sanki bir ölüm kalım meselesiymiş gibi davranıyordu. Oysa, çıktığını bana bildirme zahme-

tine bile katlanmadı."

Damian, onu dirseğinden tutarak kapıya doğru götürdü.

Jessica, "Sen haklıymışsın," dedi. "Evan gerçekten de çok değişmiş."

Damian bu yoruma da cevap vermedi.

Üç blok ötedeki restorana yürüyerek gittiler. Çok kalabalık bir yer değildi. Garsonlar Damian'ı tanıyor olmalıydı. Sıcak balık çorbası Jessica'yı biraz sakinleştirmişti.

"Bu harika," dedi Jessica. "Teşekkür ederim."

Damian onu izlerken gülümsüyordu.

"Bu kadar komik o[illegible]" diye sordu Jessica.

"Galiba büyük bir dava[illegible]önledim," dedi Damian. "Düşünebiliyor musun? Kadın, bütün gün aç kaldığı için patronunu dava ediyor.'"

"Büyük bir tazmin[illegible]m." Jessica'nın dudakları da bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

Göz göze geldikleri an, kahkahalarla gülmeye başladılar.

Çok güzel gözleri var, diye düşündü Jessica. Bu gözler, Damian'ın keskin zekasını yansıtıyordu.

Jessica, Damian'ın Evan ile kendisinin ilişkisi hakkında yanlış bir şeyler düşünmesini istemiyordu fakat konuya bir türlü giremedi.

Acaba Damian, Jessica'yı şu anda yetişkin bir kadın gibi mi, yoksa kardeşine aşık o çılgın genç kız olarak mı görüyordu?

O sırada garson, yemeklerini getirdi. Damian istiridye, Jessica ise morina balığı ısmarlamıştı. Yemek bittiğinde Jessica artık tamamen kendine gel-

mişti.

"Ofisteki tepkim için özür dilerim." Jessica, hala ona bir şeyler açıklaması gerektiğine inanıyordu. "Beni anlamanı..."

"Çok uzun çalışmıştın ve açtın," diye araya girdi Damian. "Artık bunu düşünme."

"Sadece seni, beni kovma noktalarına getirmediğimden emin olmak istedim."

"Bunun için daha başka şeyler yapman gerekiyor."

Damian yine onunla eğleniyordu. Jessica da artık ciddi bir şeylerden bahsetmekten vazgeçti.

Restorandan çıktıklarında hava oldukça serinlemişti.

Damian, "Yağmur yağacak galiba," dedi ve bunu söyler söylemez yağmur damlaları düşmeye başladı. Jessica'yı kolundan yakalayarak caddenin karşısına koştu.

"Buraya," dedi Damian bir kitapçının girişindeki boşluğu işaret ederek. Dükkan saatler önce kapanmıştı. Jessica nefes nefese kalmış ve üşümüştü. Hızla kollarını ovalıyordu.

Damian'ın geniş elleri onunkilerin yerini aldı. Sonra Damian ceketini çıkardı ve Jessica'nın omuzlarına sardı.

"Damian, ben iyiyim." Jessica, Damian'ın soğuk alacağından korkuyordu.

"Titriyorsun."

Ceketin sıcaklığı Jessica'ya itiraf ettiğinden daha iyi gelmişti. Damian gerçek bir centilmendi.

On dakika kadar süren sağanak boyunca Jessi-

ca, zamanın nasıl geçtiğini anlayamadı. Hatta yağmurun bu kadar çabuk dinmesine üzülmüştü. Damian'la sevdikleri kitaplar hakkında konuşuyorlardı. Sevdikleri yazar adlarını sayıp durdular.

Damian sordu. "İşe arabayla mı geldin?"

Jessica başını sallayarak metroyla geldiğini söyledi.

"O halde seni eve ben götüreceğim."

"Damian, buna gerek yok."

"Benim için var ama," diye tartışmayı kesti Damian. "Bu saatte seni yalnız bırakamam."

Endişelenmesi ne kadar hoş, diye düşündü Jessica. "Zaten bir sürü şey için sana teşekkür etmem gerekiyor."

"Bu da ne demek?"

"Düşünüyorum da... neden sonra sürekli sana borçlu kalıyorum. Altın gibi bir kalbin var."

Damian güldü. "Hiç de değil, küçük Jessica."

"Beni, hiç iş tecrübem olmamasına rağmen işe aldın, sonra bana akşam yemeği yedirdin, şimdi de eve götürüyorsun."

"Hiç olmazsa bunu yapayım."

İşyerine geri dönüp garaja indiler. Damian, arabasının kapısını açıp önce Jesica'yı bindirdi. Jessica deri koltuğa rahatça yerleşti.

Beraber geçirdikleri zaman boyunca Jessica, bir şeyi çok iyi anlamıştı; Damian kardeşini korumak istiyor ve elinden geleni yapıyordu. Ne var ki, Jessica bunun Evan tarafından takdir edildiğini hiç sanmıyordu.

"Onun için endişeleniyorsun, öyle değil mi?"

Damian, Jessica'nın kimden bahsettiğini anlamıştı. "Evet," diye kabul etti.

"Beni işe almanın gerçek nedeni Evan, değil mi? " Jessica bundan hiç de hoşnut olmadığını söylemek için ağzını açtı, fakat Damian yine gülmeye başlamıştı.

"Bu sorunun cevabını bazen ben de merak ediyorum."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi sabah Jessica, Damian'ı görme ümidiyle işe erken geldi. Ona birlikte geçirdikleri akşam için teşekkür etmek istiyordu. Ama ofisin önünden geçerken, Damian'ın ofis kapısının kapalı olduğunu, sekreterinin de telaş içinde dosya dolabında bir şeyler aradığını gördü. Anlaşılan ona uğramak için iyi bir zaman seçmemişti.

Her zamanki gibi, sabahın bu vaktinde Evan'dan eser yoktu. Mrs. Sterling ise, Jessica'dan on dakika sonra geldi. Jessica'yı takdir eden bir gülümsemeyle selamladıktan sonra mektupları ayırmaya başladı.

Jessica, bir gün önce yaptığı araştırmayı bilgisayara geçiyordu. Notları bilgisayar yazıcısından henüz almıştı ki, garajdan ofise kadar koşarak geldiği anlaşılan Evan, içeri daldı. Elinde çantasıyla, doğru Jessica'nın masasına yürüdü.

"Raporu hazırladın mı?" diye sordu, ve Jessica'nın sunmasına fırsat vermeden, kendisi uzanarak dosyayı aldı. Jessica bir iki noktayı onunla görüşmek için ayağa kalmıştı. Fakat Evan tek laf etmeden

onu geçerek, telaşla odasına yürüdü ve kapıyı kapattı.

Jessica ne yapacağını bilmeden Mrs. Sterling'e baktı. Sekreter içini çekerek, "Mr. Dryden ile çalışmak gerçek bir felaket olabilir," dedi.

Evan tekrar göründüğünde sakinleşmişti. Geniş bir gülümseme yüzünü aydınlatırken Jessica'ya döndü. "Sen bir meleksin," dedi ve yanından geçerken onu yanağından öptü. Jessica, onun Mrs. Sterling'i de aynı sevecen ifadeyle öptüğünü görmüştü.

Evan kapıdan çıkarken, "Damian'la toplantıda olacağım," dedi.

Saatler geçtikçe Jessica, bu ofisteki gerçek rolünün ne olduğunu merak etmeye başladı. Earl Kress davası Evan'a verilmiş olmasına rağmen, işin yükü yine Damian'daydı. Jessica'nın yapması gereken araştırmayı bitirdikten sonra boş oturmaya başlamıştı.

Damian, Jessica'yı mucizeler yaratsın diye işe almış olamazdı herhalde! Eğer öyleyse, Jessica'yı büyük bir başarısızlık bekliyordu. Mrs. Sterling'e, fazla açık vermeden, bazı sorular sormayı düşündü. Mrs. Sterling onun ağzından laf almaya çalıştığını fark ederse tek kelime bile etmezdi.

"Evan çok cazip bir erkek, öyle değil mi?" diye sordu Jessica, sıradan bir ses tonuyla.

Mrs. Sterling adeta onunla gurur duyuyormuşçasına, Evan'ı övmeye başladı.

"Ama şimdi, benim hatırladığım eski Evan'dan çok farklı."

"O kadını vurmak isterdim," diye söylendi Mrs. Sterling.

Jessica'nın yüreği heyecanla çarpmaya başladı. "Hangi kadını?" Heyecanını gizlemeye çalışıyordu; Evan'ın böylesine değişmesinin nedenini öğrenmek üzereydi.

Mrs. Sterling, mırıltısını Jessica'nın nasıl duyduğuna hayret etmiş gibi baktı. "Ha, o mu? Önemli bir şey değil."

"Ama öyle olmalı. Bu Evan'ın birkaç yıl önceki Evan'la alakası yok. Hala çok çekici ve tatlı ama, onda ne olduğunu tam olarak tanımlayamadığım bir şeyler değişmiş." Jessica ümitle Mrs. Sterling'e baktı.

"Bu doğru," diye [illegible]önülsüzce kabul etti Mrs. Sterling.

"Evan'daki değişiklikler[illegible] sebebinin bir kadın mı olduğunu söylüyo[illegible]"

"Her zaman öyle değil midir?"

"Ne oldu?" Jessica, daha dolambaçsız bir yaklaşımı denemeye karar vermişti.

"Çok acı, çok yazık."

Jessica sessizce beklemeye başladı.

"Aslında, öyle görülmemiş bir olay değil, ama söz konusu erkek, Mr. Dryden gibi çok çekici biri olunca, fazlasıyla şaşırtıcı. Her şey çok basit; Evan kendisi için aynı duyguları beslemeyen bir kadını sevdi." Mrs. Sterling, çok şey söylemiş gibi sustu.

Fakat bu kadarını Jessica zaten biliyordu. Onun öğrenmek istediği detaylardı. Evan'ı böylesine etkileyen kadının kim olduğunu bilmek istiyordu. Kendisinin yıllarca taptığı Evan'ı reddedebilecek bir kadın düşünemiyordu.

Evan'ın ofise dönmesiyle konu kapandı.

"Yaptığın araştırma harikaydı, Jessica. Teşekkür ederim."

Acaba Damian toplantıda bir şey mi demişti?

"Ben...benim için zevkti. Bu...bu benim görevim." Jessica, Evan'ın övgüleriyle onun kırgınlığını nasıl da çabucak onardığına şaştı. Hatta bir gün önce, aşırı tepki gösterdiğini bile düşünmeye başlamıştı. Kendisi öğlen yemek yememişse, bu Evan'ın suçu değildi ki...

"Damian, saat sekize kadar çalıştığını söyledi."

"Dediğim gibi; ben[illegible]imi yapıyordum."

"Annemle babam [illegible] cumartesi, bir parti veriyorlar. Partiye benimle gel[illegible]istiyorum."

Jessica ne diyeceğini bil[illegible]miyordu. Patronuyla çıkmanın sorun yarata[illegible] farkındaydı.

"Bu o kadar zor bir karar olmamalı." Evan gülümsüyordu.

Adamın gururu, zaten çok kötü bir şekilde yaralanmıştı. Jessica küçük de olsa, ikinci bir yaranın daha açılmasına sebep olmak istemiyordu. "Çok memnun olurum," dedi. "Beni düşündüğün için teşekkürler."

Evan, sevecen bir gülümsemeyle ona baktı. "Sen her zaman çok tatlıydın."

Küçük bir kızken, Jessica'nın rüyaları hep böyle sahnelerle doluydu. Gözlerini kapatır, Evan'ın ona çıkma teklif ettiğini hayal ederdi. Şimdi hayalleri gerçek olmuştu, ama Jessica bunu teklif edenin, onun yerine Damian olmasını diliyordu.

"Ben seni evden alırım. Şehirde oturuyorsun,

değil mi?"

Jessica başını salladı. "Partide buluşmamız daha kolay olmaz mı? Zaten, bu hafta sonunu annemlerde geçireceğim."

Evan bundan pek hoşlanmamıştı. "Emin misin?"

"Kesinlikle."

"Tamam öyleyse, seni dört gözle bekleyeceğim." Evan devam etti. "Parti kalburüstü bazı misafirlerin onuruna veriliyor. Annem her şeyin mükemmel olması için kendini paraladı. Eminim Boston'un gördüğü en müthiş parti olacak. Duyduğuma göre, bir orkestra bile ayarlanmış"

"Eğlenceli olacağa benziyor."

"Bunun için harcanan onca emeği göz önüne alırsan, öyle de olmalı zaten. Sen dans bilir misin, tatlı Jessica?"

"Tabii," Gerçeği değiştirmek ne kadar da kolaydı. Aslında Jessica her dansı bildiğini iddia edemezdi. "Şey, ama çok iyi sayılmam."

"Benim de iyi olduğum söylenemez. Figürleri Damian'a bırakırız."

Damian, diye düşündü Jessica. Nasıl oluyor da Evan ile çıkmayı kabul ederken, Damian'ın hayallerini kuruyordu?

Saatler geçti. Jessica daha ne olduğunu anlayamadan paydos saati gelmişti. Mrs. Sterling çıkarken, Damian içeri girdi.

"Evan çıktı," dedi Jessica. Onu karşısında görünce, biraz telaşlanmıştı. Özellikle de tam, partiye Evan'la gitmek yerine onunla gitmeyi tercih edeceğini düşündüğü bir sırada.

"Kardeşimi görmeye gelmemiştim."

"Mrs. Sterlin şimdi gelir."

"Ben seni görmeye geldim," diye açıkladı Damian. Koyu gözleri ona dikilmişti.

Jessica gerildi. Acaba işiyle ilgili bir şikayeti mi vardı?

"Bu kadar endişelenme. Sana annemle babamın bu hafta sonu bir parti vereceklerini söylemeye geldim."

"Biliyorum, Evan bahsetti."

Jessica, Damian'ın gözlerinin ilgiyle parladığına yemin edebilirdi. Ona doğru eğilerek, "Evan bu konuda tam olarak ne dedi?" diye sordu.

"Fazla bir şey değil. Sanırım, seçkin davetliler olacakmış."

"Anlıyorum." Damian tereddüt ediyordu. Jessica, bunun alışılmamış bir durum olduğundan emindi. Sonunda Damian, "Acaba..." diye başladı. Ellerini pantolonun cebine sokarak devam etti. "Benimle bu partiye gelmeyi ister miydin?"

Jessica'nın omuzları çöktü. Evan'ın, bu daveti daha önce yaptığını açıklayacağı sırada, Damian konuşmasını sürdürdü. "Sana çok kısa zaman verdiğimin farkındayım, ama bu sabaha kadar benim de haberim yoktu."

"Ah..."

"Bir sorun var," diye tahmin etti Damian.

Jessica üzüntüyle başını salladı. "Daha önce Evan davet etti." Aslında Damian'la gitmeyi tercih ettiğini söylemek istiyordu, ama söyleyemedi. "Üz-

günüm."

"Demek Evan davet etti, ha?" Damian memnun görünüyordu. "Sakın üzülme."

Tepkisi Jessica'yı kızdırmıştı.

"Sanırım, geç saatlere kadar çalıştığım için, Evan bana teşekkür etmek istedi..." diye kekeledi.

"Eğer kardeşim seninle birlikte olmak istemeseydi, bu daveti asla yapmazdı." Damian birden ciddileşerek, "Onun sahasına girdiğimi düşünmesini istemem", diye bir uyarı yaptı.

Onun sahası mı?

Damian, Jessica'nın [illegible]gularını hissederek, "İlk önce Evan teklif etmiş," diye düzeltmeye çalıştı ve odadan çıkmak üzere [illegible]ü.

"Bu davet, gerçekten de basit bir teşekkürden başka bir şey değil."

"Bence sen bunun bir başlangıç olduğunu düşünsen, iyi edersin," dedi Damian omuzunun üstünden. "Hem de iyi bir başlangıç."

Jessica bir şey diyemeden, Damian oradan ayrıldı.

Damian, onunla birlikte olmak istediği için değil, Jessica'yı kardeşine itmek için partiye çağırmıştı. Evan'ın onu davet etmiş olabileceğini tahmin etmediğinden, bu görevi kendisi üstlenmişti.

Jessica, cumartesi günü sabahtan öğlene kadar bütün vaktini parti için en uygun kıyafeti aramakla geçirdi ve ancak öğleden sonra ailesinin evine vara-

bildi. Cathy de onunla alışverişe gelmiş ve elbisesini seçmesine yardım etmişti.

Partiye Damian'la gitmiyor olabilirdi ama, amacı bir film yıldızı gibi görünerek, Damian'a 'keşke' dedirtmekti.

Sonunda istediği gibi bir kıyafet buldu. Hem zarif görünmesini hem de *Country* müziğine uymasını sağlayacak bir kıyafet. Bol büzgülü bir etek, gökkuşağı renklerinde işlenmiş bir bluz, beyaz kovboy çizmeleri ve boynuna bağladığı ipek eşarpla gerçekten harika görünüyordu.

Annesinin gözleri [illegible]ranlıkla açılmıştı. "Keşke ben de kendime ye[illegible] bir şeyler alsaydım. Mükemmel görünüyorsun."

"Teşekkürler." Annesini[illegible] övgüleri Jessica'ya güven vermişti. Cathy [illegible]e iyi [illegible]öründüğünü söylemişti ama Jessica bilimkurgu filmlerindeki gibi giyinmeyi seven arkadaşının yargılarına pek güvenmezdi.

"Evan'ın seni de çağırması çok düşünceli bir davranış," dedi Mrs. Kellerman. "Patronun olarak bunu yapması beklenirdi zaten. Zaman nasıl da değişiyor, değil mi?"

"Evet gerçekten de öyle."

"Evan'la çalışıyor olman beni çok sevindiriyor."

"İyi bir insan," dedi Jessica.

"Evan harikadır. Biliyorum sana saçma gelecek ama, hep Lois'in oğullarından biriyle evlenmeni düşlemişimdir. Ne de olsa Drydenler'le yıllardır iyi bir dostuluğumuz var."

"Ne yaparsan yap," dedi Jessica telaşla. "Ama bunu Damian'ın ya da Evan'ın yanında söyleme."

"Canım, niye olmasın..."

"Anne, bu beni utançtan öldürür!"

"Ama daha birkaç yıl önce..."

"Anne! O birkaç yıl önce ben sadece on dört yaşındaydım!" Evan'a olan eski duyguları, boynuna vurulmuş bir pranga gibi nereye gitse onu takip ediyordu.

"Çok güzel bir gelin olurdun," dedi annesi, kendi kıyafetine son rötuşları yaparken. Sonra birden konuyu değiştirdi. "Drydenler bu parti için çok yoruldular."

"Ama neden?" diye sordu Jessica. Mrs. Dryden bunun gibi yüzlerce parti vermişti.

"Bunu gizlemenin bir anlamı olduğunu sanmıyorum. Walter, senatoya girmek için aday oluyor."

Walter Dryden çok sosyal bir insandı. Kendisi, hiçbir zaman politikaya şahsen girmemişti ama, başkaları için çok başarılı kampanyalar yürütmüştü. Erken gelen emekliliğin hareketsizliği onu sıkmış olmalıydı.

"Kesin kararını verdi mi?"

Babanla ben öyle olduğunu düşünüyoruz. Henüz adaylığını açıklamadı ama çok yakında açıklayacağından eminiz. Partiye politik arenadan önemli isimler de katılacak. Walter şansının ne olduğunu anlamaya çalışıyor. Bu parti Lois'in evlilik hayatının en önemli partisi. O kadar heyecanlı olması boşuna değil."

Drydenler'in bahçesinde pişen etin nefis kokusu, Jessica'lara kadar geliyordu.

Lois, onları ön kapıda karşıladı. Jessica annesiy-

le onun kucaklaşmaların seyrederken, onların tam yirmi yıldır dostluklarının devam ettiğini düşünüyordu. Artık arkadaştan çok kardeş gibi olmuşlardı. Jessica da, Cathy için aynı şeyleri hissediyordu. Üniversitede tanışmış ve üç yıl yurtta oda arkadaşlığı yapmışlardı.

Jessica ilk bakışta Damian ile Evan'ı göremeyince, etrafta dolaşmaya başladı. Çimle kaplı geniş bahçeye, üzerlerine kırmızı kareli örtüler örtülmüş, yuvarlak masalar yerleştirilmişti. Hava çok güzeldi; ne çok sıcak ne soğuk. Gökyüzü bulutsuzdu. Hafif bir rüzgar ağaçların geniş yapraklarını hışırtıyla sallıyordu. New Engla[illegible] yazın en güzel zamanıydı. Nefis yemek kokula[illegible]Jessica'ya ne kadar aç olduğunu hatırlattı. Alışveriş telaşından, öğlen bir şey yemek aklına gelmem[illegible]ti.

Misafirlerin büyük bir kısmı geldikten sonra Jessica gözleriyle kalabalığı tararken Evan'ı gördü. Güzel bir sarışının yanında duruyordu. Jesica kadını tanımıyordu. Yaptığı soruşturma da sonuç vermeyince iyice meraklanmaya başladı ve Evan'ın yanına gitmeye karar verdi. Zaten onun misafiri değil miydi?

Fakat esas amacı sarışınla tanışmaktı. Belki de, diye düşündü Jessica, hevesle, bu kadın Evan'ın yeni flörtüdür. Ama daha Evan'a yaklaşamadan, bazı aile dostları tarafından durduruldu. Drydenler'in misafirlerinin çoğu, Jessica'nın çocukluğundan beri tanıdığı insanlardı.

"Merhaba, Jessica," diye Damian'ın sesiyle Jessica herkesi unutup arkasına döndü.

Damian, başına siyah bir *Stetson* şapka giymişti,

ve pek garip görünüyordu.

"Sen çok..." Damian ne diyeceğini bilmez gibi durakladı. "...iyi görünüyosun."

Jessica, Damian'ın sözcük bulmakta zorluk çekmesinin pek sık olmadığına bahse girebilirdi. Bu, neşesini büyük oranda artırdı.

"Eminim, şu Evan'ın yanındaki sarışının kim olduğunu merak ediyorsundur," dedi Damian.

Jessica bu kadın her kimse, ona minnet duyuyordu. Çünkü o, oyalamasaydı Evan, zamanını Jessica ile geçirmek yükümlülüğünü hissedebilirdi. Halbuki, Jessica Damian'la birlikte olmayı tercih ediyordu. Yine de ilgilenmiş gibi sordu. "Evet, kim bu kadın?"

"Bu duyduğum, kıskançlığın sesi mi?"

"Kesinlikle değil!" Sesi Jessica'yı sinirlendirmişti.

"O, Romilda Sidonie'dir."

"Kim?"

"Avrupalı önemli bir diplomatın kızı."

Bu her şeyi açıklıyordu. Evan, Romilda'yakonukseverliliğini gösteriyordu sadece.

"Tanıştırmamı ister misin?" diye sordu Damian.

Evan ve Romilda'nın dans pistine doğru yürüdüğünü görünce, "Hayır," dedi Jessica. "Evan çok iyi vakit geçiriyor gibi görünüyor. Şimdi onu rahatsız etmenin bir anlamı yok."

"Onun davetlisi sensin ama."

"Onu, beni davet etmeye zorladığın için."

Damian'ın gözleri kısıldı. "Bunun anlamı ne?"

"Bak, ben senin sandığın kadar saf değilim. Beni

buraya davet etmenin sebebi, Evan'la beni toplum içinde birbirimize itmekti. Haksız mıyım?"

Damian ellerini arkasında kavuşturarak, bir iki adım uzaklaştı. Sonra yine ona döndü. Gözlerinin içi gülüyordu. "Haklı olsan bile -ki, öyle olduğunu söylemiyorum- ben, bunu asla kabul etmiyorum."

"Bu pozunla jüri üzerinde yıkıcı bir etki yaratabilirsin ama beni kandıramazsın."

"Müşterilerim bana bunun için para ödüyorlar."

Jessica bakınca, Evan'la Avrupalı kadını dans pistinde göremedi. Büyük bir masaya oturmuş, sandviçlerini yiyorlardı.

"Çok güzel bir kadın," diye mırıldandı Jessica. "Evan beni unutmaktaydı."

"Romilda güzel olabilir ama sen de öylesin." dedi Damian. Hemen sonra yüzünden söylediklerine pişman olmuş gibi bir ifade geçti.

"Teşekkür ederim."

"Bunu söylememeliydim."

"Neden, yoksa doğru değil miydi?"

"Böyle şeyleri sana söylememeliyim. Sen Evan'ın misafirisin."

"Evan bunu unutmuş görünüyor. Aslında isabet oldu. Çünkü zamanımı seninle geçirmeyi daha çok tercih ediyorum."

"Benimle mi?" diye tekrarladı Damian şaşırarak. Ve hemen arkasından, "Aç mısın?" diye sordu.

"Henüz aç değilim." Jessica, Damian'ın onu, yemek bahanesiyle masalardan birine oturttuktan sonra, bir yolunu bulup yanından ayrılacağından korkuyordu.

"Bundan emin misin? Daha önce olanların tekrarlanmasını istemem."

"Tamam, sanırım bir lokma bir şey yesem iyi olur...ama seninle birlikte oturabilir miyim?"

"Israr ediyorsan, öyle olsun."

Damian ona bir tabak verdi. Beraber büfeye doğru yürüdüler. Jessica tabağına patates salatası, fırında pişmiş bezelye ve bol bol pirzola aldı.

Orkestra popüler bir şarkı çalmaya başlamıştı. Ayağıyla ritm tutan Jessica, zevkle yemeğini yedi. Evan'ın onu unutmuş olmasına çok memnundu.

Damian onu dansa davet edince çok şaşırdı. "Benimle niye dans etmek istiyorsun?" Davetin Evan'la bir ilgisi olmasından şüphelaniyordu.

"Bir sebep mi olması gerekiyor?"

Jessica cevap vermeden önce bir an tereddüt etti. "Niyetin, Evan'ın dikkatini bana yöneltmekse, dans etmek yerine oturmayı tercih ederim."

"Ya seni kollarıma almanın, içimde nasıl duygular oluşturacağını merak ettiğimi söylersem, ne dersin?"

Jessica'nın kalbi kuş gibi çırpındı. "O zaman teklifini kabul ederim." Damian'ın bakışlarına anlamlı bir karşılık vererek, "Hangi dansı yapıyoruz?" diye sordu.

Damian, karar vermeden önce uzun bir zaman geçti. Sonra yavaşça sandalyesini arkaya doğru iterek ayağa kalktı, ve onu elinden tutarak dans pistinin en uzak köşesine çekti.

Parti iyice kalabalıklaşmaya başlamıştı. Yol boyunca birkaç aile dostu, biraz sohbet etmek için on-

ları durdurdu. Jessica, Damian'ın sabırsızlığını hissedebiliyordu.

Sonunda piste ulaştıklarında, Damian onu döndürerek kollarına aldı.

Damian mükemmel dans ediyordu. Jessica, onun adımlarına rahatlıkla uyum sağlamıştı. Sanki bütün hayatları boyunca birlikte dans etmişler gibi rahattı.

"Çok iyi dans ediyorsun."

Damian başını arkaya atarak güldü. Bu kahkaha, Jessica'nın ondan duyduğu ilk gerçek kahkahaydı.

"Bu seni şaşırtıyor, öyle mi?" diye sordu Damian.

"Evet." İnkar etmenin bir anlamı yoktu. Damian'ın sürprizlerle dolu bir adam olduğunu keşfetmeye başlamıştı. Tam o sırada, arkadan birinin onlara laf attığını duydu. "Vay, vay, bunlar bizim Damian'la Jessica değil mi?" dedi Evan.

Evan'ın dikkatini çekmek uzun zaman almadı, diye düşündü Jessica. Ama neyse ki, Romilda da yanındaydı.

"Romilda ile tanışmamıştınız, değil mi?" diyen Evan, cevap beklemeden onları tanıştırdı.

Jessica, sarışının daha şimdiden Evan'ın büyüsüne kapıldığını görebiliyordu. Tıpkı, Evan'ın cezbetmeye karar verdiği diğer bütün kadınlar gibi... bu adamın öldürücü bir çekiciliği vardı. Jessica, Evan'ın çapkınlığından haberi olmayan zavallı Romilda'ya acıyordu.

İki çift içecek bir şeyler almaya yöneldiler. İçki-

lerini yudumlarken, çene çalıyorlardı. Birden Damian, Romilda'yı dansa davet etti. Kadın endişeyle Evan'a baktı. Ondan ayrılmak istemediği çok açıktı. Jessica, Damian'ın ne yapmaya çalıştığını görünce gülümsedi. Bütün amacı; Evan'la onu başbaşa bırakmaktı.

Onlar dansa kalkınca Jessica, "Çok güzel bir parti," dedi. "Gerçekten çok eğleniyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim," diyen Evan'ın aklı çok başka yerlerdeydi; gözleriyle dans edenleri izliyordu. "Biz de dans edelim mi?"

Evan'ın Jessica ile dans etmekten çok, Romilda'ya göz kulak olmak için dansa kalktığı açıktı. İkisi de nezaket gereği konuşuyor olmalarına rağmen, ilgileri çok başka yerlere odaklanmıştı. Dans, ikisi için de uzadıkça uzuyordu.

Sonunda müzik durduğunda, yaşlı bir çift Evan'ı yakalayarak, onunla yalnız konuşmak istediklerini söyledi. Evan, Jessica'dan özür dileyerek onlarla gitti. Romilda ile Damian pistin öbür ucundaydılar.

Jessica ağır ağır bahçenin sonuna, kendi ailesinin evine doğru yürüdü. Göletin üzerinde beyaz bir yaya köprüsü uzanıyordu. Köprünün ortasında durarak, suya taş atmaya başladı.

Dalgalara dalıp gittiği için, Damian konuşmaya başlayıncaya kadar, onun geldiğini duymadı. "Seni burada bulacağımı ümit ediyordum."

"Küçükken buraya çok sık gelirdim."

Bir ördek suları yara yara geçti. Jessica yanında ekmek getirmediğine üzüldü. Onun bu ziyaretlerin-

den ördekler her zaman karlı çıkarlardı.

Damian bir dakika kadar hiç konuşmadı. Sonunda, "Cesaretini kaybettin, değil mi?" diye sordu.

"Ne hakkında?"

"Biliyorsun, o iş bitti artık." Damian onu teselli etmeye çalışır gibiydi. "Aylar önce...neredeyse altı ay önce bitti."

Anlaşılan Damian, onun buraya gelmesinin nedenini, Evan'a bağlamıştı. Oysa gerçek ne kadar farklıydı... Jessica köprüde durmuş, Damian'ı düşünüyordu.

"O kadın kimdi?" Her şeye rağmen Jessica merakını yenemedi.

"Çevreden değil, ama bunun bir önemi yok, tabii. Adı Mary Jo Summerhill."

"Peki ne oldu?"

"Tam olarak ne olduğunu kimsenin bildiğini sanmıyorum. Her ne olduysa, sonuç Evan'ı mahvetti. O gün bugündür kendine gelemedi. Kardeşim kendi sorunlarıyla başkasının başını ağrıtacak bir tip değildir." Gölete bir yaprak attı. "Ve şimdi de tıpkı şu yaprak gibi suyun kendisini sürüklediği yöne doğru gidiyor. Daha önce düzinelerce ilişkiye girip çıktı. Öyle ki, onun gerçek sevgiyi hiçbir zaman bulamayacağını sanmıştım. Yanılmışım."

"Mary Jo ile aralarında ne geçtiğine dair hiçbir fikrin yok mu?"

"Hayır. Ondan ayrıldaktan sonra aniden çok değişti. Geç saatlere kadar çalışmaya başladı. Fakat işine fazla bir heves duymadığı açıktı. Ben de iş yükünü biraz kendi üzerime aldım. Başlangıçta bunun ya-

rarı oluyor gibiydi ama şimdi bunun doğru bir karar olduğundan pek emin değilim. Onu hiç bu kadar perişan görmemiştim."

"Onunla konuşmayı denedin mi?"

"Defalarca," dedi Damian. "Fakat konuşmak istemiyor. Anlaşılan, bu yarım kalmış ilişki onu kabul ettiğinden çok daha fazla yaralamış."

"Onu unutacaktır," dedi Jessica. "Sadece biraz zaman alıyor."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Damian. "Ama şimdi endişeliyim." Damian duraksadı, gözlerini suya dikmişti. Az öncekinden çok daha samimi görünüyordu. "Onun sa[illegible] ihti[illegible]acı var, Jessica. Eğer ona ulaşabilecek biri va[illegible]o da sensin."

"Ben mi?"

"Babam, bir iş başv[illegible]usu i[illegible]n görüşmeye geleceğini söyler söylemez, senin dualarımızın cevabı olduğunu anladım." Jessica bir şey söylemek için ağzını açtı ama Damian, onun konuşmasına izin vermeden devam etti. "Sadece çok sabırlı olman gerekecek."

Jessica öfkeyle içini çekti. "Evet gerçekten öyle, ama Evan yüzünden değil... senin yüzünden. Sen ve ailen, benim hala Evan'a tutkun bir çocuk olduğumu sanıyorsunuz."

Damian'ın gözleri karardı. "Tamam, tamam. Amacım seni kızdırmak değildi. Kendi kararlarını kendin alacak kadar büyük bir insansın."

"Bunu kabul ettiğin için teşekkürler," dedi Jessica. Ona arkasını dönerek parmaklığa yaslandı. "Altı yaşındayken bir gün bu köprüye gelip, hüngür hün-

gür ağladığımı hatırlıyorum," dedi mırıldanarak.

"Seni o kadar inciten neydi"

"Sendin," dedi Jessica, ona doğru dönüp parmağını göğsüne dayayarak.

"Ben mi?" Jessica, hiç böylesine katıksız bir masumiyet ifadesi görmemişti. "Ne yaptım ki?" diye sordu Damian.

"Baban seni ve Evan'ı Cannon Beach'deki hız trenine götürüyordu. Fikir kimden çıktı bilmiyorum, birisi benim de sizle birlikte karnavala gitmemi önerdi."

"Ve ben, senin bizimle gelmeni istemedim," diyerek Damian onun s[illegible]i bitirdi.

"Seni artık suçla[illegible]ıyorum. On beş yaşındaydın ve altı yaşında bir kız ç[illegible]unu etrafta istememen gayet normaldi."

Damian güldü. "[illegible]n değişiyor, öyle değil mi?"

Ne garip, bugün annesi de buna benzer bir şeyler söylemişti. Damian'ın, parmaklarını kendi parmaklarına geçirip, onu çekmeye başladığını gören Jessica, şaşkınlıkla sordu, "Nereye gidiyoruz?"

Damian, onun nereye gittiklerini hala anlamamış olmasına şaşmış gibi baktı. "Başka nereye olabilir, kumsala tabii. Duyduğum kadarıyla aynı hız treni hala oradaymış. Buradaki partide bizi özleyeceklerini sanmıyorum, ya sen?"

Jessica'nın buna karşı koyması mümkün değildi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bir elinde pamuk şekeri, diğerinde ise mor bir oyuncak fil olan Jessica, Damian'la birlikte uzun iskele boyunca yürüyordu. Hafif bir müzik sesine çocukların gülüşmeleri karışıyor, havaya patlamış mısır kokusu yayılıyordu. Gece harikaydı. Güneş batmış, gökyüzü yıldızlarla dolmuştu.

"Hayatımda bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum," dedi Jessica, pamuk şekerini Damian'a doğru kaldırırken. O, bir parça aldıktan sonra, kendisi de bir parça ısırdı ve ağzında eriyen şekerin tadına varmaya çalıştı.

"Daha hız trenine binmedik," diye hatırlattı Damian.

"Çünkü sen, bütün vaktimizi bu aptal fili kazanmak için harcadın." Jessica, yine de Damian'ın ona hediye ettiği fili göğsüne bastırdı.

"Var mısın?" diye sordu Damian hız trenine doğru onu çekerek.

Jessica yan çizmeye başlamıştı. "Ben...bunun o kadar iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, hele onca ıvır zıvırı yedikten sonra."

"Bana güven," dedi Damian. Jessica'nın koluna girerek, daha fazla itiraz etmesine meydan vermeden onu sürüklemeye başladı.

"Harika, önce beni patlamış mısır ve pamuk şekerleriyle doldurdun, şimdi de hız trenlerinine bindiriyorsun. Bu hiç de akıllıca değil Damian, hem de hiç."

Hız treninin önünde uzun bir kuyruk oluşmuştu. Öyle ki, kendilerine sıra gelmesi için, Jessica ile Damian'ın en az yarım saat beklemeleri gerekecekti. Jessica'nın aklına bundan başka bir sürü bahane geliyordu ama Damian'ın yüzüne baktıkça, karşı koymanın fayda etmeyeceğini anlıyordu.

"Peki bu fili ne yapacağım..." diye sordu Jessica oyuncak file daha bir kuvvetle sarılarak.

"Elinde tut."

"Ben onu tutarsam beni kim tutacak?"

"Ben," diye garanti verdi Damian. "Kaygılanmayı bırak."

"Belki de sana söylemeliyim, Damian Dryden; bu *şeye* son binişimde neredeyse ölüyordum. Bunun güvenlik kontrolünden ne zaman geçtiğini bile bildiğini sanmıyorum."

"Perşembe günü."

"Bunu bilemezsin!"

Damian güldü. Jessica'nın rahatsızlığı onu eğlendiriyordu. "Haklısın, ama kulağa hoş geliyor. Bak, bu tren, hiç sorunsuz tam yirmi yıldır çalışıyor. Şey, tabii, tek bir kaza dışında..."

"Damian!"

"Tamam, sakin ol. Sadece bir şakaydı."

"Dalga geçme," diye homurdandı Jessica kızgınlıkla. Elini karnına bastırarak, "Ah, midem çok kötü," dedi.

"Merak etme kusmazsın."

"Nasıl emin olabiliyorsun?"

"Tecrübe. Bekleme safhası en kötüsüdür. Hareket anı ise çok keyiflidir. Tek problem, yeterince uzun sürmemesi. Her şey çok çabuk sona eriyor."

Sonunda gümüş renkli küçük vagon önlerinde durdu. Sıra onlardaydı.

Trene bindiler ve onları koltuklarına mıhlayan demir çubuklar kilitlendi.

Yükseklik korkusu Jessica'yı iyice sarmıştı. Fili-ni, kollarıyla sımsıkı sarmalarak gözlerini yumdu. Damian da ona aynı şekilde sımsıkı sarılmıştı.

Vagonlar yavaşça yukarı çıkmaya başladı. Sanki ağırlık vagonu zorluyormuş gibi sesler çıkıyordu. Tepeye geldiklerinde bir an için durdular ve hemen ardından baş döndürücü iniş başladı. Bir heyecan çığlığı Jessica'nın boğazına kadar yükseldi. Damian'ın onu saran kolları daha da daraldı. Jessica boşta kalan eliyle onun eline yapışmıştı, tırnakları parmaklarına batıyordu.

Artık ses hızını geçtiklerini düşündükleri bir anda, vagonlar yeniden yukarı çıkar gibi oldu. Ve yukarı vardıklarında, o çılgın dönemeçli iniş yine başladı. Jessica gözlerini öyle sıkı yummuştu ki, yüz kasları ağrımaya başlamıştı.

Sonunda durduklarında, Jessica yolculuğun bittiğini anlayınca, omuzları hayal kırıklığıyla çöktü.

"Ee?" diye sordu Damian, onun vagondan inme-

sine yardım ederken. "Hoşuna gitti mi, gitmedi mi?"

Jessica, yürümeye başlayınca bacaklarının titrediğini fark etti. "Bana bir dakika zaman ver... şu anda ne hissettiğimi bilmiyorum." Damian'ın haklı olduğunu kabul etmek istemiyordu.

Damian güldü. "Hadi, utanma, kabul et. Eğlenceliydi, değil mi?"

"Evet," dedi Jessica.

Damian yine güldü ve kolunu Jessica'nın beline doladı. Hareket son derece doğaldı. Özellikle de, Jessica'nın bacakları hala biraz titrerken...

Ama Damian'ın dokunuşu Jessica'nın bacaklarının daha beter titremesine neden olmuştu.

Bedenlerinin bi[illegible]irine yaslanmasından, ona yakın olmaktan hoşla[illegible]ordu. Aynı duyguyu dans ederlerken de tatmıştı. Ar[illegible] bu heyecana dayanmak imkansızdı.

"Geri dönmeye hazır mısın?" diye sordu Damian, Cannon Beach'in parlak ışıklarla aydınlatılmış, çıkış kapısına yaklaşırlarken.

Jessica, başını sallayarak onayladı ama aslında gecenin sona ermesini hiç istemiyordu. Birlikte geçirdikleri saatler çok güzeldi. Belki Damian, artık onun Evan'ı değil kendisini istediğini anlardı. Belki komşunun sinir bozucu veledinin, artık büyümüş olduğunu da fark ederdi.

Ve belki, Evan'ın Romilda'ya duyduğu ilgi, daha derin bir şeylere dönüşür ve Drydenler Jessica'ya tek kurtuluş çaresiymiş gibi bakmaktan vazgeçerlerdi. Bunu, gönülden diliyordu.

Damian'ın arabasına bindiklerinde Jessica, "Ola-

ğanüstü güzel vakit geçirdim," dedi.

Motoru çalıştıran Damian, "Ben de." diye karşılık verdi. "En son Cannon Beach'e gelişimin üzerinden yıllar geçti."

Jessica, Damian'ın hayatın zevklerini tatmadan, kendini işine gömdüğüne dair duyduklarını hatırladı. Kendisiyle birlikteyken eğlendiğini bilmek, Jessica'nın içinde hoş bir duygu yaratıyordu. Jessica, kendini paha biçilmez bir şeyle ödüllendirilmiş gibi hissetti.

Damian, evin önünde durduğunda, saat on biri geçiyordu. Jessica'nın içi hala heyecanla dopdoluydu, Damian'ın gitmesini istemiyordu. "Yukarı gelmek ister misin?" diye sordu ama, Damian'ın kabul edeceğini pek ümit etmiyordu.

Damian sanki onun samimiyetini ölçmek istercesine bir an gözlerinin içine baktı, sonra, "Tamam," dedi.

Damian arabayı park ettikten sonra, Jessica'nın kapısını açmak için arabanını etrafında dolandı. Gerçek bir centilmen, diye düşündü Jessica kim bilir kaçıncı kez.

Şakalaşarak, gülüşerek eve girdiler. Kapıcı Jessica'nın mor filine gülümseyerek bakıyordu.

Onuncu kata çıkmak üzere asansöre bindiklerinde, Jessica yalancı bir yorgunlukla duvara yaslandı.

"Gözlerini kapat istersen," dedi Damian.

"Neden?"

"Bu asansör öldürücü bir hızla hareket ediyor. Kim bilir en son ne zaman kontrol edildi?"

"Perşembe günü," diye Jessica cevabı anında yapıştırdı.

Tekrar gülüştüler.

"Bilmiyorum," dedi Jessica korkmuş gibi yaparak. "Haklı olabilirsin." Ve şakayla gözlerini sımsıkı kapadığı anda Damian onu öptü.

Jessica'nın, ne olduğunu anlaması için bir dakika geçmesi gerekti. Gerçekten de Damian onu öpmüştü!

Ama bu, sıradan ve basit bir öpücüktü... kardeş öpücüğü gibi.

Ama yarattığı duygular hiç de basit değildi.

Jessica daha fazlasını istiyordu. Ne diyeceğini bilmeden, gözlerini kapıştırarak Damian'a baktı.

Ve onun pişman olduğunu sezer gibi oldu. Ona, bu öpücükten ne kadar hoşlandığını söylemenin bir yolu olmalıydı, fakat bunu ifade edecek hiçbir kelime bulamadan, asansör durdu.

Jessica, dairesine giden yolu gösterdi. Kapıyı açıp elektrik düğmesini çevirdi. Mutfağa giderken, alışkanlıkla tele sekreterinin düğmesine bastı.

"Selam, benim Cathy. Büyük aşkınla, partide neler yaptığınızı bilmek istiyorum. Beni ara."

"Demek arkadaşın Evan'ı biliyor?" diye sordu Damian. Rahat bir tavırla yuvarlak masaya oturup, sabah Jessica'nın okuduğu dergiyi eline aldı.

"Bilmeyen mi var? Bu hikayeyi benden başka herkes abartıyor."

"Arkadaşın da mı?"

Jesica, "Şaka yapıyordu," diye aklına gelen ilk yalanı söyleyiverdi.

Damian'a karşı hissettiklerini Cathy'ye söylemediğine çok pişmandı. O da, gerçeği bilmediği için, herkes gibi Evan'la ilişkilerini merak ediyordu.

Jessica kahve makinesine biraz kahve koydu. Etrafa keskin bir kahve kokusu yayılmıştı. "Hazır olması bir dakika bile sürmez."

"Bak, zahmet etme. Saat sandığımdan daha geç olmuş."

"Emin misin?" dedi Jessica hayal kırıklığıyla.

"Evet," Damian dergiyi bırakarak ayağa kalktı. Jessica'nın yanında bir an durakladı ve eliyle onun yanağına dokundu. "Harika bir gündü... teşekkürler, Jessica."

"Ben teşekkür ede[illegible]m," diye fısıldadı Jessica.

Damian gittikten s[illegible] dairesi Jessica'ya alışılmamış bir biçimde boş geldi. [illegible]tmeden önce onu yine öpmesini dilemişti[illegible]ma, a[illegible] şeyi onun da istediğini Jessica gözlerinden okumuş olmasına rağmen, Damian bu duygularına karşı koymuştu. Anlaşılan, aralarına bir mesafe koymak niyetindeydi.

Jessica hiç yorgun değildi. Konuşma ihtiyacıyla arkadaşının telefon numarasını çevirdi.

Dördüncü çalıştan sonra, Cathy uykulu bir sesle cevap verdi.

"Seni uyandırmadım, değil mi?" Jessica kıkırdıyordu.

"Ölüm uykusundaydım. Ne demeye gecenin bu vaktinde bu kadar neşeli olabiliyorsun? Dur tahmin edeyim; Evan'la birlikteydin."

"Hayır! Damian ve ben..."

"Damian? Sen hangisiyle çıkıyorsun, allah aşkı-

na?" Sesinden Cathy'nin, sonunda tamamen uyandığı anlaşılıyordu.

"Oysa sen... Evan'a duyduğum o eski aşkın alevleneceğini sanmıştın, değil mi?"

"Evet, aynen bunu düşünmüştüm," dedi Cathy.

"Cathy, dinle beni, Evan Dryden olağanüstü bir adam ama bana göre değil."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çünkü... çünkü... eminim işte." Damian'a olan duygularından bahsetmek kolay değildi. Nasıl ifade edeceğini bilemiyordu. "Her şeyden önce Evan, duygusal olarak başka bir ilişkiye girmeye henüz hazır değil."

"Ne oldu?" diye sordu Cathy. "Seni partiye davet etmişti ya."

"Evet ama sırf Damian onu [illegible]orladı diye. Ben partiye vardığımda Evan, [illegible]le çekici Avrupalı bir kadın bulmuştu bile."

"Ne terbiyesizlik!"

Durum böyle değildi ve Jessica sonuçta Damian'la geçirdiği akşamı dünyalara değişmezdi. Bu nedenle, "Yoo, hiç de değil," dedi.

"Hayal kırıklığına uğramadın mı?"

Anlaşılan, Cathy hala uykudaydı.

"Hayır, Damian ve ben Cannon Beach'e gittik ve hız trenine bindik."

Jessica hikayesini bitirdiğinde kısa bir sesizlik oldu.

"Hmmm," dedi Cathy düşünceli bir ifadeyle. "Çok ilginç bir akşam."

Jessica, pazartesi sabahı ofise çok erken bir saat-

te, neşe içinde geldi. Evan, hafta sonu bir ara ofise uğramış olmalıydı. Çünkü Jessica, masasında yapması gereken işlerin bir listesini buldu. Görevleri arasında bir takım yasaların araştırılmasının da olduğunu görünce, hemen işe koyuldu.

Kütüphanede çalışırken, Damian kapıyı hızla açarak, "Demek buradaydın," diye şaşkın şaşkın ona bakınca Jessica da şaşırdı. "Mrs Sterling bugün işe gelmediğini sanıyordu. Daireni aradım, tele sekreterin cevap verdi."

Jessica, sandalyesinde doğrularak, ağrıyan sırt kaslarını rahatlatmaya çalıştı. Saate bir göz atınca, on bir olduğunu gördü. İş o kadar dalmıştı ki, zamanın nasıl geçtiğini fark edememişti.

"Bütün sabah buradaydım."

Damian kapıyı çekip çıktı ve bir dakika sonra elinde dumanı tüten bir kahve fincanıyla geri döndü. "Al," dedi, kahveyi Jessica'ya uzatırken. "Kör olmadan önce biraz ara versen iyi olur."

"Evan geldi mi?" Kahve Jessica'ya çok iyi gelmişti.

"Evan kendi istediği zaman gelir gider. En azından son altı aydır durum böyle."

"Bana yapılacak bazı işler bıraktığına göre dün bir ara buraya uğramış olmalı." Jessica durakladı. "Ya, Romilda'ya ne oldu?" İkisinin bir ilişkiye girmiş olmaları için dua ediyordu.

"Bir şey söylemek için daha çok erken, ama ümit var sanıyorum." Damian'ın da, sanki bunu gerçekten ister gibi bir hali vardı.

"Evan'ın mutlu olmasını istiyorum," dedi Jessi-

ca. Bunu Damian'ın bilmesini istiyordu.

"Çok iyi." Damian gülümseyerek ayağa kalktı ve cilalı kitaplıktan eski bir cilt çıkardı. "Benden sana bir öğüt," dedi cildi koltuğunun altına yerleştirirken.

"Nedir o?"

"Öğlen yemeğini atlama."

"Atlamam," diye söz verdi Jessica.

Damian ayrıldığında, Jessica gözlerini kapatarak gülümsedi. İşe tekrar başladıktan sonra bile, uzunca bir zaman gülümsemesi silinmedi.

Söz verdiği gibi, öğlen yemeğini vaktinde yedi. Geri döndüğünde Evan onu arıyordu. Kütüphanede yan yana oturarak çalışmaya başladılar. Evan, sabahki çalışmasının notlarını gözden geçirirken, Jessica'ya davayla ilgili bir iki soru sordu. Aldığı zekice cevaplardan sonra, çok iyi bir derleme kaydettiği yolunda yorumlarda bulundu. Bir saati Earl Kress davasının değişik yönlerini tartışarak geçirdiler.

Evan ayrıldığında, Jessica artık iyice canlanmıştı. Damian bu önemli davayı kardeşine vererek, onu yeniden hayata döndürmüştü. Bu dava Evan için bir meydan okuyuştu. Ona bir amaç, bir hedef veriyordu. Evan çok dinamik ve zeki bir insandı, ve eski haline dönüyordu.

Evan çıktıktan sonra, Jessica geriye kalan birkaç saatlik işi bitirmeye karar verdi.

"Saat altı ve sen eve gidiyorsun." Damian, Jessica'nın arkasından jürileri bile sarsan bir sesle yaklaştı.

"Biraz sonra bitiyor."

"Şimdi bitti."

"Damian!"

"Tartışmayı bırak, Jessica. Faydası yok."

Jessica okuduğu kitabı kapatarak isteksizce ayağa kalktı.

"Yemek için vakit ayırdın mı?"

"Gardiyanım gibi konuşmaya başladın!"

"Demek yemedin, yoksa bana karşılık vermezdin."

"Yedim... ayrıca, sana karşılık falan da vermiyorum!"

"İşte bu karşılıktır!"

Acaba üssüne saygısızlıktan onu kovar mıydı? Jessica, ardından ne ge[illegible]ceğini merak ederek, Damian'a baktı.

"Yemeğe gidiyoruz," dedi Damian.

"Yemek! Ama Dam[illegible] di[illegible]rdun ki..."

"Pizza. Köşede küçük bir İtalyan lokantası var. Boston'da en iyi saklanan sırlardan biri olduğuna yemin edebilirim."

"Pizza," diye tekrar eden Jessica'nın iştahı açılmıştı.

Eski binalardan birinin bodrum katındaki restorana, Jessica'nın daha önce hiç dikkatini çekmemişti. "Bu lokantayı nereden öğrendin?" diye sordu.

"Güvenlik görevlimizden. Buranın devamlı müşterisiymiş ve bana da tavsiye etti. Bu kadar iyi İtalyan yemeği yapan bir yer daha görmedim."

Lokantanın sahibi Damian'ı uzun zamandır görmediği bir yakınıymış gibi, iki yanağından öperek karşıladı. Jessica'yı ise, iyice süzdükten sonra İtal-

yanca bir şeyler söyledi.

"Ne dedi?" diye sordu Jessica, ortasında bir mum yanan, kırmızı örtülü masaya oturduklarında.

"Tam olarak emin değilim. Sadece birkaç kelime italyanca biliyorum."

"Eğer öyleyse, anlıyormuş taklidini çok iyi yaptın."

"Tamam, ille de bilmek istiyorsan söyleyeyim. Antonio bizim sevgili olduğumuzu sandı." Damian sakin bir tavırla yemek listesini açtı.

"Ama sen gerçeği söyledin, değil mi?" Jessica yüreği ağzında, onu denemeye çalıştı.

"Hayır."

"Damian, buna nasıl izin verirsin? Bu adamın seninle benim..."

"Haklısın galiba. Buna izin vermemeliydim. Özellikle sen bana değil, kardeşime aşıkken."

Jessica elindeki mönüyü bir kenara koyarak, öne doğru eğildi. Artık buna kesin bir açıklık getirmenin zamanı gelmişti. "Ben Evan'a aşık değilim," diye fısıldadı kızgın bir sesle.

"Peki, peki."

"İkna olmuşa benzemiyorsun."

"İkna oldum," dedi Damian ona bakmadan. Mönüdeki her neyse onu fazlasıyla ilgilendirmiş görünüyordu.

Siyah saçlı çekici bir kadın masalarına sıcak ekmek getirdiğinde Damian'ın yüzü aydınlanıverdi. Kadın, Damian'ın yüzünü ellerinin arasına alarak yanaklarından şapur şupur öptü ve o da İtalyanca bir şeyler söyledi.

Kadının sözleri üzerine Damian'ın rengi attı. Gerçi, Jessica'nın İtalyanca bilgisi kıttı ama *bambino*'nun ne alma geldiğini de biliyordu.

"Damian, ne dedi söylesene."

"Nona senin sağlıklı bir kadın olduğunu söyledi," diye açıkladı.

"Ne? Her neyse, bundan daha fazlasını söyledi."

"Jessica, sana sadece birkaç kelime İtalyanca bildiğimi şöyledim."

"Benden daha fazlasını bildiğin kesin. *Bambi*- dedi. Bu, bebek demek değil mi?"

Damian içini çekti. "Evet. Nona senin benim çocuklarıma çok iyi bir a[illegible]cağını söylüyordu."

"Oh," dedi Jessica seramik kasede çorbalarını getiren kadına bakarak.

"Pizza'ya sıra gel[illegible]eğini sanmıyorum," diye mırıldandı Damian.

Antonio, bardaklarını İtalyan şarabıyla tekrar doldurdu. Damian ona İtalyanca teşekkür etti. Bir iki dakika sohbet ettiler.

"İtalyanca'yı nereden öğrendin?" diye sordu Jessica.

"Aslında oturup İtalyanca öğrendiğim söylenemez. Yıllar boyu orada burada bir şeyler kapmıştım. Hukuk fakültesine girmeden önce de birkaç ay İtalya'yı dolaştım.

"Çok marifetli bir adamsın," dedi Jessica, lezzetli çorbayı kaşıklarken. Aslında her şey mükemmeldi...yemekler, kırmızı şarap ve tatlılar. Jessica, bir lokma daha yiyemeyeceğim, diye her düşündüğünde, Nona başka bir şeyi daha tatması için ısrar edi-

yordu.

Sonunda Jessica, Damian'a, "Ya şimdi buradan ayrılırız, ya da beni yuvarlamak zorunda kalırsın," diyerek pes etti.

Damian güldü ve hesabı istedi. Beraber ofis binasına doğru yürümeye başladılar.

Jessica kütüphaneden ayrılmadan önce, üzerinde çalıştığı ciltleri yerine koymak istemişti. Muhteşem bir akşamdı, Jessica'nın içi harika duygularla doluydu. Bunun nedenin ne olduğunu bilmiyordu; hava mı, lezzetli yemekler mi, şarap mı yoksa birlikte olduğu adam mıydı? Belki de, bu mükemmel akşamı yaratan bunların h[illegible]si.

"Teşekkür ederim," dedi Jessica asansörde.

"Bir şey değil." Kütüp[illegible]neye doğru birlikte yürürlerken, Damian, tuhaf bi[illegible]şekilde sessizleşmişti. Jessica'ya kitapların y[illegible]çirilmesinde yardım etti. İşleri bittiğinde kapıya doğru yürüdü ve otomatik bir hareketle ışığı söndürdü.

Ortalık birden kararınca, Jessica bir masaya çarptı.

"Jessica."

"Ben iyiyim," dedi Jessica holün ışığına doğru yürürken.

"Asıl mesele de bu zaten," diye mırıldandı Damian, ona doğru uzanarak. Jessica daha ne olduğunu anlayamadan kendini Damian'ın kollarında buldu. "Ben hiç iyi değilim," dedi Damian, onun dudaklarına eğilerek.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Damian bir arayış içinde, dudaklarını Jessica'nın dudaklarına kenetlemişti. Jessica, kendini duygularına bırakarak, Damian'ın vücuduna yaslandı. Onun kolları bir sığınak gibiydi. Damian onu incitmekten ürkercesine, şefkatle Jessica'yı okşuyordu.

Ama öpüşü nefes kesiciydi. Jessica kendi inlemesiyle birlikte Damian'ınkini de duydu. Ayrıldıkları zaman ikisi de konuşmadı. Jessica, onun konuşmasını, sessizliği bozacak bir şeyler söylemesini istiyordu. Neler olduğunu açıklamasına ihtiyacı vardı. Çünkü Jessica kaybolmuştu, şaşkındı ve aynı zamanda da mutluydu.

Damian bir tek söz bile söylemeden döndü ve oradan uzaklaştı.

Jessica inanamıyordu. Farkında olmadan, bir damla gözyaşı yanağından yuvarlanarak ipek bluzuna düştü.

İçini ani bir kaçma isteği doldurdu. Çantasını alarak hole çıktı. Damian'ın açık kapısından onun, ellerini arkasına bağlamış, pencereden geceyi seyrettiğini gördü.

Yumuşak bir sesle, "İyi geceler," dedi Jessica.

Damian döndü ve hafifçe gülümsedi. "İyi geceler, Jessica. Yarın görüşürüz."

Jessica oturup konuşmak istiyordu ama Damian'ın olanlardan kendisi kadar, memnun olmadığı çok açıktı. Damian, sanki omuzlarına bir yük binmiş gibi duruyordu. Acaba Jessica'yı öptüğüne pişman mı olmuştu? İkinci kez öpmüş ve ikinci kez pişman olmuştu.

"Yemek için teşekkürler," dedi Jessica. "Haklıymışsın, yediğim en iyi İtalyan yemeğiydi.

"Buna memnun oldum."

Jessica asansöre [illegible]rüdü. Yolda o kadar dalgındı ki, neredeyse metro[illegible] ineceği durağı geçiyordu. Eve girince ilk işi Damian [illegible]kendisi için kazandığı mor fili göğsüne bas[illegible]rmak[illegible]du. Onu böyle tutunca kendini Damian'a yaklaşmış hissediyordu. Cannon Beach'de geçirdikleri akşamı en ufak ayrıntılarına kadar yeniden hayal etmeye başladı. Her şey hayalinde öyle canlıydı ki, gözlerini kapatınca, kendi gülüşmelerinin sesini ve patlamış mısırın kokusunu duyabiliyordu.

Fili kollarında tutmaya devam ederek, telefonun yanındaki koltuğa geçti. Arkadaşıyla konuşmaya ihtiyacı vardı. Damian'ın öpüşünün ne anlama geldiğini, belki Cathy yorumlayabilirdi.

"Selam," diye mırıldandı Jessica, arkadaşının sesini duyunca.

Karşı tarafta anlık bir duraklama oldu. "Sorun ne?"

Arkadaşının kendisini bu kadar iyi tanıması Jes-

sica'yı şaşırtmadı. "Sorun olduğunu da nereden çıkardın?"

"Bu ses tonunu tanıyorum."

Jessica, dizlerini toplayarak çenesini dayadı. Duygularını anlatmanın kolay bir yolunu bilmediği için direk konuya girdi. "Bu gece Damian beni öptü."

"Ve sen de bundan hoşlandın, değil mi?" Cathy'nin sesi, sanki her an şarkı söylemeye başlayabilirmiş gibi coşku doluydu. Jessica, en iyi arkadaş olarak, tiyatro bölümü öğrencisi birini seçtiğine göre, onun tepkilerini normal karşılaması gerektiğini düşündü.

"Evet... ama kafam [illegible]makarışık," dedi Jessica.

"Seni şaşırtıyor, değil mi? [illegible]athy kıkırdadı. "Olacakları, cumartesi gün[illegible]sen D[illegible]mian'dan bahsedince tahmin etmiştim. Adam sana mükemmel uyuyor."

"Saçmalama."

"Saçma olan nedir?"

"Ona...bu gözle bakmıyorum. Daha doğrusu, şu son günlere kadar bakmamıştım. Açıkçası şimdiki duygularım beni ölesiye korkutuyor. Biliyorsun, bir Dryden yüzünden kendimi zaten rezil etmiştim. Aynı hatayı diğeriyle de yapmak istemiyorum."

"Daha bir çocuktun. O zaman olanlarla şimdi olanlar arasında dağlar kadar fark var."

"Belki," dedi Jessica gönülsüzce.

"Aklını başına topla," Cathy sahne sesiyle konuşuyordu. "O da seni çekici buluyor. Yoksa niye öpsün?"

"Bilmiyorum, sen de bilemezsin. Biz öpüştükten

sonra, Damian bu sanki yapabileceği en kötü şeymiş gibi davrandı. Tek kelime bile etmeden ayrıldı. Ne düşüneceğimi bilemiyorum." Jessica elini alnına bastırdı.

"Onun pişman olduğun mu düşünüyorsun?"

"Öyle olmalı, yoksa her şey çok daha başka olurdu. Bana bir yabancıymışım ve beni bir daha görmek istemiyormuş gibi baktı."

"Peki ne yapmasını bekliyordun? Ölümsüz aşkını itiraf etmesini mi? Damian'ın seni işe almasının sebebini sen kendin de biliyorsun. Düşün Jess... adamın prensipleri var. Kardeşine, hala bazı duygular beslediğini sanıyor[illegible], sana kendi duygularını açmasını nasıl beklersin?"

"Böyle sanması beni çıldırtıyor."

"Biliyorum, ama olayın bu bakış açısından bakmak zorundasın." Cathy yumuşak bir sesle ekledi. "Şimdilik." Bir an için susup sonra devam etti. "Daha fazlası da var. Eğer Damian'la ilgileniyorsan, ilk hareketi senin yapman gerekiyor. Damian'ın eli kolu, senin Evan'la ilgilendiğin düşüncesiyle bağlanmış durumda. Adam tam bir çıkmazda."

"O mu?" diye sordu Jessica inanmazlıkla. "Her şey Evan'ın üstüne çok düşmesi yüzünden oluyor. Zavallı Evan, fazla ilgiden boğuluyor. Ona gerçekten acıyorum. Kötü biten bir ilişkiden sonra, ihtiyacı olan tek şey biraz zaman. Ama herkes öyle bir üstüne düşüyor ki, zavallı büsbütün bunalıma giriyor." Jessica nefes almak için bir an durdu, sonra yine devam etti. "Damian'ın beni işe almasının tek sebebi, benim Evan'ı kurtarabileceğimi düşünmesiy-

di. Evan'la konuşmadım ama bütün bu saçmalıklardan usandığından eminim. Ve onu suçlamıyorum."

"Peki ya sen ve Damian ne olacaksınız?"

"Ne düşüneceğimi bilmiyorum," diye kabul etti Jessica. "Fakat eğer, Damian benimle ilgileniyorsa, bunu söylemek ona düşer."

"Aa, hadi Jess."

"Evet, öyle. Daha önce de dediğim gibi; kendimi başka bir Dryden yüzünden daha aptal yerine koymaya hiç niyetim yok. Tanrım, ailelerimiz hala bunu konuşuyor. Daha geçen gün annem, Evan'la evlenmemi ne kadar istediğini söylüyordu."

"Bir fikrim var," ded Cath yavaşça. Sanki fikir kafasında yeni şekilleni rmuş gibi. "Damian'ı benimle tanıştır."

"Onunla tanışmak i emeni sebebi ne?" Jessica bu fikirden pek hoşlanmamıştı.

"David'le işler iyi gitmiyor..."

"David?" dedi Jessica. "O da kim?"

"*Erkekler ve Bebekler* oyunun yönetmeni. Şimdi dinle beni, biliyorum, sana çılgınca gelecek ama bana güven. İşe yarayabilir."

"İşe yarayacak olan ne?" Jessica sabrını yitirmeye başlamıştı.

"Tanışmamız. Damian'ı büyülemek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Dur bir dakika, Cath. Benim ilgilendiğim adamdan bahsettiğimizi hatırlatırım."

"Biliyorum," dedi Cathy, sanki her şey son derece mantıklıymışçasına. "Ama bu adamın senin hakkındaki duygularını bilmek istiyorsun, değil mi? Ay-

rıca, onu bir başka kadınla görmek, senin kendi duygularını da anlamana yardımcı olacaktır."

"Evet, ama..."

"Hadi, Jess. Kendini ikinci bir defa aptal durumuna düşürmek istemediğini söylemiyor muydun? İşte sana bunu anlaman için bir fırsat."

"Bu bana çok saçma geliyor."

"Sadece bu kadar da değil," dedi Cathy, sanki Jessica'nın ne dediğini hiç duymamış gibi. "Bu, bana bir rol yapma imkanı da verecek. Sen bizi tanıştır yeter. Söz veriyorum seni utandıracak bir davranışta bulunmayacağım."

"Tamam," diye or[illegible]ladı Jessica. Aslında bu işe hiç hevesli değildi. "P[illegible] bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun?"

"Bir gün öğlen ye[illegible]eğine eraber çıkmak için, seni almaya ofise gelebilirim. Oradayken, beni etrafa tanıştırman, son derece doğal, değil mi?"

"Sanırım...öyle, ama bu çok açık olmaz mı?"

"Belki. Ama daha iyi bir fikrim yok."

Jessica içini çekti. "Peki. Cumartesi günü, Evan'ın büyük davasından önce, bazı araştırmalar yapmak üzere ofise gitmem gerekecek. Seni Damian'la tanıştırırım. Onu da yemeğe davet etmemi ister misin?"

"Bu çok iyi olur. O halde cumartesi, öğlen vakti görüşüyoruz."

Jessica hala isteksizdi. "Bunun iyi sonuç vereceğinden emin misin?"

"Kesinlikle! Erkekleri konuşturmakta üstüme yoktur."

"Bu bir film gibi."
Cathy güldü. "Gerçekten de öyle."

Cumartesi günü saat tam on ikide, Cathy ofise geldi. Koyu renk saçları ve mavi gözleriyle bir periye benziyordu. Cathy sokakta yürürken herkesin dikkatini çekecek bir kızdı. Damian onunla tanışmak için Jesica'ya yalvaracaktı herhalde.

"Öğlen yemeği için sözleştiğimizi unuttun mu?" dedi Cathy, gereğinden fazla yüksek bir sesle. Jessica'nın kapısının hemen dışında, Damian'ın onu duyabileceği bir yerde durmuştu.

Oyunu işe yaramıştı, çünkü bir dakika sonra Damian dışarı çıktı.

"Damian, bu benim arkadaşım Cathy Hudson," Jessica onları tanıştırdı. "Sana ondan söz etmiş olabilirim."

Damian ve Cathy el sıkıştılar. "Jessica, bugün yemek için sözleştiğimizi unutmuş," dedi Cathy.

Damian'ın gülmemek için kendini zor tuttuğu, her halinden anlaşılıyordu. "Jessica'nın yemeklerini atlaması hiç de iyi olmuyor," dedi.

"Demek, Jessica'nın karnının guruldadığı anlarda neler olduğunu, sen de yaşadın. Yaralı ayılara meram anlatmak, Jess açken onu mantığa davet etmekten daha kolaydır."

"Hey, bu doğru değil," diye parladı Jessica. Ellerini beline dayamış öfkeyle onlara bakıyordu. Cathy ile Damian, sanki kendisi orada değilmiş gibi

konuşuyorlardı. Jessica bu fikri en başından sevmemişti.

Eski oda arkadaşı, Damian'a yaklaşmış, gözlerinin içine bakıyordu. Damian'ın da buna bir itirazı yok gibiydi.

"Çantamı alayım," dedi Jessica sert bir sesle. Cathy ile Damian'ı birbirlerinin gözlerinin içine bakarken bırakarak, masasına gitti. Bütün bu saçmalığa girmeyi kabul ettiği için kendine kızıyordu.

Cathy, Jesica'ya dönerek bir şeyler ima etmeye çalıştı. Damian'ı da davet etmesini bekliyordu.

"Bizimle yemeğe gelmek ister misin?" diye Damian'a sorarken, Jes[illegible]a, s[illegible]inin, zoraki de olsa, kibar çıkmasını sağlaya[illegible]lmişti.

"Lütfen gel," diye C[illegible]hy atıldı.

Damian, sanki onay b[illegible]kliyormuş gibi Jessica'ya bakıyordu. Jessica, [illegible]klarına bir gülümseme kondurmayı başardı.

"Size katılmaktan memnuniyet duyarım." Damian'ın kabul etmesi Jessica'yı şaşırtmıştı. Bunu hiç beklemiyordu. Adam sürprizlerle doluydu.

"Güzel, çok güzel," diye mırıldandı Jessica, dişlerini sıkarak.

Üçü beraber binadan çıktılar. Damian, tanınmış pahalı bir lokanta önerdi. Cathy, Jessica'nın itiraz etmesine fırsat vermeden öneriyi kabul etti. Damian'ın Cathy'nin tuzağına bu kadar çabuk düşmesi, Jessica'yı şaşırtıyordu.

Damian bir taksi çevirdi. Nasıl olmuşsa Cathy arkada onunla oturmayı başarmıştı. Jessica'ya da önde oturmak düşmüştü.

Jessica, kıskanç bir budala gibi davrandığını fark etti. Kimi? Damian'la Cathy'yi mi kıskanıyordu? Birden, birkaç gündür zihnini saran sis perdesi kalkıverdi.

Damian'a aşık oluyordu. Cathy haklıydı. Meğerse gerçeği görebilmesi için, böyle bir derse ihtiyacı varmış.

Ofisine girdiği ilk andan beri... Cannon Beach'e gittikleri günden beri... onu öptüğünden beri.

İşte Cathy'in kanıtlamaya çalıştığı da buydu.

Restorana geldikleri zaman, Cathy arkadaşının koluna girerek onu bayanlar tuvaletine sürükledi.

Daha Jessica ağzını [illegible]n, Cathy heyecanla konuşmaya başladı. "Da[illegible]ian harika bir adam."

"Biliyorum."

"Evan'la tanışmadın ama e[illegible]r sen ağabeyi ile ilgilenmiyorsan, ben ilgileniyorum. Damian mükemmel, olağanüstü bir erkek."

"Bütün bunları biliyorum." Hatta daha fazlasını, diye geçirdi içinden.

"Dinle," dedi Cathy. "Senin bir bahane uydurup ayrılmanı istiyorum."

Jessica hayretler içindeydi. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Cathy aynanın önünde makyaj tazeliyordu. "Ne dediğimi duydun. Acil bir randevun olduğunu hatırla ve git. Böylece Damian'la yalnız kalabilirim. İnandırıcı olmaya dikkat et. Damian ne yapmaya çalıştığımızı anlamamalı."

"Ne yaptığımızı ben bile bilmiyorum."

"Beni onunla biraz yalnız bırakmanı istiyorum."

"Neden?" diye sordu Jessica. "Bak, bir noktayı çok iyi kanıtladın. Damian'a önem verdiğimi artık biliyorum, ve onu seninle paylaşmaya hiç niyetim yok."

"Senin onun için neler hissettiğini biliyorum," dedi Cathy, sanki bu kadarı zaten en başta biliniyormuş gibi. "Bu planın esas amacı, Damian'ın duygularının ne olduğunu anlamak. Yalnız kalınca, onun senin için neler hissettiğini öğrenebilirim."

"Bundan emin misin?"

"Daha kaç kere soracaksın? Tabii ki, eminim."

"Bu yaptığımız delilik, Cathy."

Cathy güldü. "Ü[illegible]onu senden çalacak değilim. Tanrı biliyor y[illegible] bunu istemiyor da değilim. Bu adam bulunmaz bir parç[illegible] Acaba şimdiye kadar neden hiç evlenmemi[illegible]?"

"Nereden bileyim?"

"Kendisine sormayı denedin mi?" Cathy her sonuca kestirmeden giderdi. "Sen üzülme, diğerlerinin yanısıra bunu da öğrenirim."

Jessica tereddüt ediyordu, ama en iyi arkadaşına güvenmek zorundaydı.

"Hala ne yaptığını anlamış değilim."

Cathy, sabırla makyaj malzemelerini çantasına yerleştirdi. "Anlamak zorunda değilsin. Ben Damian'la yemeği yedikten sonra, durumu sana rapor ederim. Her şey yeterince açık mı?"

"Bulutlu bir gökyüzü kadar."

"Burada sana yardım etmeye çalışıyorum, en azından işbirliği yapabilirsin."

"Peki, tamam." Jessica kabul etmişti ama bundan

hoşnut olduğu söylenemezdi.

"Hadi, çekici prensimizi daha fazla bekletmeyelim," dedi Cathy. "Akıllıca bir bahane bulmaya bak."

Jessica o anda kendini hiç akıllı filan hissetmiyordu. Yine de, "Peki," diye söz verdi.

Üçü masada oturmuş yemek listesine bakarken, nihayet aklına inanılabilecek gibi bir bahane geldi. Sanki kazaymış gibi çantasını yere düşürdü. Onu almak için eğildiğinde dış cepten bir kart çıkardı. Doğrularak karta baktı.

"Bugün ayın kaçı?"

"On ikisi, niye sordun?" Cathy son derece saf bir şekilde ona bakıyordu.

"Bu kartta, bugün diş doktorumla bir randevum olduğu yazılı." Jessica saatine bakar gibi yaptı. "Yarım saat sonra."

"Cumartesi günü mü?" diye sordu Damian.

"Bir çok diş hekimi cumartesi günleri de çalışıyor," dedi Cathy.

"İptal etmek için çok geç artık." Jessica üzgün görünmeye çalışıyordu. "Bu randevuyu alabilmek için aylarca beklemek zorunda kaldım. Cumartesileri çok çabuk doluyor."

"Eğer randevuyu aylar öncesinden aldıysan, unutmuş olman çok normal." Cathy, Jessica'nın bahanesini desteklemeye pek hevesliydi.

"Ben gidip bir taksi bulayım," gibisinden Jessica, bir şeyler geveledi. Bu komediyi daha fazla sürdüremeyecekti. Damian'ın, oyunu hala anlamamış olması bir mucizeydi.

"Gitmek zorunda olduğun için gerçekten çok

üzgünüm," dedi Cathy.

Damian hiçbir şey söylemiyordu. Onların konuşmalarını gülümseyerek dinledi.

Eğer Cathy'in teorisi doğru olsaydı, Jessica ayrılıyor diye Damian'ın biraz üzüntü göstermesi gerekirdi. Jessica çantasına sımsıkı yapıştı, ayağa kalktı ve oradan ayrıldı.

Bu, hayatının en uzun öğleden sonrasıydı. Jessica dairesinin içinde gezindi durdu. İki saat kadar sonra zil çalındığında, Cathy'yi görme hevesiyle kapıya koştu.

Dünyada hiçbir şey, Jessica'yı o anda Damian'ı kapısında bulmak kadar şaşırtamazdı.

Onun donup kaldığını görünce, Damian gülümseyerek içeri girdi. "Dişçi nasıl geçti?"

"Ah... randevu yoktu."

"Biliyorum." Damian kitaplığa yürüyerek, elleri ceplerinde, kitaplara bakmaya başladı.

"Biliyor musun?"

"Sen arkadaşın kadar iyi bir oyuncu değilsin."

Jessica, onun yüz ifadesinden ne düşündüğünü anlamaya çalıştı ama bu imkansızdı. Acaba kızgın mıydı? Yoksa oynadıkları bu oyunu komik mi bulmuştu?

"Çok aptalca bir plandı," dedi Jessica. "Ben... yani bize kızdın mı?"

Damian'ın gözlerinde ufak bir gülümseme belirdi. "Hayır, yaptığın çok tatlı ama o denli de gereksizdi."

Jessica gözlerini kırpıştırdı. Ne diyeceğini bilmiyordu çünkü anladığından emin değildi.

Damian, ona yaklaşarak, eliyle yanağına dokundu. Dokunuşu çok yumuşaktı. Bakışları ise, Jessica'nın daha önce hiç görmediği kadar ciddiydi. Ağzından çıkan sözler, adeta ona acı veriyormuş gibi konuşmaya başladı. "Çabalarını takdir ediyorum, Jessica, ama ben kendi kız arkadaşlarımı kendim bulabilirim." Sonra eğilerek, dudaklarını Jessica'nın dudaklarına dokundurdu.

Jessica içinden, bu öpüşmenin uzaması için dua ediyordu.

"Pazartesi sabahı görüşürüz," diye Damian kapıya doğru yöneldi.

Jessica, ondan kalma[illegible]emek için ağzını açtı ama uygun kelimeleri b[illegible]uncaya kadar, Damian gitmişti bile. Hem de Jessica'nın [illegible]ndisi ve Cathy arasında çöpçatanlık yaptığına ina[illegible]arak gitmişti. Jessica kanepeye yığıldı, ağlama isteğini bastırmak için elleriyle yüzünü kapattı.

Cathy geldiğinde, Damian gideli beş dakika bile olmamıştı. Jessica, kapıyı açtı ve arkadaşının sanki desteğe ihtiyacı varmış gibi kapı çerçevesine yaslandığını gördü. İçeri giren Cathy, kendini kanepeye zor attı. "Bu adam gerçekten çok çetin bir cevizmiş."

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim şu; senin hakkında konuşurken öyle bir ser verir sır vermez hali vardı ki, bunun kabul edilebilir tek sebebi olabilir."

"Neymiş bu sebep?"

"Sen ciddi misin? Gerçekten de anlamadığını mı söylemek istiyorsun?"

"Anlamış olsaydım, sana sormazdım!"

"Bu adam sana aşık."

Jessica buna inanmıyordu. "Olamaz."

"Neden olmasın? Jessica Kellerman'a aşık olunmaz diye bir yasa mı var?"

"Hayır..."

"Benimle hiç ilgilenmedi, ve inan bana bunun için elimden geleni yaptım."

Jessica, Cathy'nin Damian'la flört etme çabalarını düşündükçe sinirlerinin gerildiğini hissediyordu. Yıllardır arkadaşının yaptığı hiçbir çılgınlığa, bu sefer olduğu kadar bozulmamıştı. Damian her şeyin üstündeydi, ve ark[illegible]aşı g[illegible]meden, Jessica onun da bunu anlamasını sa[illegible]yacaktı.

"Damian, onu senin iç[illegible]ayarladığımı sandı," dedi Jessica ümitsizlik[illegible]dolu b[illegible] sesle.

"Ne var bunda bu kadar üzülecek? Ben de tam böyle düşünmesini istiyordum."

"Ama niye?"

Cathy güvenle güldü. "Ben senin en iyi arkadaşınım. O gösteriyi iknizin iyiliği için düzenledim. Faydası da oldu, öyle değil mi? Şimdi duygularının ne olduğundan eminsin."

Jessica arkadaşının oyununun işe yaradığını kabul etmekten nefret ediyordu. Ama bir sorun vardı. "Seninle onun arasını yapmak istediğime göre, Damian benim onunla ilgilenmediğimi düşünecek."

"Bu sadece bir tahmin..."

"Tahmin etmiyorum, kendisi söyledi."

"Ne zaman?"

"Damian birkaç dakika önce buradaydı. Deneyi-

miz geri tepti, Cath."

"Ona açıkladın ama, değil mi?"

"Hayır... fırsat olmadı." Jessica gittikçe kendisini daha kötü hissediyordu ve kendisinden başka suçlayacak hiç kimse de yoktu. Cathy, çılgın planının kendisine düşen kısmını başarıyla yürütmüştü.

Cathy, alışılmadık bir şekilde sessizleşti. "Onunla konuşacaksın, değil mi?"

"Ben...bilmiyorum. Sanırım, konuşmam gerek."

"Güzel. Ona neler hissettiğini açık açık anlat. Aksi takdirde, senin onunla ilgilenmediğini sanmaya devam edecektir."

Jessica gözlerini kap[illegible]tarak, [illegible]nledi.

"Bak, göreceksin hiç [illegible]r olmayacak," diye Cathy onu cesaretlendirdi. "Adam se[illegible]in için deli oluyor, Jess."

Pazartesi sabahı, erkenden işe gittiğinde, Evan'ı masasında oturuyor görünce çok şaşırdı. Evan çok keyifli görünüyordu. "Günaydın, Jessica," dedi. "Ben de seni bekliyordum."

Jessica çantasını çekmecesine koyduktan sonra, not defteriyle kalemini aldı. Evan'ın ona, uzun bir görev daha vereceğini sanıyordu.

"Otur," dedi Evan masanın karşısındaki sandalyeyi göstererek. Kendisi de sandalyesinde iyice geriye doğru yaslandı. Çok rahatlamış görünüyordu. "Şimdi söye bana," diye başladı. "Son zamanlarda çok sorumsuzca davranışlarım oldu... öyle değil mi?

Yani işi savsaklamam filan. Sen de öyle düşünmüyor musun?"

"Ben...ben burada çalışmaya daha yeni başladım. Zaten de, senin işini iyi yapıp yapmadığına karar vermek bana düşmez."

"Jess, çekinmene gerek yok, gerçeği söyle."

"Tamam." Jessica içinde bulunduğu pozisyondan hiç hoşnut değildi. "Hayal kırıklıkları hepimiz için söz konusu..." diye kekeleyerek konuşmaya başladı. Sonra kestirmeden, "Artık kendini toplamalı ve yeniden iki ayağının üstünde durmaya başlamalısın," dedi.

Evan neşeyle güldü. Alınmış görünmüyordu. "Böyle açık konuşan kadınları severim." Dikkatle Jessica'yı inceliyordu. "Bu arada, amanlar...bana ilgi duyuyorsun, değil mi?"

"Evet," Jessica'nın yüzü kızarmıştı. "Yıllar önce."

"Bana uzaktan uzağa tapıyordun."

Jessica gözlerini indirerek, başını salladı.

"Hayal kırıklığına uğradığım konusunda haklıydın," diye devam etti Evan. "Geriye baktığımda ne kadar sığ bir adam olduğumu görüyorum. Ama artık kendimle gurur duymuyorum ve kendimi yeniden kanıtlamaya kararlıyım. Earl Kress davasıyla, Damian'a son aylardaki davranışlarımı unutturacağımı umuyorum."

Jessica nasıl bir yorumda bulunması gerektiğini bilmiyordu.

"Bu hafta sonu, babamla uzun uzun konuştuk," diye ekledi Evan düşünceli bir ifadeyle.

"Anladığım kadarıyla baban, senato seçimlerine

adaylığını koymayı düşünüyor."

"Evet. Damian'la ben, zamanımızın büyük bir kısmını seçim kapanyası için çalışarak geçireceğiz." Evan tekrar kendi anlatmak istediği konuya döndü. "Babamla sohbetimizin ana teması basitti. Hayatımı bir düzene sokmamı ve yeniden bir kız arkadaş edinmemi istiyor."

"Babanın kesinlikle haklı olduğunu düşünüyorum," dedi Jessica hemen, Avrupalı diplomatın kızını düşünerek.

"Harika! Böyle düşüneceğini biliyordum." Jessica gözlerini kırpıştırdı. Evan'ın ne demek istediğini anlamaya başlamıştı. "N[illegible]en?

"Çünkü, sevgili Jessi[illegible] seni daha iyi tanımaya karar verdim. Çok tatlısın, ayrıca çok da iyi çalışıyorsun. Babam birkaç yıl ö[illegible]e beni[illegible]le ne kadar ilgilendiğini hatırlattı. Ve ben de..."

"Ah..." dedi Jessica. Damian için hissettiklerini söylemenin tam zamanıydı. Yoksa işler iyice çığırından çıkacaktı.

"Sana söylemekte bir sakınca görmüyorum," diye devam etti Evan, daha Jessica ağzını açmaya fırsat bulamadan. "Kendime olan güvenim çok kötü sarsılmıştı. Açıkçası, başka bir red cevabıyla nasıl başa çıkardım bilmiyorum. Seninle kendimi güvende hissediyorum."

ALTINCI BÖLÜM

"Sen Romilda ile çıkmıyor muydun?" diye sordu Jessica, yüreği sıkışarak. Her şeyi düzeltmek için bir şeyler yapmalıydı ama Evan'ı üzecek bir şey söylemeye cesaret edemiyordu. "Çok iyi anlaşıyordunuz. Ayrıca, politik bağlantılarıyla babanın kampanyasına da yardımı olabilir."

"Romilda Avrupa'ya geri döndü."

"Anlıyorum." "Yanlış anlama, Romilda çok tatlı olmasına rağmen, bana uygun bir kadın değil." Evan açıklamasına devam etti. "Benim istediğim; benimle aynı değerleri paylaşan bir eski zaman kızı. Anaç, evcil, elmalı pasta yapabilen...işte bu tür bir kadın. Yani, hayatta gerçekten neyin önemli olduğunu bilen biri. Senin gibi biri, Jessica."

Jessica, Evan'ın, babasının sözlerini tekrarladığından, bir an bile şüphe etmedi. Belki tarif ettiği gibi bir kadın Evan için uygundu ama kendisi o kadın değildi. Bunu diplomatça açıklamak üzereydi ki, Evan yeniden konuşmaya başladı.

"Annemle babam buluşmamızı istiyor. Gerçi bugün yapılacak tonlarca işim var ama ailece bir öğlen

yemeğinde buluşuruz diye düşündüm."

"Ailece mi?"

"Damian da bizimle beraber olacak. Öğlen senin için uygun mu?"

"Ah..."

"Mükemmel," dedi Evan ve dikkatini önündeki kağıtlara çevirdi.

Jessica bir dakika bekledi. Sonra kanı yüzünden çekilmiş bir halde dış ofise geçti ve uyuşmuş gibi masasına oturdu. Evan'a Damian'ı sevdiğini söyleme şansını kaçırmıştı. Hoş, böyle bir şansının olduğundan da pek emin değildi ya, neyse.

Zaten bu itirafı, Da[illegible] tek kelime söylemeden kardeşine yapmas[illegible]da çok saçmaydı. Hem böyle bir şeyi, Damian'ın duyg[illegible]ından emin olmadan söylemek niyetinde değildi.

Tiyatrocu arkadaşı[illegible]sa Damian onu seviyordu ama Cathy'in abartama huyunu unutmamak gerekiyordu. Tabii ki, Damian Jessica'dan hoşlanıyordu ama konu aşk olunca, iş değişirdi.

Şu anda oturup olacakların nereye varacağını beklemekten başka çaresi yoktu. Evan, ona gerçekten kur yapmak niyetinde değildi. Hala Mary Jo'yu severken bunu yapamazdı. Bütün bunlar, anne babasının hatırı için hazırlanmış bir gösteriden başka bir şey değildi.

Öğlene doğru Evan ofisinden çıktı. "Mrs. Sterling, birkaç saatliğine bu güzel bayanı sizden çalacağım," dedi.

Mrs. Sterling onaylayan bir tavırla başını salladı.

Jessica çantasını alırken, içinden yemekte Damian'la birkaç dakika yalnız kalabilmek için dua ediyordu. Ona bir şeyleri açıklayabileceği son fırsattı bu.

Ne yazık ki, hiç böyle bir şansı olmadı. Yemekte herkes çok neşeliydi... Jessica'yı görmezlikten gelen Damian hariç.

Jessica, ağabey Dryden'e olan duygularını herkese birden göstermenin iyi olacağına karar verdi. Sohbet arasında bir sesizlik anını kolladı ve, "Damian'la geçenlerde Cannon Beach'e gittik," dedi neşeli bir ses tonuyla.

Mr. ve Mrs. Dryd[illegible]irlerine baktılar.

"Ama bundan s[illegible]ra seni oraya Evan götürür. Öyle değil mi, Evan?" [illegible] Damian kardeşine döndü.

"Cannon Beach'i [illegible]e çok severim. Earl Kress davası biter bitmez gidelim, tamam mı?"

Jessica'nın boğazına bir yumru tıkanmıştı. Salatasını yemekle meşgul olan Damian'a baktı. Görünüşe göre, Jessica'nın kiminle çıktığına aldırdığı yoktu. Anlaşılan, hız trenine bindiklerinde, Evan'ın ona sarılacağı düşüncesinden hiç rahatsızlık duymuyordu. Hem de hiç.

Yemekten sonra otelin ikinci katındaki toplantı salonuna çıktılar. Daha önceden bir basın toplantısı ayarlanmıştı. Walter Dryden, karısı ve oğullarıyla mutlu bir aile tablosu içinde, senato seçimleri için adaylığını açıkladı.

Gazeteciler, parti üyeleri ve tebrik için gelenlerin arasında Jessica, arka planda kalmayı başarmış,

Drydenler'i inceliyordu. Dörk kişilik bu aile, çok güzel bir tablo oluşturuyordu. Amerikan rüyasına inanan bir aile...

Jessica onlara hayrandı ve onları seviyordu. Walter Dryden'in başarılı olması için bütün kalbiyle dua ediyordu.

Patlayan flaşlar arasında Jessica odanın gerilerine doğru yürümeye çalıştı. Evan'ın onu neden buraya getirdiğini anlayamıyordu. Babasına, sohbetlerinin ne kadar ciddiye aldığını kanıtlamak için olsa gerek, diye düşündü. Babası da, bütün bunları 'aile tablosu'nu tamamlamak için planlamıştı anlaşılan.

Bu fikri Evan'ın k[illegible]asına babası sokmuştu. Bir zamanlar Jessica'nın E[illegible]n'a tutkun olduğunu herkes biliyordu. Ayrıca, Evan[illegible] yanında çalışmaya başlamış olması da çok uygun bir ortam yaratmıştı.

Genç Dryden, babasının kampanyası için imajını bütünleştirmek ve o acı veren ilişkinin artık bittiğini kanıtlamak istiyordu. Her şeye yeniden başlamak için, bir zamanlar kendisine bakarken gözlerinde ışıltılar yanıp sönen bir kızı seçmekten daha mantıklı ne olabilirdi ki?

Yalnız bir sorun vardı; artık bu yıldızlar bir başkası için yanıp sönüyordu. Asil davranarak, kardeşi uğruna kenara çekilmeye kararlı olan bir adam için.

Evan, aylardan beri ilk defa geçmişi geride bırakmaya ve yeni bir hayata başlamaya istekli görünüyordu. Damian, bunda Jessica'nın etkisi olduğunu sanıyordu ve bu etkiyi değiştirecek hiçbir şey yapmayacaktı...kendisi Jessica'yı sevse bile.

Ertesi hafta Dreyden adı gazetelerin baş köşele-

rinden hiç inmedi. Radyo ve televizyon da sürekli onlardan bahsediyordu. Bunun nedeni Walter Dryden'in seçimlere katılmasından çok, Earl Kress davasının başlamış olmasıydı. Basın, mahkemeyi her gün izliyordu.

Jessica, Earl Kress'i ilk defa mahkeme salonunda gördü. Genç adamın samimiyeti çok etkileyiciydi. Okul sistemini çökertecek büyük tazminatlar peşinde değildi. O, diğer atletlere yardımcı olacak değişikliklerin yapılmasını istiyordu. Evan, ona özel öğretmen tutmuştu. Çünkü Earl gelecek yıl üniversiteye geri dönmek ve diplomasını aldıktan sonra lise öğretmeni olmak niyetindeydi.

Evan, bu davada gelecek kuşaklar için bir savaş veriyordu.

Bütün bunlar olurken, Walter Dryden'in kampanyası da bütün hızıyla devam ediyordu. Haftanın her günü önemli bir toplantı vardı. Evan duruşmalar nedeniyle, bu toplantılara katılamıyordu. Fakat Damian, babasının kampanyasında aktif roldeydi. Jessica, onunla konuşmayı çok istiyor, ama Damian ondan kaçmak için elinden geleni yaptığı için bir fırsatını bulamıyordu. Jessica onu hemen hemen hiç göremiyordu, gördüğü zaman da yanında mutlaka birileri oluyordu.

Cuma günü jüri kararını vermek üzere toplandı. Jessica, mahkemenin sonucunu beklemek yerine ofise dönmeyi tercih etti. Evan çok güçlü bir savunma yapmıştı ama yine de jürinin kararını beklemek işkenceydi.

Jessica, sandalyesine oturarak ayakkabılarını çı-

kardı ve sızlayan ayaklarını ovalamaya başladı. İnanılmayacak kadar yoğun bir hafta geçirmişti. Eve gider gitmez kendini sıcak bir banyoya gömecek, sonra da yatağına girip ertesi gün öğlene kadar da uyuyacaktı.

Mrs. Sterling, iş için bir yere gitmişti. Kapı açılıp Damian içeri girince, Jessica neredeyse sandalyesinden aşağı düşüyordu. Damian onu görür görmez olduğu yerde durdu.

Jessica soluksuz donakalmıştı.

"Merhaba, Jessica," dedi Damian kuru bir sesle.

"Merhaba." Jessica onun yüzüne bakamıyordu.

"Mrs. Sterling nere[illegible] Damian sanki onu hiç kollarına almamış, o[illegible] öpmemişti. Sanki Jessica onun için uzak bir tanıdık[illegible] başka bir şey değildi.

"Bir iş için dışarı çıktı," diy[illegible] cevap verdi Jessica. Sonra ekledi. "Jüri hala [illegible]ıda."

"Öyleymiş." Damian, sekreterin masasına elindeki kağıtları bıraktı.

"Son zamanlarda hiç o İtalyan lokantasına gittin mi?" Jessica, onunla konuşmak, ona birlikte yaşadıkları güzel anları hatırlatmak için ümitsiz bir çaba içindeydi. Bütün varlığıyla Damian'ın, mesajını anlamasını diliyordu. Birlikte geçirdikleri zamanın onun için dünyalara bedel olduğunu ve onu çok özlediğini anlamasını istiyordu.

Damian, "Son günlerde hiçbir yere gitmedim," dedi ve ofisten dışarı çıktı.

Çok kırılmış ve kızgın olan Jessica, arkasından geri dönmesi için bağırmak istedi. Fakat bu işe yaramazdı. Çünkü Jessica ona nasıl yaklaşacağını bilmi-

yordu.

Bir saat kadar sonra Evan heyecanla içeri daldı. "Başardık."

Jessica, onu tebrik etmek için ayağa kalktı. Evan koşarak geldi ve onu havaya kaldırarak çılgınlar gibi döndürmeye başladı. "Kazandık," diye bağırıyordu.

"Evan!" Jessica onu iterek durdurmaya çalıştı. Başı dönmeye başlamıştı.

Evan'ın sevinç çığlıklarını duyan herkes odaya geliyordu. Evan, Jessica'yı yere indirdikten sonra, bir koluyla beline sarılmıştı. Her yandan sevinçli tebrikler yağıyordu.

"Bunu Jessica olmadan yapamazdık," dedi Damian.

"Araştırmaları esizdi," diye Evan içtenlikle ağabeyine döndü. "Tabii, senin yardımların da inkar edilmez." Evan boşta kalan kolunu Damian'a uzattı. "Yeryüzünde senden daha iyi bir ağabey olamaz."

Jessica, Damian'a bakıyordu. Nasıl olduysa bakışları karşılaştı. Damian'ın bakışlarından, kardeşini üzecek bir davranışta bulunmayacağına yemin ettiği okunuyordu. Jessica, bunun için gerekirse, Damian'ın kendi mutluluğunu bile feda edebileceğini gördü.

Göz pınarlarına dolan yaşlar, Jessica'nın görüşünü bulandırmaya başlamıştı. Gülümsemeye çalışarak etraflarını saran yüzlere baktı. Sanki hayatının en mutlu anını yaşıyormuş gibi rol yapıyordu. Oysa hayatında, bu kadar kederli olduğu başka bir an daha olmamıştı.

Evan, akşam onu yemeğe götürmek için ısrar etti. Bunun bir tür kutlama olacağını söylüyordu. Ünlü lokantaya vardıklarında Jessica, oradaki kadınların kendisini kıskançlık dolu bakışlarla süzdüğünü gördü.

Akşamın sonunda bir foto muhabiri fotoğraflarını çekmek için onları durduğunda, Evan bunun şöhretin bir bedeli olduğunu söyleyerek, Jessica'ya kameraya gülümsemesini söyledi.

Ertesi sabah Jessica, uyanmayı düşündüğünden çok daha erken bir saatte annesinin telefonuyla uyandı.

"Jessica gördün mü? Annesinin sesi heyecan doluydu. "İkiniz de olağüstü çıkmışsınız. Gazeteyi arayıp, Lois'le benim için birer kopya göndermelerini rica ettim."

"Neyi gördüm mü, Anne?" diye sordu Jessica uykulu sesiyle.

"Gazeteyi, şekerim. Sosyete sayfasında senin ve Evan'ın bir resmi var. Geçen hafta perşembe günü, dedikodu sütununda da hakkınızda bir yazı çıkmıştı. Ah, tatlım öyle sevinçliyim ki..."

"Aman tanrım," diye fısıldadı Jessica. "Şimdi hatırladım. Dün gece bir fotoğrafçı resmimizi çekmişti."

"Baban da çok mutlu, hele Lois'le Walter'ı hiç sorma."

Jessica, "Bu sadece bir resim," diye geveledi.

"Hayır, çok daha önemli. Bu bir düşün gerçekleşmesi, hayatım. Sen, Evan'a her zaman çok güçlü duygularla bağlıydın. Şimdi, bütün o yıllardan sonra, se-

nin için o da aynı hisleri duyuyor."

"Anne, sen anlamıyorsun. Evan ve ben..."

"Sen bizim tek çocuğumuzsun. Baban ve ben sana yılın olayı olacak bir düğün yapmakta kararlıyız." Nefes almak için sadece bir an durakladı, sonra heyecanla konuşmasına devam etti. "Bir sonbahar düğünü yapmaya karar verirseniz çok memnun oluruz. Lois'ie ben torunlarımıza isim bile bulduk."

Jessica sıkıntıyla gözlerini kapadı. "Anne..."

"Sana baskı yapmak istemiyorum."

"Ah, bunu yapmak istemediğinden eminim."

"Güzel. Seni uyandırdığım için özür dilerim, hayatım. Geçen haftad[illegible]n sonra çok yorgun olacağını tahmin etmeliydim. [illegible]ysse sen yine uyu. Sonra konuşuruz."

Uyumak artık o[illegible]naksız[illegible]. Jessica kalkıp kendine bir kahve yaptı. İçi sıkılıyordu, kahvesini içerken ne yapacağını düşündü.

Daha şimdiden etrafında onu esir eden ağlar örülmeye başlamıştı. Herkes onun için doğru olanın bu olduğuna inanıyordu. Halbuki o, Evan'ı değil Damian'ı seviyordu.

Telefonun çalmasıyla yerinden sıçrayınca, sıcak kahve eline döküldü.

"Ne saçmalıklar oluyor, allah aşkına?" diye sordu Cathy selamsız sabahsız.

"Efendim?" Jessica, arkadaşının suçlamalarıyla uğraşamayacak haldeydi.

"Bu sabah gazeteyi açtığımda senin gülümseyen parlak yüzünle karşılaştım," diye Cathy ona hiç aldırmadan devam etti. "Bu resimde yanlış olan bir

şey var. Yanındaki adam doğru kardeş değil. Bir zahmet açıklar mısın?"

"Hayır."

"Neden?"

Jessica için çekti. "Uzun hikaye."

"Özetle."

Jessica yine içini çekti. "Evan, yastan çıkmaya karar verdi..."

"Bunun zamanı olduğunu sen söylememiş miydin?"

"Evet, kesinlikle öyle, ama Evan bunu kendisi için yapmıyor. Babası politikaya atıldı. O da bir evlat olarak kendi üstüne düşen görevi yerine getirerek gülümsemeye, mutlu aile tablosuna katkıda bulunmaya çok hevesli nedense."

"Babasının politikaya atıldığını gazetelerde zaten okumuştum. Şimdi bunları bırak da sadece gel, niye Damian yerine Evan'la çıktın, onu söyle."

Bunun basit bir açıklaması yoktu. "Sen yanılmışsın, Cath," dedi Jessica üzüntüyle. "Damian benden senin zannettiğin kadar hoşlanmıyor. Öyle olsaydı, bundan çok önce bir şey söylerdi."

"Ne söylerdi?" diye sordu Cathy.

"Bana önem verdiğini," diye fısıldadı Jessica. Kendini kurtuluşu imkansız bir bataklığa düşmüş gibi hissediyordu.

Cathy inledi. "Anlaşılan bu hikaye özetlenecek gibi bir şey değil. Şimdi en başından başlayarak anlat."

Cathy, sesizce Jessica'nın anlattıklarını dinledi.

Sonunda pek de mutlu olmayan bir sesle, "Ne

demek istediğini anlıyorum," dedi. "Damian iki arada bir derede kalmış. Bu adam senin için çıldırıyor, Jess. İçgüdülerim, bana bunu yemek yediğimiz günden beri söylüyor."

"Anlaşılan, çılgınlığı yeterli boyutta değil." Jessica bu düşüncenin verdiği acıyla gözlerini kapadı.

"Yanlış," dedi Cathy savunmaya geçerek. "Ailesine olan bağlılığı, kendi mutluluğunu feda edebilecek kadar büyük. Bütün bunların nedeni seni az sevmesi değil, aksine seni... ve Evan'ı çok fazla sevmesidir."

"Eğer dediğin doğruysa, neden içimden kendimi bir köprüden atmak geliyor? Annemle Lois Dryden düğünden ve torunlardan bahsetmeye başladılar bile."

Cathy buna cevap vermedi. Bambaşka bir soru sormayı tercih etmişti. "Evan'ı ne kadar sıklıkla görüyorsun?"

"Her gün...biliyorsun, aynı ofiste çalışıyoruz."

"İş dışında demek istedim."

Dava yüzünden, hemen hemen bütün öğlen ve akşam yemeklerini birlikte yemişlerdi. Fakat iş dışında pek bir şey konuştukları söylenemezdi. Evan elini bile tutmaya kalkışmamıştı. Jessica bütün bunları arkadaşına açıkladı.

"Anlıyorum. Peki, şimdi Evan hakkındaki duyguların nedir?"

"Hayatına bir çekidüzen vermeye çalışması memnuniyet verici. Ama bunda benim bir rolüm olmadığı gibi, Evan'ın pek umurunda da değilim. Açıkçası, o da benim umurumda değil. Kapana kısıl-

mış gibiyim, Cathy."

"Öyleyse neden Evan'a bir şey demedin, neden açıklamadın?"

"Nasıl yapabilirdim?" diye Jessica durumunu ona açıklamaya çalıştı. "Her şeyden önce ikimiz de Earl Kress davasıyla çok meşguldük. Dün akşam yemekte konuşabilirdim ama Damian da bana hiç ümit vermiş değil..."

"Bunları konuştuk, Jess," diye Cathy kızgınlıkla söylendi.

"Evan'ın benimle gösteriş için çıktığını biliyorum. Hatta dünkü fotoğrafçıyı bile o ayarlamış olabilir. Bu tam onun yapacağı bir hareket."

"Sana aşık olmasından korkmuyor musun?"

"Hayır, Evan yeni bir ilişkiye henüz hazır değil.

Cathy alışılmadık bir sevimsizlik içindeydi. "Jess, dikkat et, bu hassas dönemlerinde Evan'ın sana gerçekten bağlanması çok kolay. İşte esas felaket o zaman olur."

Başlangıçta Jessica da bundan korkmuştu ama Evan'ın ruh durumunu ve üzerindeki aile baskısını çok iyi anlıyordu.

"Tekrar ne zaman buluşuyorsunuz?" diye sordu Cathy.

"Yarın öğleden sonra. Beni babasının kampanyası yararına düzenlenen bir pikniğe götürecek." Jessica, Evan'la pikniğe gitme fikrinden hiç hoşlanmıyordu ama Damian'ı görme ümidiyle gitmeyi kabul etmişti.

"İyi eğlenceler."

Ertesi gün onu almaya gelen Evan'ın üzerinde

rahat ama şık bir kıyafet vardı. Jessica da kırmızı bir yazlık elbiseyle, üzerine bir ceket giymişti.

Evan, onu görünce gözleri parladı. "Bir gün büyüyüp böyle güzelleşeceğini bilseydim, senin o zamanlar peşine düşerdim."

"Evan, sen her zaman tatlı dilli bir şeytandın," dedi Jessica.

Evan'ın o gün keyfi çok yerindeydi. Geçen haftaki büyük başarısından sonra bunu hak ediyordu doğrusu.

Arabada havadan sudan çene çalarak Dryden malikanesinin önü[illegible]ler. Malikanenin geniş arazisindeki piknik [illegible]in her şey düşünülmüştü. Her tarafta Amerikan bayra[illegible]asılıydı. Bir kürsü ve küçük bir bando bile vardı.

Jessica, Damian [illegible]yıp, ona duygularından söz etmeye kararlıydı. Sonuza kadar kaçamazdı.

Etrafta herkes bir işle meşguldü. Jessica'nın annesiyle babası pikniğe gelenlere küçük bayraklar dağıtıyordu. Bazıları da, portatif sandalyeleri Walter Dryden'in konuşma yapacağı kürsünün önüne diziyordu. Jessica işlere yardım ederken gözleriyle Damian'ı aradı durdu.

Sonunda onun Evan'la birlikte tabaklara servis yaparken görmüştü. Öyle uygunsuz bir durumdu ki, Jessica ne yapacağını bilemedi. Damian, bir ara Jessica'ya doğru bakınca, gözleri onunkileri buldu. Çok kısa bir an süren bu bakışma, Damian'ın çabucak gözlerini kaçırmasıyla son buldu. Jessica, boğazına bir şeyler düğümlenerek olduğu yerde kalakalmıştı.

O ara Walter Dryden, Jessica'nın yanına geldi. İriyarı, güçlü bir adamdı. Jessica, bu özelliklerin kişiliği için de geçerli olduğunu biliyordu. Walter, onu kucaklıyarak yardımları için teşekkür etti.

"Büyüyünce çok güzel bir kadın oldun." Evan'ın sözlerini tekrarlıyordu adeta... ya da Evan onun sözlerini Jessica'ya söylüyordu.

"Teşekkür ederim," dedi Jessica. "Bilmiyorum, daha önce size senatörlük için şansınızın çok yüksek olduğunu söylemeye fırsat bulabildim mi?"

"Kampanyama daha önce başlamış olmayı isterdim. Rakiplerime yetişebilmem için önümüzdeki birkaç ay çok çalışmamız gerekecek."

"Bu eyaletin size ihtiyacı var," dedi Jessica samimiyetle.

"Güvenin benim için çok şey ifade ediyor," Walter, Jessica'nın yanında yürüyordu. "Aslına bakarsan, ben de senin için benzer şeyler düşünüyordum. Oğlumun da sana ihtiyacı var, Jessica."

"Efendim?"

"Evan ve senden bahsediyorum."

Jessica ne diyeceğini bilmiyordu. Damian'ı sevdiğini söylemek istiyordu ama bir şey onu engelliyordu.

"Sana ihtiyacı var," diye tekrar etti Walter Dryden.

"Onun için üzülmenize gerek yok, Mr. Dryden. Merak etmeyin, Evan çok iyi."

Walter Dryden ciddiyetle başını salladı. "Biliyorum. Lois ve ben bunun sebebinin sen olduğunu düşünüyoruz."

Jessica paniğe kapıldı. "Bunun doğru olmadığından eminim."

"Bir kompliman nasıl kabul edilir öğrenmelisin, Jessica. Bu gelecekte senin işine yarayacaktır... dolayısıyla Evan'ın da, tabii. Bir gün onun da politikaya atılacağına inanıyorum. Evan'ın çok doğal bir yeteneği var ama henüz hazır değil... birkaç yıl daha hazır olmayabilir. Onu teşvik etmemek için kendimi tutuyorum. Çünkü onu istemediği bir şeye zorlarsam, Lois beni asla affetmez."

Walter ve Lois Dreyden, Evan'ı istemediği bir ilişkiye zorla sokma[illegible]nda da aynı duyarlılığa sahip değillerdi anlaşılan.

"Konudan uzaklaşıyorum," dedi Walter. "Evan'a yardım ettiğin için, [illegible]teşekkür etmek istiyordum."

"Ama ben bir şey yapmadım ki."

"Saçma. Son haftalarda Evan'da gördüğümüz bütün değişiklikler senin eserin. Damian'a senin bir görüşme için geleceğinden bahsettiğimde, seni işe almaya karar vermesi çok isabetli oldu. Ben bile Evan'a yardım edecek daha iyi bir çözüm düşünemezdim."

"Damian'a teşekkür etmem için dünya kadar neden var," dedi Jessica çok alçak bir sesle. Walter'in ne dediğini duyduğundan şüpheliydi.

"Ah, işte buradasınız," diye Evan onlara doğru geliyordu.

Walter, "Siz eğlenmenize bakın," diyerek onların yanından ayrıldı. "İkiniz de çok çalıştınız ve bu-

nu hak ediyorsunuz."

"Ama konuşmanız..." diye karşı çıktı Jessica.

"Sorun değil, başka bir zaman konuşabiliriz. Hadi, şimdi bir yerlere gezmeye gidin."

Evan, Jessica'yı elinden tutarak kalabalığın dışına doğru çekmeye başladı. Onu edişelendiren bir sorunu var gibiydi. "Biraz konuşabilir miyiz?"

"Çok memnun olurum." Jessica'nın kalbini ezen yük, bir anda hafiflemişti. Nihayet konuşabileceklerdi. Sırtını bir ağaca yasladı. Bulundukları yer kalabalıktan uzak ve sakindi.

"Seninle aramızda olması gereken o... bağı ya da heyecanı bana belli ed cek h bir yakınlık göstermiyorsun, Jessica."

"Biliyorum," diye cevap rdi Jessica. Annelerinin düğünden, torun dan h hsetmelerini ve biraz önce Walter Dryden'le yaptığı konuşmayı düşünüyordu. Her şey gereğinden fazla uzamaya başlamıştı ve artık buna bir son vermeleri gerekiyordu.

"Bütün hafta boyunca seninle konuşmak istedim. Fakat öyle karışık bir haftaydı ki... önce babamın adaylığını açıklaması sonra da dava."

"Gazetede ikimizle ilgili yazılar çıktı."

Evan gülerek, "Bu doğru," dedi. Sonra da Jessica'nın elini kendi avuçlarına aldı. "Bu sefer farklı ama... artık tek bir kadına bağlanmaya hazırım."

Jessica'nın kalbi duracaktı. Eğer Evan ona evlenme teklif ediyorsa, artık bütün bunlara daha fazla dayanamayacak, hüngür hüngür ağlamaya başlayacaktı. Herkes, kendi ailesi de dahil, adeta Jessica'ya karşı cephe almıştı.

"Ben... ben senden her zaman hoşlanmışımdır, Evan, ama sanırım bir şeyi bilmende yarar var..."

"*Hoşlanmak*... ne kadar zayıf ve anlamsız bir söz," Evan'ın kaşları çatılmıştı.

Jessica onu bir kez daha yaralamak istemiyordu. "Biliyorum, ama..."

"Farkında mısın? Daha öpüşmedik bile." Evan'ın gülümsemesi içler acısıydı. "Şimdi bu eksikliği tamamlayalım, diyorum." İki eliyle Jessica'nın yüzünü tutarak, itiraz etmesine fırsat vermeden dudaklarını onunkilere eğdi.

Bu, duygulu ve yumuşak bir öpücüktü. Jessica, içinde artan bir ağlama isteğinden başka bir şey duymuyordu. Damian'ı bu kadar severken, Evan için nasıl bir şey duyabilirdi...

Evan, başını kaldırarak, aşılmaz karanlık bakışlarla ona baktı. "Sana baskı yapmayacağım, Jessica. Bunu zamana bırakacağız." Jessica'nın bir perçemini geriye iterek, onu yanağından öptü.

İşte Jessica tam o anda Damian'ı gördü. Babasının konuşmasını dinleyen kalabalıktan biraz uzakta durmuş Damian'la Jessica'ya bakıyordu. Jessica'nın onu gördüğünü fark edince döndü ve uzaklaşmaya başladı.

Jessica, çılgın bir an için, onun arkasından koşmak istedi, ama Evan ona sarılmış, kürsüye doğru yürüyorlardı.

Yine çok geç kalmıştı.

YEDİNCİ BÖLÜM

"Ee?" Cathy, Jessica'nın dairesine girerken sordu. "Piknik nasıl gitti?"

"Politik yönden tam [illegible]..."

Cathy, arkadaşının [illegible] imalı sözüyle ne demek istediğini çok iyi anlamıştı. [illegible]nın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşıp dururken, Jessica, neredeyse onun harıl harıl çalışan beyninin tıkırtılarını duyabiliyordu.

"Konu hakkında biraz düşündüm," diye başladı Cathy.

Jessica, Cathy'in bu kez hangi dahice fikirleri ürettiğini merak ediyordu.

"Senin topallamaya başlamanı istiyorum," dedi Cathy.

Jessica'nın içinden kahkahalarla gülmek geldi. "Şaka ediyor olmalısın!"

"Ben çok ciddiyim, ama sadece Damian'ın yanında topallamanı istiyorum, Evan'ın yanında değil."

"Acaba, hangi geçerli neden yüzünden, topallama taklidi gibi aptalca bir şeyi yapmam gerekiyor?"

"Damian'ın senin kendini incittiğine inanmasını istiyoruz. Eğer benim inandığımın yarısı kadar bi-

le sana önem veriyorsa, bir kenarda hiçbir şey yapmadan duramayacaktır. Senin yardımına koşacak ve sana dokunduğu anda da neler hissettiğini gizleyemeyecektir." Cathy birden durdu. "Ama haberin olsun. Bir şeye hazırlıklı olman gerek."

"Neye?"

"Sana kızabilir."

"Tabii ki, kızacak!" dedi Jessica. "Ve kızmakta da yerden göğe kadar hakkı var. Bu topallama taklidini yapmam çok saçma olur."

"Sen de bunun taklit olduğunu anlamasına izin verme," dedi Cathy gayet basit bir şekile.

"Cathy," dedi Jessica. "Benim için çabalamanı takdir etmediğimi sanma ama bu söylediğini yapamam. Damian'ın çok tecrübeli bir avukat olduğunu unutuyorsun. Bunun bir oyun olduğunu hemen anlayacaktır. Kaldı ki, ben senin kadar iyi bir oyuncu da değilim."

Cathy'nin kaşları çatılmıştı. "Tamam," dedi sonunda. "Topallamayı unut. Sana önerebileceğim tek şey kalıyor: Dürüst, dosdoğru bir itiraf. Bazen bu yöntemin ne kadar işe yaradığını bilsen, şaşarsın."

"Ben de öyle düşünüyorum."

"Peki, onunla nasıl konuşacağını da düşündün mü?"

"Henüz değil." Jessica sırtında binlerce kilo yük taşıyor gibiydi. "En büyük korkum ne, biliyor musun? Damian'ın bana sevecen bir ifadeyle gülümseyip, küçük itirafımın onu ne kadar gururlandırdığını söylemesi... ve içini çekerek benimle aynı duyguları paylaşmadığını açıklaması."

"Bence de böyle yapacak, ama dişlerini sıka sıka

yalan söyleyecek. Çünkü kardeşinin hatırı için her şeye katlanmaya hazır. Sakın ona inanma Jess, bana güven; bu adam seni seviyor."

Bunun doğru olmasını Jessica bütün kalbiyle diliyordu.

Jessica, pazartesi günü ofise gittiğinde Evan'ı işinin başında buldu.

Evan elinde kahvesiyle, Jessica'nın masasına geldi. "Dünyanın hakkından gelmeye hazır mısın?"

Jessica gülümsedi. En iyi pazartesi gününde bile, bu soruya olumlu cevap vermesi mümkün değildi. "Henüz değil. Bana çarşamba ya da perşembeye kadar zaman tanı."

"Evan iç cebinden iki bilet çıkardı ve Jessica'ya uzattı.

Jessica biletleri okuyunca soluğunu tuttu. "Bu akşamki Red Sox maçına iki bilet!"

"Beyzboldan hoşlanacağını düşündüm."

"Ben Red Sox'u çok severim."

"Annen de öyle olduğunu söyledi. Jessica hayatım, hazırlıklı ol, ayaklarını yerden kesmeye kararlıyım."

Jessica o sabah, Dryden kardeşlerle arasındaki sorunları çözmek azmiyle uyanmıştı ama daha hiçbir adım atamadan kaybetmişti.

Evan'ın, onu etkilemek için annesine danışacak kadar ileri gidebildiğine inanamıyordu. "Evan, konuşmamız gerek." Jessica ofise gelinceye kadar yol boyunca söyleyeceklerinin provasını yapmıştı.

"Şimdi konuşamayız, Jess, üzgünüm. Bütün gün Porter davasında olacağım, ama daha sonra konuşmak için bol bol zamanımız olacak. Akşam seni saat altı buçukta alırım, iyi mi?"

"İyi," diye mırıldandı Jessica zayıf bir gülümsemeyle.

Jessica oyundan sonra söyleyeceklerini söylemeye kesin kararlıydı.

Evan da en az onun kadar kararlıydı ama, onu etkilemek için...

Locaları sahanın her yanını gören, çok iyi bir yerdeydi. Çabucak dumanı tüten sosisli sadviçleri, tuzlu fıstıkları ve birer [illegible] birayı mideye indirdiler. Evan, uzun zaman[illegible]ır hiç olmadığı kadar rahatlamış görünüyordu. Takım[illegible]tezahürat yapıyor, heyecanla bağırıyordu. Hatta Red Sox bir sayı yaptığında parmaklarını ağ[illegible]türerek keskin bir ıslık bile çaldı. Jessica, onun küçüklüğünde bile, bir kez olsun, ıslık çaldığını görmemişti.

"Öyle bir şey yapmaya kalkışsaydım, annem beni çok kötü cezalandırırdı," diye açıkladı Evan. "Islık çalmak doğru bir davranış değil."

Tıpkı Lois Dryden gibi konuşmuştu. Jessica elinde olmadan güldü. "Ceza korkusu seni ne zaman durdurdu ki?"

"Annem neyse de, babamın benim davranışlarımı yanlış bulduğunu hissettiğim an, mahvolurdum." Evan, sanki normal bir çocukluk yaşama hakkı elinden alınmış gibi konuşuyordu.

Evan'ın ne yaparsa yapsın, yaptığı yanına kar kalan bir çocuk olduğunu zanneden Jessica şaşırmıştı.

Maçın en heyecanlı yerinde Evan uzanarak Jessica'nın elini tuttu. Parmaklarını sıkarken Jessica ona kızamadığını düşünüyordu. Hiçbir zaman ona uzun süre kızgın kalamadığını hatırladı. Piknikte, Walter Dryden'in sözünü ettiği tanrı vergisi yetenek bu olsa gerekti. Evan lider olmak için yaratılmıştı. Her zaman kolaylıkla kendini kabul ettirir, etrafında hayranlık ve saygı uyandırırdı.

Birden Jessica, Evan'da bir değişiklik olduğunu fark etti. Jessica'nın elini bırakmış, tamamen hareketsiz duruyordu. Çok gergindi.

"Evan?"

Evan zoraki gülümse[illegible]. O anda taraftarlar ayağa fırlayarak bağırışmaya başlamıştı. Evan ise, oyunda neler olup bittiğinin farkında bile değildi.

"Sorun nedir?" diye Jessica sordu.

"Bir şey yok." Evan onu kandırmak için gülümsemeye çalıştı ama başarılı olamadı. Bir olay dönüyordu ve Jessica da bunu bulmaya kararlıydı.

"Hadi," dedi ayağa kalkarak. "Buradan çıkıyoruz."

"Jessica, hayır, ben iyiyim."

"Hayır değilsin, tersini iddia etmeye çalışma, çünkü sana inanmam."

"Önemli bir şey yok," diye tekrarladı Evan.

Jessica onu umursamadan, eşyalarını toplayarak, locadan çıktı. Evan'ın onu izlemekten başka seçeneği kalmamıştı.

"Sana hiç, ne kadar inatçı bir kadın olduğunu söyleyen oldu mu?" diye söylendi Evan, Jessica'nın arkasından koştururken. Aklı maçta kalmış gibi, yükselen tezahüratları duydukça omuzunun üstün-

den geriye bakıyordu. "Ortada hiçbir şey yoktu."

"Eğer bir daha 'bir şey yoktu' dersen, çığlık çığlığa bağırırım. Şimdi söyle bakalım, orada kimi gördün?" Fakat cevabı zaten biliyordu. Evan'da böylesine büyük bir acıyı uyandıran tek kişi olabilirdi: Sevip kaybettiği kadın.

"Birini gördüğümü de nereden çıkarıyorsun?"

"Mary Jo muydu?"

Evan durdu. "Mary Jo'yu sana kim anlattı?"

"Hiç kimse ama sen anlatmak üzeresin."

"Özür dilerim, Jess, ama..."

"Şimdi beni dinle, Evan Dryden. Bu kadının sana verdiği acıyı yüreğinde uzun zaman içinde sakladın. Artık onu gönlünden bir kerede söküp atman gerekiyor. Bırak gitsin, Evan. Bırak gitsin."

Jessica'nın evine gidene yol boyunca, Evan hiç konuşmadı. Daireye girdiklerinde Jessica hemen bir kahve yaptı. Evan kanepeye oturdu ama rahatsız olmuş olacak, ayağa kalkarak, küçük dairenin içinde gezinmeye başladı.

Az sonra Jessica, gelip hiç sesini çıkarmadan puf koltuğuna oturdu. Evan konuşmaya hazır olana kadar beklemeye kararlıydı. Ona baskı yapmak istemiyordu.

Sonunda Evan, "Tanışmamız bir rastlantıydı," diye söze başladı. "Gerçi ben buna pek inanmıyorum ya, neyse."

"Neden? Bunu Mary Jo'nun mu ayarladığını sanıyorsun?"

Evan'ın gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Hayır...benim demek istediğim bu değildi. Ben, hayatta çok az şeyin rastlantısal olduğuna inanıyorum."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Jessica.

"Arkadaşlarla birlikte plaja gitmiştim. İşlerden uzak, neşeli bir gün geçirdik." Evan yürümeyi bırakıp, Jessica'ya döndü. "Arkadaşlarım ayrıldığı zaman ben biraz yürümek için orada kaldım. İşte Mary Jo'yu o zaman gördüm. Köpeğini yürüyüşe çıkarmıştı ama yaşlı Fighto elinden kurtulmuş kaçıyordu. İçimdeki kahramanlık hisleriyle hemen onun yardımına koşup köpeği tasmasından yakaladım. Mary Jo bana teşekkür etti ve konuşmaya başladık. Ufak tefekti. İri kahve rengi gözleriyle öyle güzel... şey, artık bunların bir önemi yok."

"Ondan hemen hoşlandın öyle mi?"

Evan başını salladı. "Onda bir tazelik ve hayata karşı dolup taşan bir heves vardı. Biraz konuştuktan sonra, içimde onu daha iyi tanımak için bir istek uyandı. Bu nedenle akşam birlikte yemeğe çıkmayı teklif ettim. Reddetmesi beni çok şaşırtmıştı."

"Sana bir neden gösterdi mi?"

"Hem de birkaç tane. Hepsini geçersiz kılmak için epey dil döktüm. Hayatımda gördüğüm en muhteşem gülüşe sahipti. Sırf o gülüşü tekrar tekrar yakalayabilmek için, en olmadık saçmalıklardan söz ediyordum. Mary Jo ile birlikte olmak benim de içimi kahkahalarla dolduruyordu. Yıllardan beri yaşadığım en mutlu gündü."

"Sonunda çıkma teklifini kabul etti, değil mi?"

"Tam olarak öyle oldu denilemez. Ben onun peşini bırakmadım. O gün ve o gece boyu hep bir bahane yaratarak karşısına çıktım. Sonunda, kumsalda bir ateş yakıp sabaha kadar konuştuk."

Jessica, bütün bunları anlatırken Evan'ın yüzün-

den geçen ifadeleri inceliyordu. İlk tanışma anlarını anlatırken gözleri pırıl pırıldı. Ama devam ettikçe, dudakları onulmaz bir acıyla büzülmeye başlamıştı. Öyle ki, Jessica'nın içinden uzanıp elini tutmak, onu teselli etmek geliyordu. Ama Evan'ın bundan hoşlanmayacağını bildiğinden böyle bir girişimde bulunmadı.

Evan anlatmaya devam ediyordu. "Bir süre çıktıktan sonra bir pazar günü beni ailesiyle tanıştırdı. Ev tam bir curcunaydı. Mary Jo, altı çocuklu ailenin en küçüğüydü. Evin içi çocuklar, hamile yengelerle doluydu. Herkes şakalaşıyor, gülüyor, eğleniyordu. Hayatımda böyle yaşam[illegible] bir aileyle tanışmamıştım. Yanlış anlama, b[illegible]im ailem de çok iyidir ama Mary Jo'nun yaşantısı b[illegible]askaydı. Onun ailesiyle birlikte olmak, bir neşe kayna[illegible]ydı."

"Eminim onlar da s[illegible]in[illegible]n aynı şeyi hissetmişlerdir."

"Öyle olduğunu umuyorum."

"Sonra ne oldu?" Jessica ayrıntıları öğrenmek istiyordu.

"Kumsaldaki ilk gün ona aşık olmuştum. Aşk benim çok iyi bildiğim bir olgu değildi...ama bu hissettiğimin aşk olduğunu biliyordum."

"Ne demek istediğini biliyorum," dedi Jessica. Kendisi de Damian için aynı şeyleri duymuştu.

"Ailesiyle tanıştıktan sonra, Mary Jo ile evlenmeyi ve bizim de böyle bir ailemiz olmasını istedim. Bizim çocuklarımızın da aynı Summerhiller'in evindeki gibi özgür ve mutlu bir ortamda yaşamasını istedim."

"Mary Jo çok özel bir kadın olmalı."

"Öyledir," diye fısıldadı Evan.

"Ona evlenme teklif ettin, değil mi?"

"Evet. Sonra da onu annemle babamla tanıştırdım. Ailemin zenginliği Mary Jo'yu tedirgin etmişti. Annemle babamın da Mary Jo ile tanışmadan önce bazı kuşkuları vardı ama onu tanıyınca hepsini unuttular."

"Senin nişanlandığını duyduğumu hatırlamıyorum."

"Mary Jo, eğitim fakültesini yeni bitirmiş ve bir okulda göreve başlamıştı. İşe yerleşinceye kadar nişanımızı resmileştirmek istemiyordu. Daha önemlisi, annesiyle babasının elmas[illegible]i kırkıncı evlilik yıldönümleri sonrasını bek[illegible]emek istiyordu." Evan içini çekti. "Beklemekten hoş[illegible]dığımı söyleyemem ama Mary Jo'nun istediği her şeyi yapmaya hazırdım. Ters giden bir şeyler olduğunu ancak ekimin ilk haftalarında anlayabildim. Mary Jo ile görüşemiyorduk, sürekli bahaneler ileri sürüyordu. Başlangıçta onu çok özlememe rağmen pek üstelemedim... benim de işlerim vardı. Sonra birkaç defa ailesinin evine uğradım. Beni gördüklerine sevinir gibi bir halleri vardı. Her gidişimde annesi, sanki zafiyet geçiriyormuşum gibi beni yemek yemeye zorluyordu." Evan gülümsedi.

"Mükemmel insanlarmış." Jessica, Evan'ın onu duymadığını biliyordu.

"Mary Jo'ya elmas bir yüzük almak istemiştim ama o incide ısrar etmişti. Yüzüğü bana postayla geri gönderdi. Hayatım boyunca bir çok şaşkınlık anı yaşadım ama bu derece dehşetli bir şoka girdiğimi hiç hatırlamıyorum."

Jessica, Mary Jo'ya karşı içinde bir kızgınlık duymaya başlamıştı. Resmi olmasa da bir nişanı sona erdirirken insanın en azından yüz yüze konuşmayı göze alması gerekirdi. Yüzüğü postayla göndermek çok korkakça bir davranıştı.

"Öfkeyle arabama atlayıp onu görmeye dairesine gittim," diye devam etti Evan.

"Öfkeli olamakta yerden göğe kadar haklısın."

Evan başını olumsuzca salladı. "Sakinleşinceye kadar beklemeliydim. Keşke öyle yapsaydım."

Jessica, hayatın pişmanlıklarla dolu olduğunu düşündü.

"Onu gördüğüm zaman Mary Jo bana hayatında başka birinin olduğunu söyledi." Evan'ın sesi kısılmıştı sanki. "Başlangıçta ona inanmadım. Öylesine dürüsttü ki, benimle nişanlıyken bir başkasını görmesine imkan yoktu. Bunu aklım almıyordu ama... yanılan benmişim." Sesi artık neredeyse duyulamayacak bir hal olmıştı. "Anladığım kadarıyla, çalıştığı okulda tanışmışlar. O da öğretmenmiş. Benimle nişanlıyken başkasını sevmek, kuşkusuz, onun için de yıpratıcı olmuştur."

Jessica, kendisinin de aynı şeyi yapmakta olduğunu düşünerek suçluluk duydu. O da Damian'ı severken Evan'la çıkıyordu. Onun için, Mary Jo'ya söyleyecek sözü yoktu. Hatta, başarısını kıskanıyordu.

"Bu akşam maçta onu mu gördün?" diye sordu Jessica.

Evan başını salladı. "O adamla birlikteydi... en azından o olduğunu sanıyorum."

Jessica'nın içinden ağlamak geliyordu. Sadece

Evan için değil, kendisi için de. Ne garip bir çift oluşturmuşlardı; ikisi de başka insanları seviyordu.

"Mary Jo çok özel bir kadındır," dedi Evan. "Onunla evlenecek olan adam çok şanslı..." Durdu ve yine o neşe ve hüzün karışımı garip gülümsemesiyle, "O harika bir eş ve anne olacak," dedi.

"Onun hakkında böyle konuşabilmen çok güzel bir şey."

"Sen Mary Jo'yu tanımıyorsun. Eğer onu tanısaydın, aynı şekilde düşünürdün. Ayrıldığımız aylardan beri düşünüyorum da, bütün olanlarda bencilliğimin önemli bir rol oynadığını görüyorum. Mary Jo benimle bir ilişkiye so[illegible] ilk kadındı." Evan kendi kendine bunu hak [illegible]tiğini düşünüyordu. "Galiba kendimi fazla beğenme[illegible]aslamıştım."

"Hepimiz şu veya bu şekilde [illegible]u yüzden suçlanabiliriz," diye onu teseli et[illegible]a.

Evan, birden kendine gelmiş gibi ona baktı. "Bütün akşamını rezil ettim, değil mi?"

"Hayır," dedi Jessica samimiyetle. Evan'ın bu kadını derinden sevmiş olduğunu ve onu kaybettiği için hala acı çektiğini görebiliyordu.

Evan'ın hikayesini dinlemek, Jessica'ya bir cesaret vermişti.

Sonraki hafta boyunca Evan her fırsatta ona Mary Jo'yu anlattı. Jessica, artık Evan'dan gelen her yemek veya eğlence davetinin, buna dayandığını çok iyi biliyordu, ve onunla rahatça çıkıyordu. Evan artık duvarları yıkmış, kimseyle paylaşamadığı duy-

gularını koyuvermişti.

Onlar sadece arkadaştılar. Jessica, ilişkilerinden çok memnundu. Bu şekilde kendisi de yavaş yavaş duygularını açabiliyordu.

Bir akşam Evan, "Sen hiç aşık oldun mu?" diye sordu.

"Evet," dedi Jessica duraksayarak. Boston'un ana caddelerinden birinde yürüyorlardı. "Ve senin zannettiğin kişiye değil."

"Oo?"

"Evet, o sen değilsin. Bu konuda fazla kasılma yani." Jessica birden sözlerinin ne kadar yaralayıcı olabileceğini fark etti ve hemen Evan'dan özür diledi.

Evan, onun telaşla özür dilemesine güldü. Birkaç dakika sonra sordu. "İnsan, duygularının ne zaman aşk olduğunu hemen anlıyor, değil mi?

"Evet," diye fısıldadı Jessica.

"Peki bu esrarengiz adam da senin için aynı duyguları besliyor mu?"

"Ben...bilmiyorum. Öyle olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor."

Damian ondan kaçmaya devam ediyordu. Sabah saat tam sekizde işe geliyor, akşam beşte de ayrılıyordu. Jessica, Damian'ın işten artan zamanını, babasının kampanyası için çalışmakla geçtirdiğini biliyordu. Papa'dan bir randevu almak, Damian'la yalnız görüşmekten daha kolaydı.

Jessica, artık bütün sabrını yitiriyordu ki, bekle-

diği fırsat ayağına kadar geldi.

Hem de Damian'ın ailesinin evinde.

Evan, Jessica'nın annesinden onun kolej takımında tenis oynadığını öğrenmişti. Pazar günü öğleden sonrasını bir tenis maçıyla geçirmeyi önerince, Jessica teklifi kabul etti.

Bir saat boyunca top aralarında gidip geldi. Evan, Jessica'ya oranla çok daha iyi bir oyuncuydu ve onu açık bir farkla yeniyordu. Jessica oyuna o kadar çok yüklenmişti ki, sonunda dizini incitti. Aslında önemli bir şey değildi ama Evan oyunu bırakmaları için ısrar etti.

Güle, şakalaşa eve dö[illegible]inde Jessica'nın dizi çoktan unutulmuştu. [illegible]rs. Dryden, evin önünde telaşla arabasını çalıştırmaya [illegible]aşıyor, bir yandan da bir saat içinde seçim [illegible]erkezi[illegible]de olması gerektiğinden yakınıyordu.

"Tasalanma, Anneciğim," dedi Evan annesini yanağından öperek. "Seni oraya vaktinde yetiştiririm."

"Saçmalama," diye itiraz etti Mrs. Dryden. Evan'ın iki kişilik spor arabasına kuşkuyla bakıyordu.

Evan arabasının kapısını annesi için açmıştı bile. "İtiraz istemiyorum, Anne."

"Ama Jessica ne olacak?"

"Siz beni merak etmeyin, kendi kendimi eğlendirmesini bilirim." Jessica, araba gözden kaybolunca ya kadar arkalarından baktı. Sonra alnında biriken teri bilekliğine silerek mutfağa geçti ve dolaptan soğuk bir soda çıkardı.

Mutfak kapısı açıldığında bir şarkı mırıldanıyor-

du.

"Damian onu görünce duraladı. "Jessica?"

"Annenin arabası çalışmadığı için, onu Evan götürdü," diye açıkladı Jessica. Koşturmaktan yüzü kızarmış ve lüle lüle kıvrılmış saçları yüzüne dağılmıştı.

Damian hemen ondan uzaklaşmaya yeltendi. "Ben en iyisi gidip annemin arabasına bir bakayım."

"Damian..." Tam o anda Jessica'nın aklına Cathy'in topallama taklidi önerisi geldi. Hazır bacağını incitmişken, bundan yararlanabilirdi. Evet...bu aslında tam anlamıyla bir incinme sayılmazdı ama Jessica'nın Damian'ı bir [illegible] daha yanında tutabilmek için başka çaresi yoktu.

Dikkatini sağ bacağına ve[illegible]rek topalladı. Bu taktiği kullanmaktan nef[illegible]t ediyordu ama Damian'la konuşmanın başka yolu kalmamıştı artık.

Damian hemen onun topalladığını fark etti. "Yaralandın mı?" diye sorarken Damian ona doğru yürümeye başlamıştı bile.

"Yok, önemli bir şey değil."

"Otur şuraya," diye Damian sert bir hareketle onu kolundan tutarak yakında bir sandalyeye oturttu. "Evan'ın bundan haberi var mı?"

"Evet, ama o kadar kötü bir durum yok."

Damian, onun dizini incelemeye başlamıştı. Jessica gözlerini kapadı. Tanrım, onu ne kadar da özlemişti. Günlerdir onunla yalnız kalabilmek için bir fırsat arıyordu. İşte, sonunda yalnız kalmışlardı ve Jessica'nın bunu boşa harcamaya hiç niyeti yoktu.

"Konuşmamız gerek," dedi. "Bak..."

"Dizine gerekli müdahaleyi yaptıktan sonra konuşuruz. Kardeşim hangi akla hizmetle seni böyle bırakıp gitti?"

"Damian, lütfen dinle beni."

"Sonra." Damian bir torba buz hazırlamak üzere yanından kalkmıştı.

Jessica da ayağa fırlayarak, "Bu kadar abartılacak bir şey yok," dedi.

Damian, onu yine sandalyeye oturmaya zorlarken, "Bunu mutlaka bir doktora göstermen gerek," diye ısrar ediyordu. İkinci bir sandalyeyi de Jessica'nın önüne çekip, incinmiş bacağını o sandalyenin üstüne uzattı, ve buz torbasını dizinin üzerinde gezdirmeye başladı.

"Seninle konuşmam gerekiyor." Jessica ona hiç konuşma fırsatı bırakmadan devam etti. "Ne ben ne de Evan birbirimizi sevmiyoruz. Biz, iki iyi dostuz sadece. O, Mary Jo'yu seviyor, ben de..."

"Buz torbasını en az yirmi dakika dizinde tut, anladın mı?"

Jessica, öfkeyle yerinden fırladı ve torbayı lavaboya fırlattı. "Beni dinleyeceksin, Damian! Bunu çok da iyi idare edemediğimin farkındayım. Seni burada tutabilmek için dizimi bahane ettim. Lütfen, bunu büyültme."

"Dizini incittin mi, incitmedin mi?"

"Evet biraz incittim ama önemli bir şey değil. Ben ikimiz hakkında konuşmak istiyorum. Sen ve benle ilgili."

"Jessica," dedi Damian pek de başarılı olamadığı bir sabır gösterisiyle. "Sen kardeşimle çıkıyorsun."

"Kardeşin ve ben sadece arkadaşız. Bunu daha

kaç kere söylemem gerekiyor?"

"Evan çok değişti," diye karşı çıktı Damian. "Bunun farkında olamayacağımı mı sandın? Aylardan beri ilk kez eski Evan gibi davranmaya başladı. Kardeşim geri döndü ve her şeyi sana borçluyuz."

"Belki haklısın, Damian, ama zannettiğin şekilde değil."

"Benim ne zannettiğim önemli değil. Tek bir gerçek var, o da kardeşimle çıkıyor olman. Bu nedenle sen ve ben diye bir şey olamaz. Bunu iyice anladın mı?"

"Hayır," diye bağırdı Jessica. "Hayır, anlamıyorum."

"Jessica, olması gereken bu."

"Ama neden?" Sıcak gözyaşları Jessica'nın gözlerini yakıyordu.

Birkaç dakika boyunca sorusuna bir cevap alamadı. Sonunda Damian, "Öyle gerekiyor da ondan," dedi.

Jessica, ellerini iki yanında sımsıkı yumruk yapmıştı. Yutkunmaya çalışarak sordu. "Senin...istediğin bu mu?"

"Evet," dedi Damian, ve uzun bir sessizlikten sonra ekledi. "İstediğim bu."

Jessica ona arkasını döndü. Sadece bu kadarı bile, yeterince utandırıcı olmuştu zaten.

"Jessica."

Jessica, onun her zaman yaptığı gibi, oradan çıkıp gideceğinden emin, başını önüne eğdi... Damian bu sefer gitmedi. Ve Jessica'ya yaklaşıp kollarıyla onu sararak kendinden yana döndürdü.

Sonra dudakları dudaklarına kapandı.

Jessica ona iyice sarılmıştı. Bütün düşünebildiği, kollarında tattığı bu eşsiz mutluluktu. Parmaklarıyla onun yüzünü okşuyordu. Damian, küçük küçük öpücüklerle onun yüzünden boynuna doğru indi.

Sonunda yavaş yavaş gerilemeye başladı. Jessica onu bırakmayı reddediyordu. Kollarını onun boynuna dolamış başını da göğsüne gömmüştü.

"Jessica, lütfen." Damian, onun ellerini boynundan çözerken, Jessica onun da en az kendisi kadar titrediğini fark etti. Damian, elleri Jessica'nın ellerine sarılmış, başı önünde, öylece duruyordu.

Gürültüyle kapanan ön kapının sesiyle, Damian onu bıraktı ve arkasını dö[illegible]Islık çalarak içeri giren Evan, Damian'ı görü[illegible]e durakladı.

"Damian, merhaba. Yo[illegible]mda Jessica'ya eşlik etmene çok memnun oldum."

Damian, kardeşine ba[illegible] kapıya yürüdü.

Jessica'nın yüreği kan ağlıyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Evan, yarım saat sonra Jessica'yı eve bırakırken, olayların pek farkında değildi. "Pazartesi akşamı babam yemekli bir parti veriyor. Benimle gelirsen sevinirim."

Jessica, kendi acısına gömülmüş, hiçbir şey duymuyordu. Damian onu sevmiyor, onu istemiyordu. Evan'ın Jessica'ya ihtiyacı olduğunu düşünüyordu.

"Jessica iyi misin?"

"İyiyim," Jessica'nın içi parçalanmasına rağmen, bu yalanı söylemek nasıl da kolay olmuştu.

"Seni partiye davet ediyordum."

Jessica gözlerini kırpıştırdı. Evan neden bahsediyordu?

"Pazartesi akşamı," dedi Evan, elini Jessica'nın gözünün önünde sallayarak. "Sorun nedir?"

Jessica'nın şu anda hiç kimseye açıklama yapacak hali yoktu. "İçeri girmek istiyorum," dedi.

"Peki, olur." Evan, onunla dairesine kadar gelmekte ısrar etti.

Jessica, "Ben iyiyim, merak etme," dedi. Evet incinmişti ama artık bir şeyi öğrenmişti: Damian onu

sevmiyordu.

"Teşekkür ederim, Jess," dedi Evan hala bir şeyden habersiz.

"Neden? Teniste yenildiğim için mi?" Jessica buruk bir gülümsemeyle işi şakaya vurdu.

Evan'ın gözlerindeki gülümseme silinivermişti. "Jessica, beni dinlediğin için sana gerçekten çok şey borçluyum. Seninle konuşmak, Mary Jo ile aramızda neyin ters gittiğini görmeme ve onu hala ne kadar çok sevdiğimi anlamama yardım etti."

"Sevmek bir kabahat değil, öyle değil mi?"

"Konuşmalarımız bana çok yardımcı oldu. Belki ben de sana yardım edebilirim, Jessica."

Jessica'nın gözleri doldu. Hemen kirpiklerini indirerek bakışlarını Evan'dan kaçırmaya çalıştı. "Ben... henüz konuşmaya hazır değilim. Benim için endişelenme. Önce kendi duygularımı bir düzene sokmam gerekiyor."

Evan onun elini tutarak, "Anlıyorum, dedi. "Benimle partiye geleceksin, değil mi?"

Jessica'nın ilk düşüncesi teklifi reddetmek oldu, fakat sonra, "Peki, olur." dedi. Evde oturup kendine acımak hiçbir şeyi çözümlemezdi. Bu zevki Damian'a vermeyecekti. Bundan sonra hayattan zevk almaya çalışması gerekiyordu.

"Damian da orada olacak." Evan, sanki onun bir yorum yapmasını bekler gibi.

Jessica başını salladı. Artık bunun bir önemi kalmamıştı.

"O da birini getirecek," diye ekledi Evan. "Aynı masayı paylaşmamızda bir sakınca var mı?"

"Hayır, neden olsun," dedi Jessica neşeli bir sesle. "Ne kadar kalabalık olursak, o kadar daha iyi."

Cathy, Jessica'nın partiye giyeceği elbiseyi seçmesine yardımcı olmak için ona gelmişti.

Jessica arkadaşıyla gurur duyuyordu; *Erkekler ve Bebekler* oyununda baş rolü almayı başarmıştı. Ayrıca, onun yönetmen David Carson'a ilgi duymaya başladığını da sanıyordu. Ne zaman ondan bahsetse sesi değişiyordu sanki. Ama Cathy henüz Jessica'ya fazla bir şey söylemiyordu.

Jessica'nın sorunu, onun kafasını daha çok kurcalıyor gibiydi. Damian'ın Jessica'yı reddetmiş olmasına hala inanamıyordu. Damian'ın sorununun ne olduğunu bilmiyordu ama sonunda yola gelecektir, Jess."

"Bu konuda ciddi şüplerim var," dedi Jessica.

Cathy dolaptan çıkardığı iki elbiseyi yerine koydu. Geriye siyah ipek bir elbise kalmıştı. Simli, uzun elbiseyi Jessica'ya uzatarak, "Bunu dene," dedi Cathy.

Jessica elbisenin uygunsuzluğuna söylene söylene giyindi. Aynanın karşısına geçip kendini incelerken de, içini çekerek, "Olmadı," diye söylenmeye devam etti. "Ne giysem, olmuyor."

"Saçmalama," dedi Cathy. "Bu elbise mükemmel oldu."

"Casuslarla çıkarken belki," diye söylendi Jessica. Fakat sonra düşününce bu elbiseninin aslında hiç de kötü bir seçim olmayacağını fark etti. Eğer Damian ve kız arkadaşıyla aynı masada oturacaksa, en azından onun dikkatini çekmek ve ona neler kay-

bettiğini göstermek açısından işe yarayabilirdi.

Evan onu almaya geldiğinde, gözlerinde hayranlık pırıltılarıyla, "Tek kelimeyle harika görünüyorsun," diye yanağına bir öpücük kondurdu.

Evan'ın övgüsü Jessica'ya güven vermişti... partideki masalarına ulaşıp, Damian'ın kız arkadaşını görünceye kadar.

Kadın uzun boylu, sarışın ve olağanüstü güzeldi. Kolayca her kadının kabusu olabilirdi. Jessica, o kadar planın boşa gitiğini düşünmekten kendini alamadı. Morali bir anda sıfıra inmişti.

"Nadine Powell," dedi Damian. "Kardeşim Evan ve Jessica Kellerman."

Jessica, Damian'ın kendisine bir çocuğun noel vitrinine baktığı gibi baktığını görünce içi rahatladı. Cathy haklıydı... elbise [illegible] uygundu. Damian, aniden gözlerini kaçırdı. Sanki ona baktığı için kendine kızmıştı.

"Nadine," dedi Evan, kadının elini gereğinden uzun bir süre tutarak.

Yemek boyunca, Jessica'nın sayısını unuttuğu kadar çok politikacı konuşma yaptı. Bu kadar çok konuşma, onlara aralarında fazla sohbet imkanı bırakmamıştı ama Jessica Nadine'nin eski bir arkadaş olduğunu öğrenebilmişti.

Yemek bittiğinde Evan, Jessica'ya elini uzatarak, "Var mısın?" diye sordu. Orkestra kırklardan bir müzik çalıyordu. Evan ayağıyla tempo tutuyordu.

Jessica öneriyi reddetti. Piste ilk çıkan çift ol-

mak onu rahatsız ediyordu. "Sanırım birkaç parça sonra dansa kalksak daha iyi olacak."

"Saçmalama," Evan onu elinden tutarak çekti. Dans ağırdı ve birbirlerinden ayrılmaya dayanamayan aşıklar izlenimi yarattıklarının farkındaydı. "Evan," diye onu uyarmak istedi.

"Şşş," diye fısıldadı Evan, Jessica'nın kulağına.

"Neyin var?"

Jessica'nın sorusu Evan'ı çok eğlendirmişti. Başını geri atarak bir kahkaha attı. "Hiçbir şeyim yok. Sadece eğleniyorum."

"Faturasını benim ödeyeceğim bir eğlence," diye fısıldadı Jessica k[illegible]kla. "Yakında herkes hakkımızda konuşmaya başlar."

Evan yine güldü. [illegible]da her şey olması gerektiği gibi olacak."

Jessica, Evan'ın [illegible]mek istediği hakkında en ufak bir fikre sahip değildi. Fakat bu saçmalığın daha fazla uzamasına izin vermeyecekti. Parça biter bitmez Evan'dan ayrılıp masaya döndü.

"Jessica'nın dizi ağrıyor," diye açıkladı Evan ve daha Jessica ne olduğunu anlayamadan Nadine'yi dansa kaldırdı. Damian sinirli görünüyordu. Bakışları, dans eden çiftler üzerinde yoğunlaşmıştı. Daha doğrusu Jessica ile konuşmaktan kaçınmak için böyle yapıyordu.

Zaten söylenecek neleri kalmıştı ki, ikisi de söyleyeceklerini söylemişlerdi.

"Dizin nasıl?" diye sordu Damian beklenmedik bir anda.

"İyi. Evan, Nadine'yi dans kaldırmak için bunu

bahane etti, aslında bir şeyim yok."

Salonu dolduran tatlı müzik, Jessica'yı pisti bu kadar çabuk terk ettiğine pişman ediyordu. Ayağıyla ritm tutmaya başladı.

"Hadi," dedi Damian isteksizce. Ayağa kalkıp ona elini uzattı.

Jessica donup kalmıştı.

"Dans etmek isteyen bir kadını masaya mahkum edemem herhalde."

Jessica, kendisiyle dans etmek istemeyen bir adamla, dans etmekten daha kötü bir şey olmayacağını söylemek üzere ağzını açtı, fakat Damian onu elinden tutup piste sürüklemişti bile. Bir yandan da, dişlerinin arasından, tam olarak duyulmayan bir şeyler mırıldanıyordu. Jessica, sadece kızgınlık dolu bir 'Evan' adının geçtiğini duyabildi.

O da Evan'a, kendisini yalnız bıraktığı için, en az Damian kadar kızgındı.

Damian'la Jessica piste geldikleri anda romantik, yavaş parçalar çalmaya başladı ve ışıklar azaltıldı.

"Bu parça bitene kadar bekleyelim, istersen," dedi Jessica.

Damian, Jessica'nın önerisini reddetti. Jessica hala onun neden kendisiyle dansa kalktığını anlayamamıştı. Damian çok gergindi. Sanki, Jessica'yı kendine yaklaştırmaktan korkuyordu. Dimdik, gözleri dosdoğru karşıya bakıyordu.

"Rahatla," diye fısıldadı Damian.

Jessica şaşkınlıkla, "Ben mi rahatlıyayım?" diye sinirlenerek ona baktı. "Kendimi bir mankenle dans

ediyormuşum gibi hissediyorum."

"Tamam, hadi ikimiz de yeniden deneyelim."

Jessica, kendisinin de ne kadar gergin olduğunun pek farkında değildi. Damian'ın önerdiği gibi rahatlayıvermek o kadar kolay olmayacaktı. Gözlerini kapatıp, derin ve yavaş bir soluk verdi. Damian çenesini onun alnına yaslamış, bunun için de Jessica'yı biraz daha kendine doğru çekmişti.

Jessica, Damian'ın kollarında olmanın çektiği her acıyı unutturduğunu düşündü. Kendini ona ait hissediyordu. Ve onunla öylece kalmak istiyordu.

Damian da, onu hayatındaki en değerli varlıkmış gibi tutuyordu... [illegible] dudakları, onu öpmeyi özlüyormuş gibi saçlarında [illegible]ziniyordu.

İkisi de, kelimelerin içinde bulundukları anı bozmasından korkar gibi, hiç konuşmuyordu. Jessica, müzik durduğunda bile ona sarılmaya devam etti. Bu büyülü anın sona ermesini istemiyordu.

"Masaya dönmeliyiz," dedi Damian. Sesindeki isteksizlik Jessica'ya ümit veriyordu.

"Evan'la Nadine'yi göremiyorum. Bir kere daha dans etmek ister misin?"

Damian uzun bir süre cevap vermedi. Sonunda, "Evet," dedi.

"Ben de istiyorum."

"Jessica, bak..."

Jessica, başını kaldırıp ona bakmayı göze aldı. Bakışlarındaki özlem o kadar yoğundu ki, gizlemesi mümkün değildi. Gerekli de değildi.

Parmağını Damian'ın dudaklarına bastırarak, gülümsedi. "Lütfen Damian, şimdi değil."

Damian kısa bir an için gözlerini kapattı ve içini çekti. Sonra onaylayarak başını salladı.

Jessica zamanı unutmuştu. İkisi de tahmin ettiklerinden çok daha uzun bir süre piste kaldıklarının farkındaydılar. Arada sırada masalarına bakıyordu ama görünürlerde ne Evan ne de Nadine vardı.

Damian, müzik yeniden hızlanıncaya kadar, durumlarından hiç şikayet etmedi. "Bunu, kardeşim olacak o hergeleye ödeteceğim."

Jessica, bir şeylerin ters gitmeye başladığını anlamıştı. "Neyi?"

Damian'ın çenesinde bir kas hiç durmadan seyirip duruyordu. Bu, Jes[illegible]ca'nın aldığı tek cevap oldu.

Masalarına gidip ik[illegible]abancı gibi oturdular. Buna daha fazla dayanamayan [illegible]ssica, izin isteyerek kalktı ve masadan m[illegible]saya [illegible]çerek tanıdıklarıyla sohbet etmeye başladı. Evan'ın geri geldiğini görünceye kadar da dönmedi. Nadine ortalıklarda görünmüyordu. İki kardeş şiddetli bir ağız dalaşındaymış gibiydiler ama Damian, Jessica'nın yaklaştığını görünce sustu.

"Seni ihmal ettim," dedi Evan, Jessica'nın elini ellerinin arasına alarak. "Beni affedecek misin?"

"Elbette." Jessica'nın bunu umursadığı yoktu. Üstelik onun masadan gidişi, Jessica'ya Damian'la yalnız kalma olanağını vermişti.

Nadine az sonra pistten nefes nefese dönerek onlara katıldı. Dördü birlikte içecek bir şeyler ısmarladılar. Garson içeceklerini henüz getirmişti ki, Walter ve Lois Dryden masalarına geldi.

"Eğleniyor musunuz, çocuklar?" Lois, Jessica'ya

şefkatle gülümseyerek onu yanağından öptü. "Sana çok şey borçluyuz."

"Yok canım..."

"Bu doğru," diye ısrar etti Lois. "Sen de söyle Walter. Evan'dan ümidimizi kesmeye başlamıştık ama sen onunla çalışmaya başladıktan sonra her şey değişti."

"Anne..." Evan'ın da bundan hoşlanmadığı açıktı.

"İkinizi birlikte görmekten ne kadar mutluluk duyduğumuzu anlatamam," diye devam etti Lois.

"Annenle aynı fikirdeyim," dedi Walter tok sesiyle. "Sen parlak bir geleceği olan bir insansın, Evan. Hayatını, elde edeceğin bir kadın yüzünden mahvetmeni izlemek, gerçekten çok zordu. Şimdi Jessica ile çıkmaya başlaman çok iyi."

Walter'in konuşmasını birkaç dakika süren rahatsız bir sessizlik izledi. Yaşlı Drydenler masadan ayrıldıktan hemen sonra Damian kalkmak için bir şeyler uydurdu ve Nadine ile birlikte gittiler.

Evan'ın da neşesi kalmamıştı, ve o da kalmaya hevesli değildi. Jessica'ya gelince; bir an önce evine gitmekten başka bir şey istemiyordu. Artık her şey canına yetmişti.

Uykusuz geçen bir gecenin sonunda, kesin kararını verdi. Sabah iş yerine gider gitmez, Damian'ın sekreterine, "Damian ile bir dakika görüşmem gerekiyor," dedi.

Damian masasındaydı. "Senin için ne yapabilirim, Jessica?"

Jessica'nın kalbi gümbürtüyle atıyordu. "İstifa ediyorum," dedi kestirmeden.

Damian buna şaşırdıysa bile, hiç belli etmedi. Sakince koltuğuna yaslandı. "Bu biraz ani olmadı mı?"

"Evet...ama gerekli." Jessica onunla göz göze gelmemek için Damian'ın arkasındaki tabloyu inceliyordu.

"Evan'ın bundan haberi var mı?"

"Henüz yok," diye cevap verdi Jessica. "Beni işe alan sen olduğun için, ilk sana söylemeyi uygun buldum."

Damian, düşüncel[illegible]ini toplamak ister gibi duraksadı. "İşten ayrılmadan ön[illegible] iki haftalık ihtar süreni doldurursan mem[illegible]un ol[illegible]um."

Meğer Jessica, Damian'ın onu durdurmaya çalışacağı ve kalması için ısrar edeceği ümidini içinde taşıyormuş. Oysa Damian gayet sakin, istifasını kabul etmişti. Neredeyse onun gitmesine sevindiğini söyleyecekti.

Jessica arkasını dönüp kapıya yöneldi.

"Jessica."

Jessica durdu ama ona dönmedi.

"Bu firmaya yeri doldurulamaz yardımların oldu. Seni özleyeceğiz."

"Teşekkür ederim."

Mrs. Sterling, ağlamaklı bir yüzle ofise geldiğinde Jessica masasında oturuyordu. "İşten mi ayrılıyorsun!"

Jessica bu firmanın haber alma sistemine hay-

ran kalmıştı.

"Ama tam Mr. Dryden biraz düzelmişken bırakıp gidemezsin."

"Seni, bu zor zamanda bıraktığım için özür dilerim."

"Kararını yeniden düşünmez misin?"

Jessica olumsuz bir ifadeyle başını salladı.

"Aslında," dedi Mrs. Sterling. "Aynı iş yerinde çalışan iki insanın birlikte olmaları kolay değil, tabii."

"Nedir o kolay olmayan?" O anda içeri giren Evan, sekreterin masasının yanında durarak, mektupları aldı.

"Jessica istifa etti," dedi Mrs. Sterling.

Mektupları elinden düşüren Evan, Jessica'ya bakmak için döndü. Ağzı şaşkınlıktan bir karış açık kalmıştı. "Bu doğru mu?"

Jessica başını salladı. Evan'ın yüzünde beliren gerçek üzüntü ifadesini görünceye kadar, onun kendisinden ne kadar hoşlandığını bilmiyordu.

"Ofisime gel," diye emreden Evan, onun arkasından geleceğinden emin, yürümeye başladı. İkisi de içeri girince kapıyı kapadı.

"Bu ne demek oluyor?" diye sordu.

Jessica onu hiç böyle görmemişti. Bu hali daha çok Damian'a benziyordu.

"Bir değişiklik yapmanın zamanı gelmişti."

"Çalışma saatleri çok mu uzun?"

"Hayır."

"Maaşın mı yetersiz?"

"İyi bir maaş alıyorum." Jessica, Evan'ın onu savunma pozisyonuna sokmasına sinirlenmişti. Ama

Evan'ın henüz kabullenemediği bir özelliği vardı... Jessica bazen çok inatçı olurdu.

"Benimle çalışmaktan memnun değilsin, o zaman."

"Böyle bir şey söylemedim."

"O halde firmadan hoşlanmıyorsun. Seni kızdıracak ya da üzecek bir şey mi yaptık?"

"Hayır!" Jessica bu sorgulamadan nefret ediyordu. Evan'ın tepkisi kesinlikle Damian'nınkinin tam tersi olmuştu. Jessica'nın gitmesini istemediği açıktı.

"Öyleyse, neden? Bana bir açıklama borçlusun."

"Öyle olduğunu s[illegible]mıyo[illegible]ım..." "Seni kıracak bir şey mi yaptım?" Eva[illegible]'ın sesi şimdi daha yumuşaktı. Kendisine açılması için, Jessica'nın güvenini kazanmaya çalışır gibi[illegible]r hali [illegible]rdı.

"Seninle iyi dost olduk," dedi Jessica. "Birlikte geçirdiğimiz güzel anları hiç unutmayacağım, Evan, ama ne sen beni seviyorsun ne de ben seni seviyorum. Sanırım elimizde olan güzel, dostluk duygularıyla yetinmeli, daha fazlası için uğraşmamalıyız." İçinden ne de ailelerimizin uğraşmasına izin vermeliyiz, diye geçirdi.

Evan şaşırmış görünüyordu. "Ayrılma sebebin bu olamaz."

"Belki bu değil ama benim yapmam gereken en doğru hareket budur. Damian, ihtar süresini doldurmamı istediği için iki hafta daha burada olacağım. Ama kararım değişmeyecek."

"Peki." Evan, gönülsüzce, onun kararını kabul etmek zorunda kalmıştı. "Ama bu arada birbirimizi

görmemize itiraz etmezsin değil m?"

"Ben...bunun pek doğru olacağını sanmıyorum."

Evan, cevap onu çok şaşırtmış gibi başını kaldırdı. "Ciddi değilsin, değil mi?"

"Hayır, Evan, çok ciddiyim. Seninle olmaktan hoşlanıyor ve seni çok iyi bir arkadaş gibi görüyorum ama..."

"Ya kahve içip eski günleri yadetmeye ne dersin?"

"Belki, bir gün."

Evan, bütün kadınların kalbini hoplatan gülümsemesiyle gülümsedi. "Ama şu tekne gezintisi sözünden vazgeçmene izin vermiyorum. Bunu dört gözle bekliyordum. Beni yarı yolda bırakmayacaksın, değil mi?"

"Hayır, sözümü tutacağım." Üç hafta sonraki bu tekne gezintisini haftalar önce planlamışlardı... yani, Jessica, Dryden ailesi ile bütün ilişkisini kesmeye karar vermeden çok önce.

Evan mutlulukla gülümsedi.

Jessica, masasındaki işleri bitirmek için o akşam geç saatlere kadar çalıştı. Bir gece önceki uykusuzluğuna bütün günün yorgunluğu da eklenmişti. Hazırlanıp odasından çıktı.

Asansöre doğru yürürken, Damian'ın da kendi ofisinden çıktığını gördü.

"İyi geceler," dedi Jessica mekanik bir sesle. Asansörün yanında durup beklemeye başladı. Damian da yanına gelerek durdu.

Kapı açıldığında ikisi birden içeri girdiler. Jessica, asansör aşağı inerken, daha bir hafta önce Dami-

an'a bu kadar yakın olmayı ne kadar çok istediğini hatırladı. Şimdiyse, bütün istediği bir an önce ondan kaçmaktı.

Sonunda lobiye geldiklerinde, Jessica hemen ondan uzaklaşmaya çalıştı.. Artık Damian kendi hayatına, Jessica da kendininkine gidebilirdi.

"Jessica." Damian seslendi. "Metroyla mı gidiyorsun?"

"Evet, istasyon hemen şu köşede."

"Seni eve ben bırakayım."

"Hayır, teşekkürler."

"Israr ediyorum." Damian kararlıydı. "Artık konuşmamızın zamanı geldi."

Damian, araba anahtarını kontağa takarken sordu. "Evan ile istifa konusunu konuştun mu?"

"Evet."

"Ne dedi?"

"Yeniden düşünmemi istedi."

"Peki, düşündün mü?"

"Hayır, hala kararlıyım. İki hafta sonra ayrılıyorum."

Damian direksiyonu sıkıyordu. "Neden, Jessica?"

"Bununla niye ilgileniyorsun, Damian?" Jessica, sabrının sınırına gelmeye başlamıştı. "Bu sabah istifamı kabul ettin ya. Bu tartışmanın bizi bir yere götüreceğini sanmıyorum." Jessica arabadan inmeye yeltendi.

"Jessica, birkaç dakika daha kal, lütfen." Damian'ın sözleri duygu yüklüydü.

Jessica bir an tereddüt etti. Sonra, "Tamam, pe-

ki," dedi.

"Partide olanlar yüzünden mi istifa ettin?"

Jessica şaşkınlıkla Damian'a dönerek, "Dün geceden mi bahsediyorsun?" diye sordu.

"Evan neredeyse bütün akşam boyunca seni yalnız bıraktı. Çok kırıldığını biliyorum..."

"Dur bir dakika," diye Jessica onun sözünü kesti. "Buna gerçekten inanmıyorsun, değil mi?"

Şaşırma sırası Damian'daydı. "Evet, kardeşimin seni ihmal etmesinin çok terbiyesizce bir davranış olduğunu düşünüyorum."

Jessica, uzun zamandır hiç olmadığı kadar kızgındı, ve öfkesi bu ra deye ardığında, genellikle ağlama krizine tutulma gibi kötü bir huyu vardı.

"Sen benim işimi... bir kiş nçlık yüzünden bırakacak bir insan olduğu u mu düşünüyorsun?" Jessica yutkunarak hıçkırıklarını tutmaya çalıştı ve kapıyı hızla açarak kendini arabadan dışarı attı.

Damian, boş garajda Jessica'nın arkasından koşarak ona yetişti.

Jessica ister istemez durakladı. Hıçkırık krizini hala atlatamamıştı. Nefes almakta güçlük çekiyordu.

Gergin bir andan sonra Damian, "Özür dilerim," dedi.

Jessica, o zaman onun çok daha başka bir şey için özür dilediğini anladı: Damian, Jessica'dan onu sevemediği için özür diliyordu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Sonraki iki hafta boyunca Jessica, anlık bakışmalar dışında, Damian'ı hiç görmedi. İşe yeni bir hukuk asistanı alınmıştı. Jessica, Peter McNichols adındaki bu gence işi öğretmeye çalışıyordu.

Nihayet son gün, Damian onu bürosuna çağırdı. Jessica içeri girerken Mrs. Sterling, "Umarım fikrini değiştirirsin," diye hâlâ umutluydu.

Evan, iki hafta boyunca birçok defa, kararından vazgeçmesi için Jessica'ya ısrar etmişti. Fakat Jessica kararlıydı. Gerçi istifa kararını aniden almıştı ama doğru olanın bu olduğunu artık biliyordu. Damian da onu vazgeçiremezdi. Bir bakıma, işten ayrılmasının nedeni Damian'dan kaçmakken, Damian onu nasıl tutabilirdi ki?

Damian'ın odasına vardığında, onu pencerenin önünde buldu. Sırtı kapıya dönük, ellerini arkasına bağlamış ayakta duruyordu. Jessica, bu duruşun Damian'ın sıkıntılı anlarına özgü bir duruş olduğunu artık öğrenmişti. Acaba, Jessica'nın ayrılmasına üzülüyor muydu?

"Beni görmek istemişsin," dedi Jessica alçak bir sesle.

Damian döndü ve ona cesaretlendirici bir gülümsemeyle baktı. "Evet, lütfen otur." Kendisi de masasına geçerek oturdu ve Jessica'ya bir zarf uzattı. "Bu maaş çekin," dedi. "Üzerine bir miktar ikramiye ekleme cüretini gösterdim."

"Buna hiç gerek yoktu." Jesti Jessica'yı şaşırtmıştı.

"Belki, ama Earl Kress davası için ayırdığın fazla zamanı ne kadar takdir ettiğini bilmeni istedim."

"Bunu severek yaptım."

"Farkındayım." Damian koltuğunda geriye yaslanarak, sıradan bir ses tonuyla sordu. "Başka bir iş buldun mu?"

"Hayır." Son iki hafta boyunca sürekli çalıştığı için buna vakit bulamamıştı. Nasıl olsa önünde bomboş uzun günler ve haftalar olacaktı.

"İstersen, senin için bir tavsiye mektubu yazmaktan memnunluk duyarım."

Firmada, çok kısa bir süre çalıştığı göz önüne alındığında, oldukça cömert bir teklifti bu.

"Çok iyi olur." Jessica, bu zamanda bir iş bulmanın ne kadar zor olduğnu biliyordu. Bir tavsiye mektubunun yararı olacağı muhakkaktı.

"İyi bir hukuk asistanına ihtiyaç duyabilecek, bildiğim bir iki firma var. Senin adına onları arayabilirim."

"Teşekkürler, memnun olurum."

Jessica gitmek için ayağa kalktı. Damian'a hoşçakal demenin bu kadar zor olacağını tahmin etmemişti. Bu kapıdan dışarı çıktıktan sonra onu bir daha ne zaman göreceğini bilemeyecekti. Aileleri çok yakın olmasına rağmen, Jessica ile Damian'ın yaşam tarzla-

rı birbirinden çok farklıydı. Tekrar görüşünceye kadar aylar, hatta yıllar geçebilirdi. Belki de böyle olması en iyisiydi. Jessica rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Seninle ve Evan'la birlikte çalışmaktan ne kadar mutluluk duyduğumu bilmeni isterim." Sesinin titremesini güçlükle engelliyordu. Geriye doğru küçük adımlar atarak kapıya kadar gelmişti. Kapıyı sırtında hissedince durdu. "Sana diğer şeyler için de..." Jessica'nın sesi boğuk bir fısıltı halini almıştı. "... teşekkür ederim. Yemekler ve Cannon Beach'deki akşam için," diye Jessica güçlükle mırıldandı.

Damian buruk bir sesle ona, "Güle güle, Jessica," derken önüne bakıyordu.

Jessica döndü ve kapıyı açtı. Hayatından çıkıp gitmeden önce son bir defa daha ona bakmak, görüntüsünü beynine kazımak istedi.

Damian ayağa kallkmış, [illegible] önünde duruyordu. Ellerini arkasına bağlamış, gözlerini dışarıda uzak bir notaya dikmişti.

"Her şeyi öylece bırakıp ayrıldığına inanamıyorum." Cathy, arkadaşının oturma odasında kafese kaptılmış bir kaplan gibi dolanıp duruyordu.

Jessica, Damian ile olan son görüşmesini anlatırken, "Ona ne söylememi bekliyordun?" diye sordu sinirle. "Damian, bana en ufak bir ilgi duysaydı, bir şeyler söylemesi için bu, bulunmaz bir fırsattı. Sen de öyle düşünmüyor musun?"

"Sen benim ne düşündüğüme aldırmıyorsun," diye söylendi Cathy.

"Önerebildiği en iyi şey bir tavsiye mektubuydu. Cathy, Damian Dryden'in benimle ilgilenmediğini anlamam için başıma vurulması gerekmiyor." Jessica yere çökerek sehpanın üstündeki kutudan bir pizza dilimini öfkeyle çekti.

"Evan ile görüşmediğini biliyor mu?"

"Elbette."

"Bundan nasıl emin olabilirsin? Ona sen mi söyledin?"

"Hayır."

"Öyleyse Damian senin hala Evan ile görüştüğünü sanıyor."

"Evan, geçen haft[illegible]ıkı [illegible]re Nadine Powell ile çıktı. Evan'la görüşüp [illegible]örüşmediğim umurunda bile değil."

Cathy de halıya [illegible]un ya[illegible]na oturarak, bir dilim pizza aldı. "Gerçekten, çok büyük bir hayal kırıklığına uğradım."

"Ben de," dedi Jessica. Bir yandan da bu sözün duygularını anlatmakta ne kadar hafif kaldığını düşünüyordu.

"Sanırım, Evan ile birlikte bu hafta sonu bir tekne gezintisine çıkacağınızdan söz etmiştin."

"Bu hafta değil, gelecek hafta."

"Aha!" dedi arkadaşı, bir eliyle sehpaya vurarak. "Demek Evan'ı görmeye devam ediyorsun. Damian'ın bundan haberi olmalı. Onun için..."

"Cathy," diye onun konuşmasını kesti Jessica. "Bırak artık. Damian'ı bir daha görmeyeceğim. Onun istediği de bu zaten. Tanrı biliyor ya, ona olan duygularımı açıklamak için her yolu denedim."

Cathy üzgün bir ifadeyle başını salladı. "Galiba

sandığımdan daha fazla romantiğim. Onun seni sevdiğinden o kadar emindim ki! Sanırım öyle olmasını istediğim için kendimi buna inandırdım." Yüzünde, olanlardan hala bir anlam çıkaramıyormuş gibi bir ifade vardı. "Ne kadar emindim," diye fısıldadı.

Restoranda buluştukları an, Jessica annesinin yüz ifadesinden, ne konuşmak istediğini anlamıştı.

"İşten ayrılmakla bir hata yaptığımı düşünüyorsun değil mi, Anne?"

Joyce, konuya Jessica'nın girmiş olmasına şaşırmış görünüyordu. "Sadece nedenini merak ediyorum, o kadar. Senin için ideal gibi görünüyordu. Drydenler eski dostlarımız. Ayrıca, Evan'la çok iyi anlaşıyor gibiydiniz."

"Benim için bir değişiklik yapmanın zamanı gelmişti," dedi Jessica belirsiz bir açıklamayla.

"Ama işe girdiğin daha iki ay bile olmamıştı," diye itiraz etti Joyce Kellerman. "İşten işe atlamanın öz geçmişinde nasıl görüneceğini bir düşünsene."

İşte yine siyah ve beyaz tartışması başlıyordu. Annesiyle babasının hayatında grilere yer yoktu. Ya siyah, ya beyaz. Çoğunlukla da siyah.

"Drydenlerle çalışmak...biraz rahatsızlık vermeye başlamıştı, Anne."

"Lois ve ben bu konuda kendimizi suçluyoruz. Evan ile daha yeni çıkmaya başlamıştınız ki, biz evlilikten ve çocuklardan bahsederek sizi yıldırdık."

"Anne, sebep bu değildi."

"Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum.

Lütfen özürümü kabul et."

"Anne, beni dinle. Biz Evan ile hiçbir zaman birbirimizi sevmedik. O başkasını seviyor ve yeni bir ilişkiye de henüz hazır değil."

"Ah, özür dilerim, geç kaldım." Telaş içinde masaya yaklaşan Lois Dryden'i gören Jessica şaşırtmıştı. Damian'ın annesinin de bu yemeğe davetli olduğunu bilmiyordu.

"Partinin aday belirleme seçimlerine üç haftadan daha az bir süre kaldı. Hayatımda daha fazla meşgul olduğum bir dönemi hatırlamıyorum." Lois bir sandalye çekerek arkadaşının yanına oturdu.

"Annem sizin de [illegible]tılacağınızdan söz etmemişti." Jessica, annesine hafif yolu suçlayıcı bir bakış fırlattı. İkinci bir sorgu[illegible]dayanabileceğini sanmıyordu.

"Bir sakıncası ol[illegible]ını umarım," diye mırıldandı Lois. "Sana saldırıyormuşuz gibi geliyor, biliyorum. Ama inan bana canım, amacımız bu değil. Sadece, iki meraklı anne olarak, seninle Evan arasında neler geçtiğini bilmek istiyoruz."

"Jessica, Evan'ın başka birini sevdiğini söylüyordu," diye açıkladı Joyce.

"Aman Allahım," dedi Lois üzüntüyle. "Ben de bundan korkuyorum. Hala onu unutamadı mı?"

Jessica, güneşin parlattığı Back Bay sularına bakarak içini çekti. "Lütfen anlayın, amacım terbiyesizlik etmek değil ama Evan benim dostum ve onun sırlarını hiç kimseyle paylaşmak niyetinde değilim."

Joyce Kellerman gurur dolu bir bakışla arkadaşına baktı. "Aman Tanrım, gördün mü? Tıpkı avukatlar gibi konuşuyor."

"Benim oğullarımın yanında bu kadar kalırsa, olacağı buydu, tabii," diye cevapladı Damian'ın annesi. Sonra, başı önünde, pişmanlıkla konuşmaya başladı. "Galiba Evan, Mary Jo'yu eve, bizimle tanıştırmaya getirdiğinde korkunç bir hata yaptım."

"Senin birini üzecek bir şey yapacağına inanamam, Lois," dedi Joyce.

"Küçük utangaç bir kızdı ve Walter ile benden çekindiği açıktı. Yemekten sonra onu rahatlatmaya çalıştım ve sanırım işleri daha da berbat ettim. Biliyorsunuz, Evan'ın... doğru kadınla evlenmesinin hayati önemi var."

"Doğru kadın mı?" diye Jessica, hayretle Lois'in sözlerini tekrarladı. Bütün hayatı boyunca Drydenler'i tanıyordu ve hiçbir zaman bu züppeliği onlara yakıştıramayacağını sanırdı.

"Gelecekte bir gün politikaya girmek, Evan'ın kaderinde var," diye devam etti Lois. "Bir politikacının karısı olmak, papaz karısı olmaya benzer. Şu son birkaç haftadan sonra senato seçimlerine Walter'in değil, benim girdiğimi sanmaya başladım."

Jessica, "Ben, Evan'ın politikayla ilgilendiğine dair hiçbir şey söylediğini duymadım," dedi.

"Eskiden çok hevesliydi, bu konuda çok konuşurduk ama son bir yıldır bu hevesi sönmüş gibi."

"Bütün bunları Mary Jo'ya anlattınız mı?"

Lois başını sallarken, gözlerinden vicdan azabı okunuyordu. "Bu konuşmayı yüzlerce kere düşündüm. Şimdi, o gün iyilikten çok zarar verdiğimi daha iyi anlıyorum."

"Evan bunları biliyor mu?" diye sordu Jessica.

"Mary Jo'nun ona bundan bahsetmediğinden

eminim: O günden beri onu bulup, özür dilemeyi çok düşündüm."

Bu, Evan ile Mary Jo arasında olanların çoğunu açıklıyordu ama artık çok geçti. Mary Jo evli bir kadındı. Yoksa, evlenmemiş olabilir miydi?

"Kendimi, sizin aranızın bozulmasından da sorumlu tutuyorum," diye devam etti Lois. "İnanın, oğullarımın hayatından uzak kalmak için elimden geleni yapıyorum ama nedense bunda pek başarılı olamıyorum. Walter ile beni, size yaptığımız baskılar için bağışlarsın, umarım."

"Mrs. Dryden, lütfen bunda bir suçunuz olduğunu düşünmeyin."

"Sen öyle tatlı bir kızsın ki, Walter ile ben, Evan ile birlikteliğinizin kalıcı olmasını gönülden dilediK İkiniz çok güzel bir çiftsiniz."

Garson siparişleri için geldiğinde, Lois tamamen rahatlamıştı. "Damian'ı üzen bir şey var," dedi. "Bunun ne olduğunu ondan öğrenmeye çalıştım ama Damian'ı bilirsiniz, aynı babası gibidir. Dertlerini paylaşmaktan hoşlanmaz. Yavrum Evan, daha çok bana benzer. Şey... daha doğrusu son zamanlara kadar benzerdi.

"Damian'ın sorunu ne?" diye sordu Jessica. Sesinin mümkün olduğu kadar sıradan çıkmasına dikkat etmişti.

Lois içini çekti. "Bu sözümü bir kenara yazın, göreceksiniz bu işin altında bir kadın parmağı var. Damian istediği kadar sıkı ağızlı olsun, yine de benim oğlum, ve onu tanıyorum. Birine aşık olduğunu biliyorum."

Jessica sulara bakıyordu. Damian'ın annesi hak-

lıysa, bu kadın bir başkası olmalıydı. Kendisi olmadığına göre...

"Sen yiyecekleri boşaltabilirsin," dedi Evan, marinada demirli on metrelik tekneye ulaştıklarında.

Jessica aşağı inerken, Evan dümene geçti.

"Bir hafta yetecek kadar yiyecek almışsın."

Jessica'nın denizcilik hakkındaki bilgisi çok sınırlıydı. Evan, onu usta bir denizci yapacağını iddia ediyordu. Anlaşılan ders, gemi mutfağında başlayacaktı.

Jessica bir şarkı mırıldanarak işini sürdürdü. Çöpleri atarken yukarıdan bazı sesler duydu. Başını kaldırarak Evan'ın kimle konuştuğunu görmeye çalıştı ama kimseyi göremedi. Rıhtımda duran biriyle konuşuyor olmalıydı.

Birkaç dakika sonra teknenin motoru çalışmaya başlamıştı. Evan, emniyetli bir açıklığa gelmiş olacak ki, motorun sesi az sonra kesildi.

Jessica, işini bitirince iki kutu soda alarak yukarı çıktı. Ve onu gördü.

Damian.

"Evan'ın seni de davet ettiğini bilmiyordum," dedi Jessica.

"Ben de seni davet ettiğini bilmiyordum." Damian'ın cevabı Jessica'yı yıktı.

"Evan?" Jessica, bir zamanlar dost zannettiği adama döndü.

Evan, hayatından memnun görünüyordu. Yüzüne geniş bir gülümseme yayılmıştı. "Sana Damian'ın

da geleceğini söylemedim mi?" diye sordu son derece masum bir ifadeyle.

"Hayır," dedi Jessica ve sodaları onlara vererek aşağı indi.

Evan'ın, bütün bunları sözümona önemsemez haline inanmamıştı.

Birkaç dakika sonra Damian da aşağı geldi. Jessica mutfağa açılan oturma bölmesindeydi. Bacaklarını kanepeye uzatmış, kollarını da göğsünde kavuşturmuş otururken, olanları sindirmeye çalışıyordu.

Damian ondan daha mutlu görünmüyordu. Buz dolabını açarak, Jessica'nın verdiği sodayı koydu. Sanki aşağı gelmes[illegible]n te[illegible]sebebi buymuş gibi.

"Eğer öyle düş[illegible]üyorsan, bu karşılaşmayı benim planlamadığımı bilm[illegible]i isterim."

Jessica'nın söy[illegible]yecek[illegible]ir şeyi yoktu. Damian'ı suçlamıyordu; o da kendisi gibi Evan'ın oyununa alet olmuştu ve Jessica bu oyunun ne olduğunu hala anlamış değildi.

"Gününüzü berbat ettiğim için özür dilerim." Yiyecek bir şeyler arıyormuşçasına, dolaplara bakıyordu. "Yeni bir iş bulabildin mi?"

"Henüz değil ama ikinci bir görüşmeye çağırdılar."

Bunun Damian için yeni bir haber olduğundan kuşkuluydu. Son hafta yaptığı bütün iş görüşmelerini hep o ayarlamıştı. Yeni firmada söylenenlere göre; Damian, neredeyse Jessica'nın, tanrının avukatlara gönderdiği bir lütfu olduğunu iddia ediyormuş.

"Bir şey sormama izin verir misin?"

"Tabii." Damian da onun yanına, dar bölmeye girdi.

"Eğer şirkette söylenenler doğruysa, neden istifamı kabul ettin?"

"Kalman için ısrar etmemi mi bekliyordun?" Jessica gülümseyerek omuz silkti. "Bunu kabul etmek zor ama evet, sanırım bunu bekledim."

"Niye ayrılmak istedin peki?"

"En çok o partide olanlar yüzünden."

Damian'ın gözleri öfkeyle kardı. "Demek gerçekten de sebep Evan'ın Nadine'ye gösterdiği ilgiymiş."

"Hayır," diye parladı Jessica. "Ailelerimizin Evan ile beraberliğimiz konusunda yaptıkları baskıya daha fazla dayanamadım."

"Kardeşimle evlenme[illegible] o kadar da kötü bir şey olmasa gerek."

"Böyle bir şeyi nasıl [illegible]öyleye[illegible]lirsin?" Jessica'nın sesi kızgınlıkla titriyordu. Sevmediği bir adamla asla evlenmezdi. "Senin neyin var, Damian?"

"Benim mi?"

"Üç hafta önce annenin mutfağında sana söylediklerimi duydun mu, duymadın mı?"

Damian'ın kaşları çatılmıştı. "Duydum." Bu tek kelime tutuk ve öfkeliydi.

"Öyleyse nasıl olur da bana bu kadar aptalca bir şey söyleyebilirsin?"

"Ama Evan..."

"Eğer yine bana Evan'ın beni sevdiğini söylersen," diye Jessica onun sözünü kesti. "Yapacaklarımdan ya da söyleyeceklerimden ben sorumlu olmam, haberin olsun."

Bu öfke dolu söylev Damian'ı şaşırtmış gibiydi. Ağzını kapatıp, kaşlarını çattı.

Uzun bir sessizlikten sonra Jessica,"Senin problemin ne, biliyor musun?" diye sordu.

"Aşağıda her şey yolunda mı?" diye bağırdı Evan. "Siz ikiniz hala konuşmaya başlamadınız mı?"

"Birbirimize hakaretler yağdırıyoruz!" dedi Damian.

"Bu, iyi bir başlangıç." Evan'ın sesi mide bulandıracak kadar neşeli geliyordu. "Bir şeyi daha bilmenizde yarar var," diye ekledi Evan. "Siz bir anlaşmaya varıncaya kadar bu tekne geri dönmeyecek."

"Ne anlaşması?"

"Buna sonra geleceğiz. Şimdi Damian, Jessica'ya aşık olduğunu kabul et ve bu işi bitir. Bu gülünç oyunları bırak artık."

"Damian bana aşık mı?" diye tekrarladı Jessica. "Bu olanaksız."

"Ya, demek hala bir ilerleme kaydedemediniz? Neyse üzülmeyin, bize bir hafta yetecek kadar yiyeceğimiz var nasılsa."

"Saçmalama." Damian da sabrının sonuna gelmişti.

"Beni dinle, ağabeyciğim," diye bağırdı Evan. "Annemin mutfağında Jessica'yı öperken seni görmediğimi sanıyorsun, ama gördüm. Sen, bu kız için deli oluyorsun. Benim anlayamadığım, bunu neden saklamaya çalıştığın."

"Onunla sen çıkıyorsun."

"Jessica ile çıkmıyorduk ki! İşte sen bunu bilmiyorsun."

Damian, Jessica'ya baktı.

"Bir dene," diye ısrar etti Evan.

"Siz ikiniz, beni dinleyin." Jessica, bu sohbetin

daha fazla devam etmesine dayanamamıştı. "Hakkımda konuşurken, ben burada değilmişim gibi davranamazsınız!"

"Jessica, küçüklüğünden beri senin için çıldırıyor," diye Damian ısrar etti.

"Ne olmuş yani? Şimdi büyüdü ve sana aşık oldu. Kadınlar isterlerse fikirlerini değiştirebilirler. Ve bu yönleri, onların en çok bilinen özellikleridir."

"Ama sen onu seviyorsun!"

"Haklısın...bir kız kardeş gibi. Benim için harika bir yenge olacak. Çok iyi anlaşıyoruz."

Damian'ın bakışları Jessica'ya çevrildi. "Beni sevdiğini mi söylemek üzer[illegible]" diye sordu.

"Evet, seni budala! [illegible]aha ne yapayım... anlaman için başına mı vurmam gere[illegible]r?"

"Sana akıl vermiş gibi olma[illegible]yım ama, ağabeyciğim," diye bağırdı Evan [illegible]dan. "Bu an, onu öpmen için çok uygun bir an."

"Yardımlarını takdir ediyorum, ama bundan sonrasını ben hallederim." Damian bölmeden dışarı çıkarak, mutfak kapısını kapatıp sürgüsünü çekti. Sonra Jessica'nın yanına geri döndü.

"Benim inatçı bir budala olduğumu düşünmüş olmalısın." Damian, onu kollarına aldı.

"Beni seviyor musun, Damian?" diye sordu Jessica.

Damian onun yüzünü ellerinin arasına alarak, itiraf etti. "Bütün kalbimle."

Jessica, kollarını onun boynuna dolayıp, ağırlığını iyice Damian'a vermişti. Damian onu tekrar tekrar öperken, "Seni böyle kollarımda tutuğuma inanamıyorum," dedi öpücükler arasında. Sanki ona

hiç doymayacakmış gibiydi.

"Sen bir budalasın, Damian Dryden. Hayatından çıkıp gitmeme izin verdin."

"Çıkmana izin verdiğim yer ofisimdi, hayatım değil. Sabırsızlıkla Evan ile aranızda neler olacağını bekliyordum."

"Artık tekneyi çevirebilir miyim?" Yukarıdan Evan'ın sesi duyuldu.

"Henüz değil," diye bağırdı Jessica.

"Bize birkaç dakika daha zaman ver," dedi Damian.

Evan kıkır kıkır güldü. "Sadece bana bir söz verin, hayır iki söz. "B[illegible] düğünde sağdıç olmakta ısrar ediyorum."

"Düğün," diye tekra[illegible]tti Jessica yavaşça.

Damian başını sallayarak, "Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi olur," [illegible] Senin için yeterince uzun bekledim zaten."

"Ve ikincisi," dedi Evan yine kıkırdayarak. "Annemle babama Jessica'nın, benim yerime seninle evleneceğini haber verirken orada olmak istiyorum."

ONUNCU BÖLÜM

Evan ile Damian tekneden evi aramışlar ve Kelermanlar'ı da çağırarak onları beklemelerini söylemişlerdi.

"Niye bu kadar heyecanlı olduğumu bilmiyorum," dedi Jessica. Damian ile el ele otoparka doğru yürüyorlardı.

"Ben biliyorum." Son zamanlarda bütün cevapları Evan biliyordu zaten. "Ebeveynimlerimiz senin benimle evleneceğini sanıyor da ondan." Neşeyle bir kahkaha attı. Açıklamanın yapılacağı anı dört gözle beklediği açıktı.

"Bu kadar endişelenme. Annemle babam mutluluktan uçacaklar." Damian çok mutlu görünüyordu.

Jessica, Damian'ın arabasına bindi. Evan da onları arkadan izleyecekti ama yolda birbirlerini kaybettiler. Ancak, eve geldiklerinde, Evan'ın arabası çoktan, evin önüne park edilmişti.

Damian arabasını kardeşininkinin arkasına park ederek, Jessica'ya döndü. Dudaklarına sesli bir öpücük kondururken, "İçeri girmeye hazır mısın?" diye sordu.

Jessica gülümseyerek başını salladı. Damian'ı, nereye giderse gitsin, izleyebileceğini düşünüyordu.

Kol kola eve girdiklerinde, Dryden ve Kelermanlar'ın kendilerini endişeyle izlediklerini gördüler.

"Herkese merhaba," dedi Damian. Geniş oturma odasındaki koltuklardan birine Jessica'yı oturttuktan sonra kendisi de onun arkasına geçerek, elleriye omuzlarını tuttu. Jessica da bir elini kaldırıp onun elinin üstüne koydu.

"Sanırım, sizi niye buraya çağırdığımızı merak ediyorsunuz," dedi Jessica kendi annesiyle babasına.

"Bekleyin!" diye bağırdı Evan mutfaktan. "Sakın ben gelinceye kadar [illegible]me daha etmeyin."

"Evlat?" Walter Dryden soru dolu bakışlarla Damian'a dönmüştü. "Bütün bunlar ne anlama geliyor?"

"Tamam," dedi Evan, elinde bir tepsiyle içeri gelerek. İki şişe şampanyayı ve yedi kristal bardağı masaya koydu. "Mr. ve Mrs. Kellerman, sizi buraya çağırmamızın sebebi," diye Damian konuşmayı açtı ve bir solukta sonuca geldi. "Kızınızla evlenme şerefini bana vermenizi istemekti."

Hamilton Kellerman'ın gözleri şaşkınlıkla büyüdü ve karısına dönerek, "Bana onun Evan ile evleneceğini söylememiş miydin?" diye sordu.

"Öyleydi... yani biz öyle olduğunu sanmıştık..."

Jessica araya girdi. "Ben Damian'ı seviyorum."

Babası başını kaşıyordu. "Benim hatırladığım bu

değil."

"Babacığım, bu yıllar önceydi."

"Jessica şimdi benim için çıldırıyor," dedi Damian. Hafifçe Jessica'nın omuzlarını sıktı. "Ve onun için ben de aynı duyguları besliyorum."

"Ah, Damian," dedi Lois Dryden. "Buna çok sevindik, çok! Joyce, düşünebiliyor musun? Sonunda ortak torunlarımız olabilecek!"

İki kadın, sevinçle birbirlerine sarılarak dans etmeye başladılar. Evan da, şaşkın babalara kadehlerini uzattı.

"Bütün bu olanları anlayabildin mi, Walter?"

"Tam olarak anladığım söyleyemem, Ham."

"Bir itirazın var mı?"

"Tanrım! Tabii ki, yok. Yıllardır Lois'i hiç bu kadar neşeli ve canlı görmemiştim. Peki ya sen, Jessica'nın başkasıyla mı evlenmesini tercih ederdin?"

"Tabii ki, hayır. Bütün yaz boyunca karım iki aile arasında bir birleşmeden söz edip durdu. Yalnız o, Jessica'nın Evan ile evleneceğini sanıyordu. Bence birleşme birleşmedir."

Şampanyanın patlayan sesi odayı doldurdu. Herkesin bardağına tek tek köpüklü şampayayı boşaltan Evan, "Kadeh kaldıralım," diye önerdi. "Hayatları, mutluluklar ve sürprizlerle dolsun. Aşkları sonsuza kadar sürsün."

Herkes kadehini kaldırdı.

"Hadi, düğünü konuşalım." Lois orada ve o anda bütün planı yapmaya hazırdı.

"Kasım seçimlerinden sonra olması gerekiyor," diye yorum yaptı Joyce.

"Düğünü ertelemenin bir yararı olduğunu sanmıyorum." Walter araya girdi.

Damian eğilip Jessica'nın kulağına, "Ayarlıyabilsek, seninle yarın evlenebiliriz," dedi.

Jessica, birkaç saate kalmadan annelerinin, her şeyi planlamış olacağını biliyordu. Babaları da, programlarını düğüne göre ayarlama konusunu konuşmaya başlamışlardı...

S

SONSÖZ

Evan hazırladığı savunma raporunu bir kenara iterek yorgunlukla gözlerini ovuşturdu. O sırada kapı çalındı.

"Girin,"

İçeri kardeşi girdi. Jessica ile evlendiğinden beri Damian çok değişmişti. Hayatında yasalardan başka bir şey olmayan Damian'ın hayatını, şimdi, öylesine büyük bir aşk doldurmuştu ki, Evan, biraz kıskançlık duymaktan kendini alamıyordu.

Onun artık böyle bir ümidi kalmamıştı. Bundan otuz yıl sonra aklaşmış saçları, ayaklarının dibinde yatan siyah bir labrador ve elinde piposuyla bir şöminenin kaşısında, yalnız başına oturuyor olacaktı...

"Düşünceli görünüyorsun," dedi Damian bir koltuğa oturarak.

"Aklım başka yerde."

"Geçen ay Jessica'nın doktordan aradığı günü hatırlıyor musun?"

Evan kıkırdadı. "Nasıl unutabilirim?"

Bu binadaki hiç kimse o günü unutamazdı. Kardeşini hiç o kadar heyecanlı ve coşkulu görmemişti.

Günler boyu, bir geri zekalı gibi etrafa sırıtıp durmuştu. İnsanın baba olacağını öğrenmesi gündelik bir olay değildi elbette.

Gülünç, diye düşündü Evan, ama Damian'ın yüzünde şimdi de o sırıtışın bir benzeri vardı. "Neler oluyor?" diye sordu. "Jessica'nın ikiz doğuracağını mı öğrendiniz?"

"Hayır, yargıçlığa atandım."

"Damian!" Evan, koltuğundan kalkarak ağabeyine doğru yürüdü. Aslında şaşırması yersizdi. Yargıçlık Damian'ın hakkıydı. İki kardeş kucaklaştılar.

"Bu akşam, Jessica'nın arkadaşı Cathy Hudson'un yeni oyunun [illegible] var, oraya gideceğiz."

Evan cevap ver[illegible]meden, dahili telefon çaldı.

"Earl Kress sizi g[illegible]eye gelmiş, Mr. Dryden," diye Mrs. Sterling'in sesi duyuldu.

"Earl?" Evan şa[illegible]rmıştı. Earl altı aydır ortalıkta görmüyordu. "İçeri gönderin."

Evan, Earl'i kapıdan karşılayarak içeri aldı. "Lütfen otur, rahatına bak."

"Uzun kalmayacağım. Gelmeden önce aramalıydım ama buralara işim düşünce, size uğramadan geçmek istemedim."

"Uğradığına çok sevindim. Okul nasıl gidiyor?"

"İyi, diplomamı alalı epey oldu."

"Tebrikler."

"Bunun için teşekkür etmem gereken bir sürü insan var ama her şeyi başlatan siz oldunuz. Bütün dünyaya okuma yazma bilmediğimi ilan etmenin ne kadar zor olduğunu tahmin edemezsiniz. Sizin desteğiniz olmadan o davayla baş edebileceğimi sanmıyorum."

"Ama sonunda bunun üstesinden geldin ve ben bunu yaptığına çok memnunum"

"Gönüllü olarak bir okulda çalışıyorum. Okuma zorluğu çeken çocuklara yardım ediyorum. Eğer ben de böyle bir yerde eğitim görebilseydim, her şey çok farklı olurdu."

"Yaptığın çok güzel bir şey, Earl."

"Bu arada, geçenlerde diğer gönüllüler arasında sizin bir arkdaşınıza rastladım."

"Öyle mi?"

"Adı Mary Jo Summerhill."

"Mary Jo!" Evan'ın sesi konuşmaktan çok bir nefes gibi çıkmıştı. "Onun evlendiğini sanıyordum," dedi Evan. "Demek yine de çalışıyor."

"Benim bildiğim kadarıyla evli değil." Earl ayağa kalkarak Evan'a elini uzattı. "Herneyse, sizi daha fazla tutmayayım."

"Geldiğine çok memnun oldum," dedi Evan. Eski müşterisini kapıya kadar geçirdi ve orada öylece kalakaldı.

"Mary Jo evlenmemiş," Evan, kardeşinin orada olduğunu bile unutmuş, kendi kendine mırıldanıyordu. "Evlenmemiş!"

"Anlıyorum," dedi Damian düşünceli bir ifadeyle. "Seni bu akşam davet edecektim, ama gerek kalmadı galiba!"